UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam insignium memoriam in menses diesque ...

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Mensis Ivlivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Visual Library

ANNVS
DIERVM MEMORABILIVM SOCIETATIS IESV.
MENSIS IVLIVS.
PRIMO DIE.

P. IACOBVS ALVARVS.

1. Iulij Lusitanus, obiit 1. Iulij 1596. Soc. 41.

VLypponenses diserte affirmant, hunc virum *perfectis virtutibus cælo* fuisse *maturum*: famam esse, ipsum non semel diuinâ planè virtute ægrotis penè deploratis ex insperato salutem attulisse, quos inter fuit adolescens è prima nobilitate, cui Iacobus manum imposuerat, S. Ioannis Euangelio recitato: quo etiam remedio conualuit alter, cui ex carbunculo fauces intumuerant, medicis nil contra morbum niti potentibus aut scientibus, remittente mox tumore ad crucem à Iacobo parti affectæ impressam.

Gratia.

P. IOANNES HIERONYMVS.

Hispanus, obiit Hispali 1. Iulij 1605 ætat. 60. Soc. 43.

TOlerantiâ, & Ecclesiastæ munere præstans inter primos Hispaniæ, eoque celebratissimus habebatur, post iuuentutem laudatè, innocenterque sine vlla grauiore noxâ exactam. Granatense Collegium regebat, cùm à procacissima fæmina obscœni flagitij est accusatus. Hispali Prouincialis eam rem Patrum cuidam viro prudenti, ac non incurioso vesperi in cubiculo ad candelæ lumen clam exposuit, vehementi dolore plenus. Is verò qui hæc audiebat, posteaquàm nihil veri mendacio illi tam enormi subesse constanter dixisset, adiecit: Ego, ô Pater, pietatem, castitatemque P. Ioannis ita perspectam habeo, adeoque eum ab hoc flagitio immunem scio, vt ad innocentiam viri testificandam, atque ab omni suspicione vindicandam ausim nudam manum ardenti foco inserere: interque verba manum protinùs extendit, & in mediam lychni ardentis flammam ingessit, ac tam diu immotam sine vllo doloris sensu eam Scæuola hic Christianus istic tenuit, donec omnia quæ dicenda fuêre narrasset, ac Prouincialis rei nouitate attonitus, non sine admiratione tam præclari experimenti *Castitas.*

ab omni disquisitione tunc facienda cessauit: & innocentia euocati eò P. Ioannis patuit, Ioanne Baptista coadiutore Granatæ pro Rectore suo cùm oraret diuinitus id, vt aiunt, rescisceute, fore vt Rector cum innocentiæ gloriâ Hispali Granatam reuerteret. Doloribus correpta proterua accusatrix, se ipsam percutiebat, cruciatus illos turpis mendacij supplicium esse fassa, & coram Prouinciali, testibus, ac Notario veniam petens calumniæ sceleratæ. Romæ quoque apud Gregorium XIII. innoxius est compertus ab omni suspicione hæresis, quam ei nescio quis imposuerat. De omnibus his innocens eius patientia triumphauit.

Patientia.

P. PAVLVS ÆMILIANVS.

Italus Limæ 1. Iulij 1655. ætat. 66.

STudio animarum, Indicarum linguarum peritiâ, sed potissimùm longâ patientiæ arte fuit spectabilis: quippe qui per ipsos 20. annos omni oculorum luce orbatus, tranquillâ voluntatis cum diuino nutu consensione, se in Deo amando, & in perforandis rosariorum ad pauperum vsum texendorum granis occupabat, honoris Deiparæ prouehendi etiam tunc pro viribus studiosus. Ter tantùm in hebdomada comedebat: & neque tunc plus capiebat quàm quamo cibo alij vesci solent quotidie. Horridâ è ferro catenâ frequenter accinctus, flagris adeò inclementer se accipiebat, vt audientibus horrorem incuteret. Nullum admittebat cubiculi administrum: sexto ante mortem die disertè ac ex vero prædixit, quo die esset è vita migraturus.

Cæcus.

B.V.

Mortif. Ieiun.

Mors.

II. DIE IVLII.

P. PAVLVS BVZELINVS, ET SOCII DVO.

1. Iulij. Belga ad Neoportũ. anno 1600. ætat. 37. Soc. 15.

IN castris Regis præclarè laborauit pro salute animarum. Captus à victoribus Batauis est, cùm Catholicos milites saucios confitentes audiret, ac omni ope iuuaret. Præerat sociis Petrus: & de se, ac suis clarè testabatur; se non Archiducis, sed Dei stipendiis militare, nec sequi castra vt militem, sed ad animas militum procurandas. At hæc ipsa exacerbauêre iras victoris hæretici: quare semel iterumque sclopi glande traiectus occubuit. Et post illum

P. Laurentius Euerardi, ac *P. Otho Campensis.*

Belgæ ibid. ætat. 33. Soc. 15. alter ætat. 43. Soc. 16.

Vterque magno animarum lucrifaciendarum studio nobilis, multis ab hæresi reuocatis ad fidem, agonem suum vnà cum Petro fortunatè compleuit.

P. BERNARDINVS REALINVS.

Italus obiit Lupiis. 1. Iulij 1616. ætat. 86. Soc. 52. B.V.

ANte initam Societatem, tum adhuc adolescens, piè secesserat vt coronam Beatissimæ Virginis, è Parthenij Rosarij globulis attentiùs recitaret; cùm Beatissimam Dei Matrem, vnà

vnà cum diuino paruulo intra maternas vlnas videre sibi visus, ab eadem, vt se in Societatem Iesu daret, impensiùs est inuitatus. In Societate rosarium item recitanti adfuisse fertur eadem Dei Mater, quæ omnia impurarum imaginum turbamenta è mente illius absterſit in omnem vitam. Coarguit illum Christus acriter aliquando, quod obedienter quidem, sed adeò præproperè fuerit negotij quiddam aggressus, vt opem diuinam implorare in mentem illi, præ properatione non venerit. Tum ipse vtebatur, tum alios immundis cogitationibus vexatos, felici omnium qui consilio paruêre successu, docebat, vt cùm aliàs, tùm cubitum concessuri, pectus cruce signarent, ac dicerent: *Per sanctam virginitatem tuam, & per immaculatam conceptionem tuam, purissima virgo, emunda cor meum, & carnem meam in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.* Anno 1598. Beatissima Virgo illi iterùm conspecta dicitur *Iesum* paruulum in lectulum porrexisse, ac adeò tenerè cum illo egisse, vt in lachrymas gaudij solueretur. Tum quoque illam aliquando vidisse fertur, cùm coram eius imagine litanias vnà cum aliis è Collegio sociis recitaret; sæpè aliàs etiam, & propè semper cùm de illa cogitaret, illam intuitus. Cuidam toto corpore perillustri scintillas iacere, aliis (idque persæpè) vultu toto collucere inter orandum conspectum aiunt luculenti testes. Maximilianus Dux Bauariæ ab illo per literas petiit vt sibi filium à Deo impetraret. Respondit; habiturum, id quod factum longè post mortem P. Realini. Reliqua seruo in eius vitam.

Vocatio. *Rosarium.* *Castitas.* *Oratio.* *Negotia.* *Castit.* *Iaculonia.* *Vesperi.* *B.V.* *Lectum.* *Litania.* *Oratio.*

P. IOANNES RIVVLINVS.

IN hoc bono sene illud præter alia potissimum commemorabile est, quod impensiùs mentem in eam industriam intenderit, vt suauissimum Deiparæ amorem latè (in iuuentute maximè) propagaret, idque libellis dono datis, quò ad plures, & faciliùs, ac vnà in illis, velut in vehiculo, amor, & honor Deiparæ Virginis, perueniret. Eapropter *fasciculum laudum Beatæ Virginis*, teneris erga Deiparam pietatis officiis cumulatè instructum libellum, luci dedit, & large distribuit. Inde illi hoc Deiparæ die obita felix mors; & illa Dei matris erga eum amoris significatio, quâ creditur eius aspectu fuisse recreatus.

Vngarus Tyrnauiæ. 2. Iulij 1628. B.V. *Morr.*

P. IOANNES GONDINVS.

PRæclaris animarum expeditionibus editis inclytus, non sine emolumento magno Auditoris ab eius ore obscura quæque dilucidè explicante pendentis, nec vnquam fessi. Magna egit contra impudicitiæ ingenium in spectaculis, vestibus, colloquiis multifariam gliscens, ac noxium. Putant illum ætate suâ inter omnes fuisse præcipuum in zelo animarum: nec potuisse parem esse laboribus nisi sustentaretur diuinitùs. Quotidiana illi, & castigata confessio. Ne quid ipse obstaculi poneret fructui animarum. Quotidie se disciplinâ, quotidie setoso cicilio castigabat. Asser illi lectulus, imago Crucifixi tota cubiculi supellex erat. Addebat dicenti authoritatem vita sic acta, & cælestis ille lucis radius, qui de Ioannis ad concionem dicentis

Hispanus Toleti 2. Iul. Fj 1613. ætat. 60. Soc 41. *Castitas.* *Zelus.* *Laborat.* *Confes. quotid.* *Mortific.* *Concio.*

centis ore profectus resplendere non semel conspectus fertur.

P. MATTHIAS KLINKA.

Moranus Cremsij 2. Iunij 1653. ætat 65. Soc. 42.

SEu Adolescentum conuictus, seu Collegia sociorum gubernaret, masculâ virtute id præstitit, animo mensuram pusilli corporis supergresso. Valebat suaui de diuinis rebus familiariter colloquendi dote vnde non pauci eo adnitente ad varia religiosorum instituta transcripti sunt. Ad concionem per annos plusquam 30. diebus Dominicis, ac festis dixit fructu in mores publicos redundante, & apparatu semper nouo, cùm conscriptas anno vno conciones aliis donaret, ipse verò quotannis alias conderet, studiosè strenuus, & præclaro naturæ genio ad omnē obedientiæ nutum, ad plures occupationes pluribus occupandis pares futuras, vt idoneus ita promptus. Labaci Author fuit, effecitque vt tenuioris fortunæ nobilium filiis honoratè alendis domus excitaretur. Quodam loco nocte in sextam decimam Augusti eunte, Anima illi quædam è Purgatoriò adesse visa est, sacrum petens. Eo tempore calidus quidam halitus illum à somno experge fecit: & mirantem atque quis esset quærentem vox nota Amici è prima nobilitate viri (cui ipse à confessionibus erat) perculit, quâ ille dicebat, se de vita migrasse, ac diuinum ab eo sacrificium postulare. Heri sanus, & Sacramentis in B.V. Assumptæ festo expiatus, adeoque ceu sodalis indulgentiis potitus, quomodo in purgatorio attineretur interrogauit P. Matthias: & ille, expiatum heri & sanum se cubitum concessisse, at inopinâ morte migrasse affirmans, Purgatorij causam sui eam esse dixit, quòd heri à prandio, præter sitim, modicum vini vitrum amici inuitatu bibisset: id se nunc luere. Quare sacrificio se pro illo, quam primùm id per sacras Missæ leges liceret, litaturum promisit Matthias, & addidit; si non redeat, signum fore, illum subsidio ampliùs non egere. Præstitit quod promiserat *Matthias, & anima illa non rediit.*

Concionet.

Purgatorij 16. Aug.

Modicum.

Temperantia.

III. DIE IVLII.

P. PAVLVS MANTVANVS.

3. Iulij Italus Panormit. 1575.

HVnc S. P. Ignatius in coadiutorum temporalium numerum receperat; sed quia humilitate profundâ, patientiâ, zelo, & maguis habilitatibus ad maiora idoneum vidit; voluit, vt sacris ordinibus initiaretur. Incitatus illi erat animus ad ardua toleranda. Vnde pro redimendo Patre quopiā tunc fortè à Mauris intercepto vltrò ipse obtulit vt seruituti Mauorum addiceretur: id quod & charitatis impulsu fecit, vt illum in libertatem assereret; & humilitatis, quâ illum præ se Societati vtiliorem fore censebat, liberaretur; & fortis Animi, quo tolerare dura omnia expetebat. Id quia impetrare non potuit; oblatam aliam arduam virtutis Prouinciam obtinuit, vt peste lāguidis quàm posset strenuè seruiret: id quod præstitit vsque ad mortem hodiè oppetitam.

Humilitas.

Charit.

P. HER-

P. HERNANDVS SEV FERNANDVS MARQVEZ.

Hispanus Occaniæ. 3. Iulij 1584.

CVm Occaniæ se sanctimoniæ nomine suspici videret, adeò id ægrè tulit vt aliò migrare petiuerit; vir aliàs admirabili erga omnes mansuetudine tranquillus, atque supra modum amabilis. Fama erat, illum inter orandum colloqui cum Angelis; idque de ipso testatus est eius Rector ea de re interrogatus. Certè vitabat publicas vrbis plateas cùm foras prodiret, vt honores populique affluentis eumque suspicientis frequentiam vitaret. Cùm sæpè à dæmone ac variè affligeretur, & ne noctu quidem per eum illi quiescere liceret, ne tum quidem mãsuetudinis suæ oblitus, quiete dicebat dæmoni: Abi hinc, sine me dormire: ita enim iubet me facere obedientia; nec nunc tempus est vt mihi sis molestus. Illustri fæminæ illum pro confessario desideranti, mirari se dixit cur ipsa id vellet: in se enim nec nobilitatem, nec scientiam, nec virtutem relucere, eò quòd esset filius hominis manu & sudore suo victum quæritantis: ad hæc se nec doctum esse, nec se virtutis quicquam in seipso, sed noxas plurimas reperire. Inde sapienti illi fæminæ maior erga virum tam humilem æstimatio, amor, desiderium-que increuit. Mortis suæ conscium fuisse inde compertum est, quòd Patri, quocum loquebatur ecquis prior è vita discederet, lueulenter dixerit: R. Vestra breui mihi Sacramenta morientium ministrabit. Id quod ita euenit. Supra conclaue morientis clarum quoddam lumen splendere est visum. Omnes Parochi ære campano eius mortem celebrauêre. Ad cadauer magna fuit vis populi rosaria ei admonentis, & è veste quod poterat rapientis. Lene illi per omnem vitam, ac perpetuâ quadam, nec vllo turbamento percelli se passâ mansuetissimæ suauitatis laude mite fuit ingenium. Vnde amabilis reliquarum virtutum chorus illo velut è sipario emicabat, eumque oculis omnium venerandum faciebat, citra vllam seuerioris virtutis notam. Ex illius tumulo post annos aliquot patefacto, magnâ cum omnium admiratione suauissimum odorem afflatum celebris fama percrebuit.

Oratio. Vespert. Obedientia. Humil itas Mort. Mansuet. Mors. Odores.

P. IOANNES CORNELIVS.

Hibernus Dorcen. 3. Iulij 1594.

MAtrem viduam in Anglia ad fidem orthodoxam, & intra triẽnium facilè 30. familias, conuertit. Dicendi dote tam erat amabilis & robustus, vt vel semel auditus, eos à quibus audiebatur redderet sibi obnoxios. Animas purgatorij iuuabat, pronunciato, quoties manus lauabat, psalmo. *De profundis, &c.* item pecuniâ quam in missionibus nancisci poterat erogatâ; sacrificiis, ciliciis, flagris, ieiuniis. Magistrum suum mortuum vidit sacrificia postulantem. Inter sacrificandum pro Barone quodam, illius animam conspexit in silua inflammata, *Miseremini mei, &c.* clamantem; & se accusantem, quòd fidem orthodoxam ob humanos respectus non satis fortiter fuisset palàm professus; quòd in aula tempus vanè triuisset; quòd innocentis Reginæ Scotiæ capitis damnatæ ipse quoque cum aliis aliqua pars fuisset. Hæc omnia se quidem confessione in vita expiasse; at pœnas commeritas adhuc luere. Nec nisi capite videbatur è vasto illo incendio eminere. Vidit hæc eadem is etiam qui sacrificanti Ioanni aderat sacri minister: & Ioannes ista narrans, octoginta illos qui sacro illi aderant, atque

Purgator. Sacrum.

atque obscuram quandam flammam istic aduerterant, flentes flens & ipse, dimisit. Dæmones fassi sunt; pelli se è corporibus incensâ P. Ioānis charitate quâ ipse flagrabat. Adegit dæmonē, vt cùm diuinam hostiam post sacrum ipse Pater in pyxide, seu custodia, deponeret, disertè dixerit: Agnosco in hoc Sacramento potentiam tuam, ô Deus! Aliàs vidit dæmonem in linea fœminæ fasciâ, velut auiculam; aliàs autem, vt cattum. Plura flagra lacerabat crebro vsu quotannis, & sæpè & dirè se cædens: cilicino adhæc sago nodis aspero vestitus vsque ad genua. Captus, & in odium fidei cædendus, morti nobili se parabat per cilicia, flagra, ieiunia. Vota Societatis in carcere nuncupauit coram aliis, plenus lachrymarum, & voluptatis. Mors illius fuit plenissima tenerrimæ pietatis: quam subiit suspendio, & consuetâ carnificatione. Caput eius patibulo affixum fulgere radiis est conspectum.

Charitas. *Sacrum. Euch.* *Mortif.* *Mors.* *Mors illustris.*

P. ALPHONSVS MIRANDA.

Hispanus Guamangæ 3. Iulij, alijs 3 Iunij 1609 ætat. 60. Soc. 40.

SIngulari Deiparæ fauore Societatem ingressus. In Europa, & in Peruana miris modis quidam per illum conuersi. Castitas illius à calumniatoribus accusata nihil habere maculæ deprehensa est, idque cum laude. Hāc ille seuerâ in corpus asperitate custodiebat. per ipsos 40. annos lecto non vsus continuis ieiuniis, ciliciis, flagellis in se ipsum sæuiens, & oculos modestiâ mirâ coërcens. Vnde Indam quandam, quæ in templo nostro sæpè illi loquebatur, nunquam in facie vidit. Sub noctis mediæ tempus, matutinum è diuino officio persoluebat, adiecto B.V. officio, & 7. psalmis pœnitentialibus: reliquum omne spatium diuinæ contemplationi dabat. Dæmon illum horrido aspectu sæpè terrere conatus, nil effecit. Aliqui, & percussum ab eo affirmant, vt capitalem inferni hostem. Duobus ad frugem redire nolentibus pœnam mox ad futuram prædixit; quam illis breui taurus intulit cornibus illos pegens, & alterum è vita exturbauit, alterum è mente; eapropter exauthoratum postea, quia muneri suo iam imparem. Suam, & aliorum quorumdā de societate mortē ex vero prædixit. Cuidam visus est 20. horis culpas in Purgatorio expiasse, ac tum ad superos euolasse cùm tumulo conderetur quo tempore eidem eius facies repentè læto quodam sed modesto risu hilarata est visa. Aiunt etiam eius corpus per 4. menses, & dies quinque repertum incorruptum, vestibus, ac loculo putrefactis.

Mortific. Modestia. *Noctu preces.* *BV.* *Zelus.* *Purgatorij.* *Fides.* *Mors.*

P. STEPHANVS ARATOR SIVE SZANTO.

Hungarus Olomucij 3. Iulij 1611. ætat. 70. Soc. 50.

HVnc de integra hæreticorum synodo, seu de trecentis, doctè triumphasse disputando, affirmat nostra Bibliotheca scriptorum. Sed lubet ad verbum ea hîc dare, quę de illo Austriæ annales typis dedêre. Tribus, inquiunt, in corpus nostrum allectis non potuit Olomuciense collegium sarcire iacturam *P. Stephani Aratoris* septuagenarij inter mortales, in societate quinquagenarij, vigesimo ab hinc anno professi. Omnibus disciplinis apprimè instructus fuerat, & virtutum multarum vsu insignis, quibus vtrisque præsidiis & Societatis decus, & fidem Catholicam vbicumque versatus est magnopere dicendo scribendoque promouit. Catechismum instar Romani multis controuersiarū fidei capitibus locupletatum Hūgarico sermone concinnauit; ac deinde Testamentum

ſtamentum vetus ex collatione Hebraici Græci, Latiniqúe Contextus vernaculè interpretatus eſt cum facultate ſuperiorum maiorum, ad Hæreticorum reuincendas fraudes, ſingulari Catholicorum commodo: quibus nouum Teſtamentum adornabat eodem genere interpretationis, cùm eum ſtrenuè laborantē mors occupauit. Congreſſus frequentiſſimè cum hæreticorum Principibus, ac maximè cum quadraginta, eoque ampliùs adulterati verbi præconibus, vi diſputationis omnes fregit, ac falſitatis coarguit. Longum ſit inire numerum eorum quos vel concionum, vel priuati ſermonis, vel ſcriptionum ſuarum validiſſimis momentis adductos in Catholicorum cœtum ab inueterata hæreſi pertraxit. Libertate dicendi aduerſum hæreticos publicaque vitia tametſi plurimorum odia in ſe concitauit, hominis tamen innocentia & eruditio (quam ipſi etiam hoſtes ſuſpicerent, ac venerarentur) eum facilè tuebatur. Omnium ordinum proceribus Vngaris carus fuit in primis; quorum tamen gratiæ ſi quid publicè peccarent non ita condonauit, vt non vel coram, vel per litteras pro noxæ ratione caſtigaret. Stephano Battorio Polonorum Rege, vſus ſemper eſt beneuolentiſſimo; cuius famam aduerſus æmulos, & maledicos apud ſummum Pontificem, & Cardinales egregiâ oratione defenderat, euiceratque Catholicum ſemper vixiſſe, quod obtrectatores pernegabant. Is igitur ad Polonicum ſceptrum prouectus confeſtim Patrem ſui ſtudioſum ad ſe euocauit in Tranſyluaniam, eumque in Varadinenſis Collegij poſſeſſionem authoritate ſuâ miſit. Sanguinis pro Religione Catholica profundendi cupidiſſimus cùm ſemper fuiſſet, nec tamē ex voto res cederet hac ſe cogitatione ſolabatur cùm efflaturus eſſet Animam, quòd moreretur pro eadem fide exul.

Zelus.

Fides.

P. PETRVS DE ESPINOSA.

HIc tum adhuc puer in Hiſpania voto ſe obligârat defendendæ Immaculatæ Conceptioni Matris Dei. Educatus eſt perſanctè; quippe qui iucundè narrârit aliquando Matrem ſuam cum lachrymis ante ſuum lectulum in genua prouolutam diximſſe magno verborum pondere, vt mortem potiùs quàm vllum lethale peccatum admitteret; atque vt vel vmbram obſcœni alicuius dehoneſtamenti maximoperè caueret: ſeque id obſecranti piæ Matri ſpopondiſſe, ac perdiligenter ſeruaſſe. Virginitatem ſuam cuſtodiuit modeſtiâ, humilitate, ieiuniis, ciliciis, duro humi lectulo, flagellis armatam; quin etiam ab aliis aliquando petiit flagellari. In Paraquaria cùm Paulipolitanorum ſæuitiam fugerent Chriſtiani, ſtupenda tulit, factus bubulcus, lanio, didaſcalus, omnibus omnia ad animorum corporumque obſequia. Noctu cùm in eum irruerent barbari, & ille Deū, Ieſum, Mariam inuocaret impenſiùs, execrati ea nomina barbari reſpondêre; vana eſſe illa nomina, nec adeſſe illos quos vocaret. Ita illum contra blaſphemas voces piè porrò loquentem, varieque vexatum, fiſſo capite obtruncauêre. Cadauer à tygridibus propè deuoratum; manus tamen reperta integra, digitis in Crucem commiſſis. Eodem tempore Iuliano cuidam de Societate, ducentarum leucarum interiectu diſſito, glorioſus apparuit, ac dixit: Benè tibi ſit, Frater mi Iuliane: ego lætus ad Superos abeo, Iulianus poſtridie narrauit ea quæ viderat, & audierat per quietem: & po-

Hiſpanus. in Paraquaria. 3. Iulij 1637. Soc. 24.

Educatio bona.

Caſtitas. Mortific.

Fides.

Mors.

ſtea cum cædis nuncio collata tempora oſtendêre tunc id factum cùm Petrus cæderetur. Quartus ipſe fuit Petrus, poſt tres quos in Societate habuit fratres, omnes viros Apoſtolicos; quorum vnus prædixit, fore vt ipſe in fidei Chriſtianæ odium cæderetur. ipſe quoque Petrus ante quàm initiaretur, aliquando in templo Deum precatus, viſus ſibi eſt à barbaris trahi, vexari, occidi.

Mori prauiſa.

nē Aſimodeum, Ioach dictum, immiſerat, ab infelici illâ Dæmonis importunitate liberauit: vnde dicebat moniali Dæmon; ſe quadratum illum nebulonem aquis merſurum. Alium Rabion dictum, anno 1630. Nouædomi abegit. Ieiunia Mariana, & cilicia tam conſtanter ſeruabat, vt ne in extrema quidem ætate, ac nec in podagra, cilicium, & reliqua omiſerit; ac etiam ſupremo vitæ ſuæ ſabbato ieiunârit. *Sed & ſabbato migrauit è vita.*

Caſtitas. *B V.* *Mortific.*

P. DANIEL STIGELIVS.

Germanus Glacij. 3. Iulij 1649.

SAcram Virginem, cui ſceleſtus quidam ab ea ſemper repulſus dæmo-

IV. DIE IVLII.

P. ISIDORVS BELLINVS.

4. Iulij Italus in mari 1551.

MEmorabilis fuit P. Iſidori & in vocatione conſtantia, & in moriendo fortitudo. Vtraque ſic exequitur orlandinus: Iſidorus, qui idem Sbrandus appellabatur è primis fuit, qui Societati ſe Romæ adiunxêre. Poſt operam per benè poſitam in humanis diuiniſque literis, & Conimbricæ; Philoſophiam Meſſanæ docebat: miroque Dei beneficio, dum ſolicitatus ſæpè, ac grauiter à monacho ſuo fratre, vt eius in ordinem tranſiret, eum demum ſequeretur, apertis in itinere mentis oculis diabolum eſſe exclamans, qui ab vocatione ſe prima ſua deduceret, ad ſocios (qui interim pro eo preces ad Deum nunquam intermiſerant) reuertit. Et quia emanârat inter diſcipulos fuga; congregatis omnibus non dubitauit egregiâ cum Societatis prædicatione ſuæ veniam inconſtantiæ deprecari, & palàm religioſa vota in eorum inſtaurare conſpectu. Inde nouo impetu perfectæ curſu ſapientiæ repetito, ipsâ in vrbe Meſſana dum claſſis adornatur, priuatis congreſſibus, publicaque verbi diuini prædicatione vtilitatis Melitæ ſingulares attulerat. Poſt generali confeſſione Iobeleoque cum domeſticis aliis expiatus, multa præclara moliens à Natali comes abducitur. Ecce autem quarto nonas Iulias, cùm ad Lopaduſam inſulam veniſſet claſſis (ea inter Melitano & Aprhodiſium iacet) fæda adeò tempeſtas duas antè lucem horas teterrimâ cum caligine extitit, vt è quindecim triremibus octo demergerentur, in hiſque Prætoria. Quibus robur, ars, animus ſuppetebat, in ſaxum ad quod fluctibus triremes allidebantur, euadebant: quo, & Natalis quamuis natandi imperitus, & vſque ad vltimum in media morte pro

Vocatio. *Vocatio.* *Humilitas.*

pro animarum charitate moratus, non sine peculiari Dei tutela, nescio quo arrepto fune saluus euasit. At Isidoro idem tentanti brachium allisa ad saxum triremis interceptum abscidit, sic vt modicâ è cute penderet: qui diu inter fluctus luctatus in triremem tandem rursus receptus nihil prætermisit, quod non solùm optimum religiosum, sed fortissimum etiam virum deceret: non modò vincens dolorem sed & constantissimè, quæ eo articulo opus erant periclitantibus inclamans, quo ad ipsâ solutâ triremi, & haustâ fluctibus ipse cum quàm plurimis periit.

Patientia.

P. ÆGIDIVS ANGLVS.

Anglus Pragæ 4. Iulij 1571.

HVius Patris vitæ index est insignis mors quam Pragæ obiit posteaquam illam præsentione quadam prædixisset. Præparabatur vt præesset Magister Tyronibus; interea socij munere insigni virtutum documento fungebatur. Eminebat in illo acrior quædam in pluribus vnà muniis nauiter obeundis excellentis animi contentio, studiumque omnes, ac semper expedito proruptæ charitatis amplexu, solatio, ac omni ope adiuuandi, seu animi ægritudine seu corporis ægrimoniâ teneretur.

Charitas.

Biduo ferè à morte aberat Ægidius cùm inter rei domesticæ curatores, is qui culinam curabat vir egregiæ virtutis, ipso Visitationis *Mariana* die, positis humi genibus eius diei gloriâ attentâ mente versabat: & apertis oculis vidit locum in quo erat lucentissimo sole perfusum. Atque in hisce splendoribus visus illi Christus dextrâ Ægidium sustinens. Hæc ille Ioanni Paulo Campanæ Rectori retulit. At Ægidius munitus cælestibus Sacramentis mortem opperiebatur lætus. *Venite*, aiebat, *exultemus Domino. Exultate iusti in Domino! Exultabunt Sancti in gloria.* Et plura sic in Domino exultantem interpellare visus dæmon, breui euanuit, cùm nihil in illo cruenta bestia reperisset. Tertiâ ante mortem horâ à Campano numquid dicendum haberet rogatus; equidem se habere quiddam respondit: verùm excludi se temporis, quod breue admodùm supereresset, angustiis; atque illam vitæ particulam curis aliis transcribendam. Ita pestifera febris hominem pretiosum acerbâ morte prostrauit, seu potiùs Christo in amplexus asseruit.

B.V.

Fiducia erga Christum.

Mors.

P. LVDOVICVS RVIZ. COAD.

Hispanus Compluti 4. Iulij 1599.

HVnc inter suos Heroës, & victimas censuit charitas peste contactis gloriosè immortuum. Nunc lauta, nunc tenuis, iterùm opulentior illi domi res fuit; & lene lepidumque ingenium. Inter alia impudicæ cuiusdam lectum igne arte immisso ita inuoluit, vt pudore perculsa impudens illa fœmina compluto profugerit, vir verò se in S. Francisci disciplinam dederit. Post alias ex aliis vicissitudines (quas exequitur in Heroibus Alegambe) in societatem ægrè tandem receptus, mendicato pedes Murciam ire iussus est, ita vt erat cultu eleganti & splendido: ibi 44. diebus in obscuro arctoque conclaui exercitiis S. P Ignatij excultus est. Ad acrimoniam ingenij coërcendam domi, forisque variè tentatus, perstitit indolè generosâ. Rem domesticam scitè procurauit idoneo pro Tribunalibus ingenio, ac lingua promptus. Variis obedientiæ documentis postea quoque probatus, fœminæ, quæ Patrem illius veneno

Castitas.

Vocatio.

inter emerat magnâ facilitate ignouit. Valuit præclarâ industriâ, ingenio, pietate, ac ex his authoritate. Vnde à flagitiis eluit plures SS. Eucharistiæ Sacramento, ac templis iuri nitorem reuerentiamque restituit. Malè de pudicitia non semel accusatus, ac disquisitione facta innocens deprehensus, laudibus celebratus est: is verò qui eam accusârat Coadjutor, tristi, ac fœdâ morte extra Societatem periit; vt ei prædixerat Ludouicus. Plura de illo Alegambe.

Accusator.

P. THEODORVS RISWIG.

Belga Neomagi 4. Iulij 1624. ætat. 60. Soc. 44.

AB hæreticis hoc ipsum ad id sufficere quòd Iesuita esset dicentibus, in carcerem catenamque compactus, ibi sexto ferè mense felicium ærumnarum decessit. Moriturus, num alieno esset animo ab eo quem suæ captiuitatis, adeoque mortis acceleratæ, authorem esse nosset, rogatus; respondit: se alienum ab illo animum minimè habere. Prædixit tamen Dei tribunali sistendum breui & illum & se; atque ibi causam vtriusque discutiendam. Vates fuit. etenim ille de quo loquebatur; & quem priore ante se loco expresserat cùm de morte loqueretur, aliquot horis ante P. Theodori mortem è vita ereptus est. Alius item eius mortis reus, linguâ tetrum in modum intumescente ac exertâ miser interiit.

Charitas.

Prædictio.

Iudicium Dei.

P. ANTONIVS DANIEL.

Gallus in noua Francia 4 Iulij 1649. ætat. 49. Soc. 18.

E primis hic vnus fuit qui ad arduas illas Huronum Neo-Indias profecti sunt: ibique per ipsos annos 15. strenuè sudauit. Illius, ac sociorum operæ pretium sunt illi mille septingenti, qui intra paucos annos Christo istic adiuncti sunt. Antonius hoc die manè diuino sacrificio operatus, cùm Hiroquæos ad cædem aduentantes audiret, quosdam antea iam dispositos quos potuit illicò baptizauit; vt æternæ illorum vitæ in periculo illo prospiceret. In templo vnà omnes Christiani in preces effusi, ab illo certatim pœnitentiâ expiati, & persanctè incitati ad mortem piè oppetēdam, cùm diceret: Hodiè erimus in Paradiso, fratres! Hiroquæis ethnicis barbaris in templum se infundentibus prodiit obuius; & sagittis confossus est, Iesum clamans. Singuli barbari vulnus aliquod, etiam mortuo, inflixêre; ac templum, igne iniecto, vnà cum cadauere combussêre. A morte cuidam de Societate, viro excelsâ demissione, ac sanctimoniæ famâ memorabili semel iterumque conspectus, impensè suasit vt infidelium animæ omni omninò adhibitâ operâ & diligentiâ iuuarentur: sibi autem datas à Deo plures animas, vnà secum æternis gaudiis potituras.

Fides.

Fides.

Mors.

Disce à mortuo:

Animarū Zelus. Caluin.

V. DIE

V. DIE IVLII.

P. PETRVS CARLERIVS.

Belga 5. Iulij 3. nonas Iulij mortibus 1606. Soc. 15.

ACer in laboribus vir, & gratus omnibus natiuâ suauitate, ac humilitate, etiam cùm per plures annos præesset. Nouitio Coadiutori æger ad vnguem dicto audiens fuit. Legum nostrarum obseruantia in illo tenera & attenta, vt nequid maculæ in vllam admitteret. Vnde in ægritudine postrema petiit, impetrauitque legum nostrarum breuiarium seu Epitomen sibi dari; vt ad illud speculum suos mores componeret, seque illo oblectaret, labeculas, si quæ adhæsissent abstergeret, atque acriorem obseruantiam erga illas, & reuerentiam animo destinaret,

Regula.

cietate. E magistro & Philosopho coadiutor vt fieret, impetrauit. De Christi doloribus, & de diuina eius Matre loquentes, libentissimè (nec ferè vnquam sine lachrymis) audiebat. Pro præparatione ad mortem cingebat se ferreo cilicio; quotidianâ, eâque geminâ, verberatione; vnâ, eâque præparcâ potiùs quàm frugali, comestione contentus. Oratione præmissâ dicitur futura prædixisse, secuto euentu. Moriturus, vltimis connisus viribus è lecto se collegit humi in genua: erexit brachia orantis gestu, ac instar S. Pauli primi Eremitæ morientis expandit; orauit; & felix anima mentem in Deum eleuatam etiam ipsa felici migratione secuta, cadauer in illo situ flectentis, & elatis apertisque (quasi ad æternitatis amplexum) brachiis orantis reliquit.

Humil. Mors.

Mortif.

Oratio.

Mors.

Orans. Moritur.

PETRVS CARILLVS COAD.

Hispanus Oropesæ. 5. Iulij 1615. ætat. 70. Soc. 37.

DE hoc ita scripsi in pretiosis occupationibus morientium in So-

VI. DIE IVLII.

ANTONIVS ZANNETTI COAD.

6. Iulij Italus Romæ 1583.

HVmili loco natus. cùm improbos æqualium mores domi ferre non posset, aiebat se locum quæsiturum in quo nullæ in Deum blasphemiæ iactarentur: quod nobilis quidam vir ex illo cum audisset, illum direxit ad collegium Florentinum; vbi Rectori narrauit id quod erat, & receptus est. Vixit in Societate innocentiâ suâ, & laboribus omnibus charus; ac lentâ febri contabuit.

Vocatio.

Zelus.

P. ACHILLES CAGLIARDI.

Italus Mutinę 6. Iulij 1607. ætat. 70. Soc. 48.

PEr ipsos 18. menses morbo conflictatus est magno virtutum exemplo, eius vocatio iucunda, & diuinæ prouidentiæ plena ab Orlandino describitur. Brixiæ per 6. annos, quibus collegio præerat cum scholasticis nostris in conclaue accitis de spiritu, & rebus ad profectum spectantibus conferebat diebus festis; testatis illis, non minorem se inde fructum ac è Tyrociniis biennio retulisse. Sæpè ipse fuit officiorum nobile supplementum cùm præesset. Vnde fiebat, vt eodem die manè concionem, postmeridiana horâ priore lectionem in templo, postea allocutionem ad nobiles in oratorio sodales haberet, exquisito spiritu, atque ingenio; quod vtrumque in eius commentationibus elucet. Memoriæ, oculorum ac omni se mouendi facultate postea destitutus, gratiarum Deo assidue agendarum oblitus non est; diuinæ voluntati offerens obliuionem, cæcitatem ac omnem illam ægritudinem suam magno verborum pondere sensuumque. Extremo quadrimestri apoplectiuus, totâ dextrâ parte ita erat emortuus, vt iam putresceret. A mente quoque alienus, nil nisi de Deo deque sanctorum Patrum sententiis loquebatur, ad hoc tantùm illi sufficiente memoriâ.

Pia colloquia.

Morbus.

Patientia.

P. ALPHONSVS HERNANDEZ.

Hispanus Barcinonæ 6. Iulij 1611. ætat. 46. Soc. 17.

COrpus cilicio, pedes iniectis in calceos scrupulis vexabat; seque dirè cædebat quotidie. Oculos omni custodiâ seruabat mundos ab aspectu libero, potissimum fœminarum. Vnde Marchionem quandam longo licèt tempore confitentem audire consueuerit, nunquam tamen aspexit; nec sciebat, vetulane esset an iuuenis. Diuinum officium non nisi de genibus recitabat; & B.V. officium addebat quotidie. Incredibiliter amabat, & quærebat, ea quæ nihil prorsus elegantis habebant: cauenda esse aiebat paruula hæc semireligiosorum incautorum idola, etiam cum valetudinis detrimento. Malle se dicebat in cubiculo perpetuò latere, quàm prodeundo legis alicuius violandæ periculum subire. Moriturus dixit se tantâ salutis suæ fiduciâ esse plenum, atque si à Christo eam sibi promissam audisset. Obiit nullius vnquam grauioris *peccati reus ab ipso fonte lustrali, vt fama refert.*

Mortific. Oculi. Oratio.

Paupertas. B.V.

Regula.

Mors.

VII. DIE IVLII.

P. IOANNES BAPTISTA PISCATOR.

7. Iunij Italus Neapoli 1591. ætat. 48. Soc. 25.

SAncti Caroli Borromæi ephebus, eidemque percarus fuit Ioannes; atque demum è Romano seminario (eodem permultum annuente) societati adscriptus est. Romæ postea in Tyrocinio, Beati Aloysij Magister, & in itinere Neapolim comes fuit, pretiosâ planè temporum distributione. Collegio Neapolitano præfectus Rector, oblatam sibi à Claudio Præposito Generali 4. votorum professionem non admisit, Coadiutoris formati gradu,

Iter sanctũ.

Humilitas.

gradu, in quo iam erat, modestè contentus. Visitator, Prouincialis, aliique fatebantur, illius viri præsentiâ, & quadam reuerentiâ ductos se componi ad maiorem modestiæ seueritatem. Putatur Angelus adolescentis specie illi ad portam accersito auri tantum dedisse quantum sufficiebat ad instantem penuriam subleuandam; & ex oculis euanuise. Plura id genus diuinæ prouidentiæ in œconomicis angustiis experimenta, eam quâ corda sæpè introspiciebat, & futura prænunciabat lucem, & alia, seruo in eius vitam. Iam æger cuidam prædixit grauem illi tempestatem imminere; sed Deum, Deiparam, & se quoque de cælo illi adfuturum. Et verò adfuit illi breui periclitato de religiosa vocatione. Etenim cùm ille anxius animi P. Ioannē inuocaret, bis illi vigili perillustris vt fama perhibet, apparuit: tertiò adfuit dormienti; & præteruolans dixit fore vt omne id quo affligebatur turbamentum illicò euanesceret, non secus, ac ille repentè transibat. Per sex annos dicitur cilicium non exuisse; multùm se cędendo sibi sanguinis elicuisse quotidie; virgineam pudicitiam seruasse intactam; ipsâ eius admirabili modestiâ in eo viuum quoddam virtutis simulacrum præseportāte; diuinâ vi sublatū in aëre inter orandum pependisse; nec semel splendore cælesti fulgere conspectum.

Modestia.

Angelus.

Vocatio.

Apparet post mortem.

Mortific.

Oratio.

P. SEBASTIANVS MORALES EPISC.

Lusitanus incerto die anno 1588.

VRgentibus legatis Iaponicis Romæ apud Pontificem, & in Hispania apud Philippum Regem vt Ecclesiæ Iaponicæ Episcopus daretur, quippe quæ supra ducenta capitum millia, & in iis Reges quoq; nonnullos censeret; Sebastianus tunc Lusitaniæ Prouincialis, authoritate maiorum ad id munus delectus, & 27. Martij consecratus Vlyssipponæ, cum septem sociis soluit in Indiam. Sed cùm nauigantes lethargus exitialis infestaret, ac Sebastianus assiduâ sedulitate ad omnia charitatis officia ægris adesset; vitæ finem in opere illo inuenit, vir aliàs maximis quibusque rebus laudate patrandis non impar, si viuere licuisset.

Charitas.

P. PETRVS CASSVI.

Iapon. Iendi Iulio 1639 ætat. 51. Soc. 9.

ANno 1614. Daifusamæ furore in exilium relegatus, Hierosolymas, postea Romam, inuisit peregrinabundus. Romæ Societatem amplexus, in Iaponiam vt securus rediret, remigis personâ tectus, per biennium nudo capite ac pedibus occasionem penetrandi quæsiuit. Cùm necdum reperiret, Manilam ceu mancipium, abiit. Sic excubias elusit; & Nangasachi multos aquarum tormentis conterritos, ac eapropter in fide nutantes, magnâ industriâ confirmauit: alios iam lapsos reduxit; Iendi postea comprehensus, ac variis tormentis, & morte affectus.

Zelus.

VIII. DIE IVLII.

P. ARNOLDVS VICINVS.

8. Iulij Gallus Aniicij 1596. ætat. 56. Soc. 34.

NIhil vnquam se à Præpositis postulare aiebat, nisi vt nunquam regeret, ac nunquam in patriam mitteretur. Iussus tamen, rexit collegia, & Prouinciam singulari laude modestiæ, assiduitatis, pietatis, ac lenitatis. Cùm alia multa, inquiunt de illo Anicienses, tum illud præcipuè illi debet Aniciana ciuitas; vsum ab ipso inductum semel ad minus, vitæ totius peccata confitendi: quam in rem scribitur ita incubuisse concionibus, priuatis hortationibus, & operâ iis præstandâ, vt ad duo earum millia, & amplius, vnus ipse exceperit. Ad vitia exuenda, maximè conducere aiebat; omnes conscientiæ suæ latebras in confessione aperire; vlcera omnia (& ea maximè in quibus plus est verecundiæ) ac leuissima etiam quæque, detegere, idque seuerè.

Confessio generalis.

Humilit.

P. NICOLAVS SVSIVS.

Belga Cortraci 8. Iulij 1619.

PErmagna erat in hoc viro eruditio seculorum, & felicitas in theatris pio ingenio perscitè adornandis; magna erga maiores obseruantia: sed omnia hæc supergressum est studium colendæ ornandæque Deiparæ; de cuius pulchritudine dissertationem lucubrârat; eamque adeò animo imbiberat, vt quidquid ageret, ad pulchram exempli Mariani amussim, accuratâ, & ex amante verè animo profectâ imitatione exigeret. Illi vitam, calamum, ingenium, suos mores emendatè accuratos, omnia sua & singula ex asse addixerat, MARIA scribendâ, dicendâ, precibus, visitatione, imitatione colendâ alios imitari, seipsum verò etiam superare cõnisus.

B.V.

Imitatio.

P. IOANNES DEL CAMPO.

ROmæ cùm alia omnia quæreret, diuinæ vocis intus ad cor sibi loquentis neque vllam sibi quietem permittẽtis vim sustinere se posse negans, Societatem amplexus est. Villagartiense tyrocinium liberalitate suâ ornauit; at virtute nobilius, magno Ludouico de Põte magistro vsus; qui ait illum orandi dono, & mortis pro fide subeundæ insigni desiderio, denique visis quoque cælestibus, fuisse inclytum. Salmanticæ studiis eius nihil ademit oratio, & ex hac nihil studia decerpsêre, hisce duabus veluti alis se inuicem in illo iuuantibus. Ibidem P. Ludouicum de Ponte monuit vt ægro P. Montoyæ V. Prouinciali attenderet ne quid illius animæ ad migrationem felicem deesset: moriturum enim. Roganti Ludouico vnde id adeò affirmatè diceret; respondit Ioannes sibi ad P. Mantoya inuisendum ingresso obiectam speciem hominis mortui in illo conclaui depositi, & dictum, eum esse Patrem Montoya. Nec secus euenit quàm dixerat. Monitus à P. de Ponte, ne mirabilibus hisce visis se multum addiceret; amplius cogitabat, an fortè quędam eorum quæ videret essent vmbræ phantasmatis inquieti, an omnia è cælo

Hispanus in Indiis incerto die.

Vocatio.

Ægri visendi.

Mort.

è cælo venirent. Hæc cogitanti atque oranti dictum à Deo: Si tibi esurienti ramus fructibus onustus offeratur, quid agis? Respondit Ioannes: fructus lego, & comedo; ramum abiicio. Atque hoc ipsum, inquit Dominus, tibi cum his agendum est. E visis hisce fructus lege; disce humilitatem, patientiam, aliasque virtutes; & reliquis de visione cogitationibus supersede. Hæc de illo de Ponte. Abulæ vix vnquam dormiebat in lecto, agebatque vitam omnium horarum ad sacras expeditiones, ac nutum obedientiæ expeditam. Diebus festis, duabus ante alios horis surgebat; vt extra vrbem ad sacras operas concursaret, cùm interea mediam Grammaticæ classem doceret diebus aliis. In brachiis gestabat duas laminas crebris foraminibus asperas illarum instar quæ defricando caseo adhibentur: corpus totum sacco cilicino inuoluebat. Tandem Philippinas vt adiret obtinuit. Seruatur Abulę illius flagrum quo in se sæuiebat, quatuor clauiculis cruentis horrendum. Incompertum habeo an hic idem sit cum Ioanne illo à campo de quo dicam 11. Augusti: & per me licet opinari eundem esse. Ego quæ de vtroque affero, è diuersis planè fontibus accepi quà scriptis, quà impressis.

Fructus è visionibus.

Mortif.

Mortif.

P. LVDOVICVS FROES.

PEr annos 49. in Indiis, per 34. in Iaponia multa præclarè scriptis, gessit ac perpessus est, exul non semel & ad mortem destinatus à Bonziis, præmio quoq; illi proposito qui eum interimeret. Linguæ Iaponicæ mirabili gnaritate ac felicitate valebat coram Imperatore, ac populo. Orandi etiam, ac à Deo petita impetrandi admirabilitate floruisse aiunt non pauci ab illo corporis quoque incolumitate adiuti. Augustinus Sancti Iapon Donatus, vir spectatæ virtutis, aiebat visum sibi post mortem P. Ludouicum Froës, qui defixis in cælum permagnâ intimæ pietatis significatione oculis, dicebat Augustino: *Fac id quod ego facio; & lauda Deum.*

Lusitanus Nangasachi Iulio 1597. Soc. 50.

Oratio.

Disce à mortuo.

Oratio.

IX. DIE IVLII.

P. BARTHOLOMÆVS DIDACVS DE SAVRA.

CElebrem quemdam Crucifixum per 6. menses visens, benedictionem ab ipso flagitabat: & verò quiescens aliquando benedici sibi ab illo visus est inexplicabili animi voluptate: quod sibi contra peccati præcipitium præsidio fuisse censebat semper. Angelum quoque custodem in veste candida lucentem aspexit vt credit. Ab alio Sancto quopiam librum ei oblatum fama est, cum hisce verbis: *Bartholomæe, lege.* Atque tunc aiebat se primùm adeundæ Societatis desiderium concepisse. Ostensus illi aliquãdo diuinitus est vermiculus sese humi voluens; quo symbolo didicit se non posse è terra nisi ope diuinâ emergere. Aiunt aliàs eum à IESV paruulo in sinu B. Virginis sedente vocem audiuisse: *Bartholomæe, amice mi.* In Societatem dare nomen meditanti S. Franciscum apparuisse, dicentem: *Esto constans;* qui videri desierit. Cùm iterùm deliberaret, ac dubitaret; ad recor-

9. Iulij Hispanus Manilæ 1631 ætat. 53. Soc. 16.

Crucifixus Angelus custos.

Lectio.

Vocatio.

Humilitas.

Iesus.

Vocatio.

B. V.

recordationem nominis MARIÆ constabilitus, & inflammatus, in hæc erupit: Ergò ad honorem MARIÆ ingrediar Societatem; ad honorem inquam Dominæ meæ Virginis MARIÆ. Et fecit; Deiparæ Angelisque vnicè in Societate addictus, ac vota in horas instaurans. Die immaculatæ Conceptionis B.V. magnis obsequiosi filij officiis Deiparam colere ac illam pro matre habere, optabat, & hoc donum sibi dari à Deo per illam petebat. Mox exardescens vouit se id facturum in omnibus, *quod magis Deo placere videbitur*. In Mexico multa passus est ab importuno Dæmone, à quo malè tractabatur, sed quem ille ridebat. Christus aliquando illum redarguit, quòd in passionis mysteriis expendendis, haud satis diligenter versaretur. Anno 1622. 18. Dec. de B. V. Matris expectatione recitans officium canonicum, visus est sibi à iacente in MARIÆ vtero IESV infantulo hæc audire: *Mi sacerdos*. Proximo ante mortem die rogatus, quid eo tempore illi afferret plurimum leuamenti, conticuit & mox mediatè sic respondit: *Præsidium Beatissimæ Virginis*. Cuius opem aiebat se in minimis etiam quibusque rebus expertum. Eodem die ac anno extinctum scribunt aliqui *P. Laurentium Massorium*.

Singulis horis. *B V.* — *Deo placere* — *Christi Passio.* — *B V. Iesu.* — *B.V.*

P. CAROLVS CLVSELLVS.

DEmissione suâ, & pleno sinceræ charitatis candore, atque modestia, in ipso vultu quandam Sanctimoniæ syngrapham præseferebat, omnia interpretatus è genio charitatis. A Sanctis Angelis monitum affirmant, vt sacra pro ægro quodam suæ Congregationis *Marianæ* sodali sexies procuraret, fecit & sodalis conualuit. Apud ægrum alium recitatis Deiparæ litaniis repentè à sensuum vsu alienus factus videbatur, iis, qui aderant admiratis; & mox ægrum efficacitate magnâ hortatus est, vt accersenti se Deo lubens pareret, mortem illi prædicens, licèt tunc nihil dum fuerit obnunciatum à Medicis. Mercatori prædixit, ægrum filium illi à Deo concessum ad vitam: hortatus item est vt cogitationi de sacris ordinibus suscipiendis conceptæ morem gereret. Pro Rancæo Senatoris filio per artes diabolicas muto, sacris operatus est, & illi vi diuini sacrificij aiunt redditam loquendi facultatem. Tremebat iudicia Dei, licèt Virgo, & innocens. Hodie pro diuino sacrificio se parantem apoplexia, & mors consecuta oppressit: ac exequiæ magnâ Sanctum illum appellantis populi frequentiâ peractę.

Gallus Burdigalæ 9. Iulij 1630. — *Charit.* — *Sodalis B.V. Angeli Sacra.* — *Sacrum.*

X. DIE IVLII.

P. PETRVS SILVIVS.

HIc Romæ Adolescens à domestico quopiam illius simplicitatem abuso contra S.P. Ignatium tentatus, cùm ab errore propè abesset acerbissimo mentis ac sensuum stupore correptus, stipitis, aut saxi instar hærebat. Illo torpore leuatus agnouit culpam, lachrymis diluit, & malum omne euanuit, Vnde illum vigilantis pro superioribus diuinitatis instinctum

Belga 10. Iulij Mogũtiæ 1571. — *Obedientia.*

tum fuisse credidit, vt obedienter se subderet, nec se à serpente vllo in Paradiso seduci sineret. Postea mirabile, atque amabile demissionis, obedientiæque documentum per Italiam, Bohemiam, Germaniam, Belgium factus Laynij, & Polanci amanuensis, inferiorum, ac deinde superiorum disciplinarum magister, ad græcam, ac latinam eruditionem, ad confessiones domi, forisque, ad studiorum præfecturam, ad quidquid vbicumque adhiberetur æquè promptus ac idoneus errorem illum persanè luculentis magnæ virtutis exẽplis affatim expiauit.

P. GVNDISALVVS DE TAPIA.

Hispanus Debotopæ 10. Iulij 1594 ætat. 34. Soc. 18.

INtra 17. dies barbarum Cicimecarum idioma perdidicit, charitate memoriam sustentante. Primus nec sine fructu lætabili peruolauit ad cultionem Topianæ gentis, quæ homines vorat, ceruos, cuniculos, aquilam, nouaculam è silice formatam, variis temporibus adorat. Cinaloënses, deinde instruxit; vbi & ingenia mitiora, & terra bis quotannis frugifera; vbi fur, aut mendicus nullus. Ad vicinos efferos homines missus, cum P. Martino Paëz breui duo millia capitum baptizauit; & viginti, aut plura, templa condidit. Nacabeda senex quispiam libidinibus fœdatus, eoque monitoris, impatiens, Gundisaluum, cùm Deiparam è rosarij serie ac formulâ salutaret, callidè aggressus, adduxit eò sicarios; quorum vnus clauam in Gundisalui caput impressit, ac Iesum clamanti brachium alij, & caput amputarunt. Coorto terræ motu, Ethnici ad eius tumulum cum donis supplices adiêre. Sicarij fassi sunt; eum idcircò, cæsum; quòd è suo illo Euangelio castitatem prædicaret, atque vrgeret. Post mortem spectatus est fœminæ, quam conuerterat, in aurea domo, cuius vestibulum duo adolescentes lucidi occupabant. Illuc visus est permultos introducere Gundisaluus. Petebat & illa eò ab illo, ceu noto suo ac spirituali olim Patre, admitti, atque induci: at Gundisaluus; Nec dum, inquit, est tempus: neglexisti plura quæ à me didicisti: & particulatim in confessione hoc atque illud (& quædam illi peccata singillatim suggerebat) omisisti. Euigilauit illa: & accersito quodam è Societatis Patribus, tam ea quæ viderat, quàm deinde omnia totius vitæ peccata, nullo voluntariè prætermisso, syncerè aperuit.

Fides. B.V. Mors. Castitas. Mors. Caluus. Domus aurea. Disce à mortuo. Confessio.

P. ALPHONSVS DE ARAGONA.

Hispanus in Paraquaria 1619. ætat. 44. Soc. 27.

NEapoli natus, & in Societatem cooptatus, B. Aloysij planè viua effigies ab iis qui vtrumque nouerant habebatur. In Paraquaria scholas; & sodalitia mirificè administrauit. Apud Vruagenses templum S. Nicolai eidem Sancto impensè commendauit; & mirum fuit, illud ignem ab hoste irruente sæpiùs diligenterque iniiectum non concepisse, licèt ardente sole ac siccâ idoneâque igni materiâ. Labores, pericula, cæli iniurias non narro, quia passim nota. Puerum horridis vlceribus coopertum ipse abluit sine stomacho, purgauit, procurauit. Liberalis erat erga pauperes etiam in illa tenuitate, ac penuria: & circumferebat secum descriptum in scheda illud Prouerb. 28. 27. *qui dat pauperi non indigebit: qui despicit deprecantem sustinebit penuriam.* Portabat secum & formulam votorum: cui hæc latinè ad calcem adiecit arcanis notis: *spiritu corde, practicè nostrum institutum prosequendum*

S. Nicolaus. Charitas.

quendum; & ad id affici debes tanquam ad Dei donum & inuentum. P. Nicolaus Duran Prouincialis audito illo, in ratione conscientiæ dixit ad socios: Arcanum, & ignotum thesaurum in Alphonso latere. Cædendo se inclementer, vulnera sibi alta inflixerat, è quibus vermes etiam erumpere deprehensi. Ita patiendi Domi & foris auiditate inclytus, orandi potissimùm efficacitate ad miraculum prorsus excelluit: quippe qui dicatur etiam à B. Virginis æde incendium orando auertisse. Cùm enim congestæ, pro extruenda B.V. sine macula conceptæ fabrica, materiæ ignem iam imminere videret, procumbens in genua; Ne patere, ait, ô Domina, ô mater, ne patere vt comburatur hæc materia tuo templo destinata. Stupuêre omnes, qui aderant, flammam statim retrò cessisse quæ proxima imminebat. Fertur & absentia ex vero dixisse. Coram B.V. imagine se abiiciebat in genua, & è forma, quâ se illi anno 1602. mæcipârat aliisque tenerioribus illius opem implorandi modis in charta meditatè descriptis, totum illi *Cor* suum explicabat.

Vocatio. *Mortific.* *Oratio.* *B.V.*

P. DIONYSIVS DE SANNOIS.

Belga Audomari. 10. Iul. 162. ætat. 52. Soc. 32.

DE illo sic litteræ: Pater è nostris cui dum viueret, fuerat perfamiliaris, è flammis lustralibus illi se videndum præbuit. Eius congressus, & colloquium auxit, & cumulauit desiderium iuuandi animas purgantes; item illum strenuè incitauit ad virtutes amplectendas. Vbi ab illo amico didicit, viros religiosos tormentis atrocibus ideò torqueri, quia diuino obsequio, & proximorum saluti procurandæ parùm fuêre addicti. Alia epistola de illo sic habet: Eluxit in eo orationis amor, & virtutum humilitatis, patientiæ, in superiores obseruantiæ ac animarum iuuandarum singulare desiderium, maximè ex quo vnius è nostris in Purgatoriis ignibus detenti sibi olim familiarissimi fruitus est colloquio & conspectu. Ab eo nimirùm didicit quàm multi religiosi in alia vita torqueantur, qui segnius Dei, & proximorum spirituali obsequio sese dedidêre.

A. P. Philippo du Buisson. *Zelus.* *Purgator.* P. Philippi du Buisson. *Zelus. Animar.*

Potissimũ verò quod inde percepit tum ille tum alij, qui rem (etiam ad nos Romam tunc anno 1642. à P. Florentio Montmorencio perscriptam) intellexêre, fuit flagrans ac exquisitum studium ægros in agone vltimo accuratè ac scitè iuuandi: quos anima illa dicebat enixè adiuuari ab animabus illis à Deo conspectu adhuc exulibus; sicut Angeli suis in morte clientibus fideles assistunt. Idem agere animas vnà cum Angelis. Addebat verò, hoc animarum ad æternam salutem iuuandarum munus esse *excelsum, & admirabile coram Deo. Estq;* inquiebat, *magnus ille in Societatem Iesu Dei affectus, quòd illis vtatur tanquam adiutoribus & ministris ad salutem animarum.*

Charitas. *Morientium cura.*

XI. DIE IVLII.

P. PETRVS PEQVET.

Gallus 11. Iulij in agro Carpẽtoractensi 1591.

ORandi arte, ac singulari gratia eos adiuuandi quorum confessiones audiebat præstans fuit; eorumque aliquos ad insignem virtutis eminentiam eduxit. Mors illum reperit in officio hæroum inter obsequia charitatis apud peste contactos: quam posteaquàm oppetiit, scholastici aliquot illum in sacrificali veste velut sacris operantem luce circumfusum pulcherrimâ, semel ac iterùm aspexêre.

Confessarius.

Sacrum.

P. BERNARDVS AVBASIVS NOVITIVS.

Gallus Aginnæ 11. Iulij 1617.

SVauis in illo morũ indoles, ac ad se sibi in subigendum adeò generosa emicuit, vt se planè peruicerit, suique imperium obtinuerit. In morbo quicquid illi præbebatur, amplas gratias reddebat. Per sex menses adeò se assuefecerat sensim ad Dei vbique præsentis recordationem, vt citra vim suaui facilitate, animo esset in Deum ferè semper intento. In morbo amara sensim sorbebat, vt solent gulosi dulcia, & potionem à Pharmacopœo porrectam per ipsos 14. dies alacri vultu hauriebat, vsque dnm Medicus gustatâ illâ se nil æquè amarum gustasse vnquam professus, damnauit Pharmacopœi seu ignorantiam, seu indiligentiam; atque id à Bernardo tam diu tam hilariter hauriri potuisse, neque vnquam errorem illum ab eo manifestatum fuisse, cum summa admiratione laudauit.

Præs. Dei.

Patientia.

Mortific.

XII. DIE IVLII.

P. PETRVS VITALIS.

11. Iulij Gallus Tolosæ 1607, ætat. 40, Soc. 20.

HÆreticorum ducentis plures paucos intra annos Ecclesiæ reddidit suâ illâ peritiâ, suauitate, oratione æger ad confessionem generalem elegit quem putabat peritissimum, ac maximè idoneum. Cùm inuiseretur, in lachrymas soluebatur, id vnum dolens acerbè, quòd tempus, quod optimè poterat collocari, perdiscè consumpsisset: cùm tamen nota fuerit omnibus assiduitas viri, ac diligentia perattenta. Eminebat in ægro patientiâ, mirabili silentio dissimulanter inuoluens dolores. Vnde curatorem in admirationem rapuit pacata illa eius quies, cùm non sine magno commiserationis sensu plagam in eo fœdam, & luculentam eamque totam exustam reperisset. A mente alienatus ad conscientiam expurgandam sibi quotidie reddebatur tanto tempore quantum sufficiebat; item ad viaticum, & extremam vnctionem sui statim factus est compos: vti & si quidpiam

Conf. gen.

Patientia.

Confes. quotid.

Obed. quam iuberetur. Sed, & ad mortis obnunciatum periculum gratias Deo egit; illud incipiens *lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi.* A multis pro eo in vita retinendo ad sacra lipsana est supplicatum. Conflixit sub extremum cum hoste tartareo: mox *victoriam, & Deus in adiutorium meum intende*; cecinit; ac igneas plures aspirationes lachrymasque adiecit; eos qui aderant vt Deum strenuè colerent ardore tanto cohortatus atque si diceret pro suggestu.

Tentatio.

Mors.

P. IOACHIMVS ARENTS.

Belga Bruxellis 12. Iulij 1614. æt. 64. Soc. 24.

IVris prudentiæ laureâ, innocentiâ, sacerdotio, fidei zelo foris celebratus & pro religione non pauca sub hæreticis turbamentis perpessus; in Societate postea totus in eo erat, vt animas perstudiosè quæreret; ac animum flagranter orando, corpus verò cilicio assiduo flagellisque sanctè excoleret. Quantumlibet fractâ valetudine vteretur, somnum tamen nullo necessitatis obtentu producebat, nisi priùs è lectulo ad P. Ministrum proreperet, ac nocturnæ suæ insomniæ quietem petereret. Petebat, flagitabat, si quid humile, si quid difficile agendum occurreret: vnde in collegio tametsi ætate iam graui, diu super mensam anagnosten egit. Habuit in Societate fratres quatuor: ipse quintus, & natu maior obiit suo illo (quod ante initam Societatem vrbe carere iussus erat) exilio piâque pro religione industriâ foris, inter nos autem accuratè attenti ad minima queque religiosè obseruandà exempli documento memoriam imitationemque commeritus.

Mortif.

Obedientia.

Humil.

P. FRANCISCVS DE LA PARRA.

Hispanus Vtreræ 11. Iulij 1631. ætat. 50. Soc. 61

CVm nec in splendore opibusque domesticis, nec in honorato sanctioris officij munere, neque in amicis, aut quacunque necessitudine tranquillitatem maiora & solida expetentis animi reperiret; Societatem expetiit magno iam natu; & multa quæ obstabant peruicit. In Societate spectabilis fuit seuera illa Francisci paupertas, facilis ac felix animi ad cæcam obedientiæ accuratioris obseruantiam accommodatio, erga maiores fiducia, charitas impigra erga omnes. Vt verò Vtreræ patriæ suæ quàm optimè faceret, Vtrerense Societatis Iesu collegium excitauit: adeoque viuit istic memoria & beneficæ illius liberalitatis, fundatoris quoque nomine honoratæ; & præclaræ ad omnem disciplinæ laudem virtutis.

Vocatio.

Paupertas.

Fundator.

P. GEORGIVS GIEDROYC.

Lithuanus Vilnæ 12. Iulij 1651. ætat. 45. Soc. 20.

DE hoc in meis heroibus charitatis plura dedi è quibus excerpo pauca. Eius origines à magnis lithuaniæ Ducibus repetitæ, ab eius virtute nobilitatæ sunt. Nunquam à prima tyrocinij scintilla elanguit. Magnum illi ad virtutem excelsam vectigal fuit verborum, & ciborum parsimonia, oris custos assidua, ne quid nimis, vel cibi, aut potionis, vel verborum admitteret. Christi vulnera illud ei silentium consecrabant, illa ei sitim animarum accendebant, respectuum humanorum non curantiam persuadebant, verbis efficacitatem addebant quibus etiam schismaticos quosdam ad Catholica, mox ad religiosa instituta

Silentium.

Temperant.

Crucifixus.

Fides.

Iter. instituta pertraxit. Per iter cùm aliquando ad domum viri hæretici diuertisset, noctu peruigil, familiam, illo inconscio, exomologesi sacrâ expiauit; idque non semel. Integritas atque teneritas conscientiæ tam vigil in illo eluxit, vt vir non imperitus de illo diserte pronunciârit, eum in Societate nullam, etiam venialem culpam, plenâ deliberatione commisisse. Corpus multifariam afflictabat, & illud peracri verberatu lacerabat, dimidiâ etiam horâ huic sæuitiæ non infrequenter impensâ.

Fides. Mortif.

XIII. DIE IVLII.

P. SEBASTIANVS CABARASIVS.

13. Iulij Siculus Syracusis 1605.

HVius industria est illa quæ trium B. V. Sodalitatum ab eo deinde institutarum rudimẽtum fuit, quâ ille certos quosdam colligebat, ad quos de B.V. concionem haberet, eiusque erga nos benignitate explicatâ, omnes ad eius amorem alliceret, fructu etiam in religiosos ordines luculento Nec desunt, qui congregationum Partheniarum institutionem ad hunc referant. Certè amplificator fuerit è primis vnus. Latrones à quibus egregiè vapulârat per illum ad frugem conuersos generalem vitæ exomologesim peregisse, illis apud viros Principes veniam ab eo impetratam ac eorum aliquot syluas cum Religiosis cœnobiis commutasse prolixè narrat in anni 1605. litteris Syracusanum collegium. Ita illorum saluti ac viatorum securitati consultum est paucis lachrymis, quibus eorum periculum deplorârat, verbis quoque pondere magno adiunctis.

B.V. Latrones conuersi. Zelus.

P. GASPAR AICHA.

Bohemus Brunæ 13. Iulij 1659. ætat. 33. Soc. 14.

HIc ante Societatem impetratam, ex amicis vitâ functis quempiam flammis vndique horridum; in Societate verò, B. Aloysium videre sibi est visus coram, ingentia cælestiaque pollicitum. Cùm Magistri Nouitiorum socius esset, aiebant tyrones in eo se viuas modestiæ regulas lectitare. Pios libellos legendi studio fuit apprimè addictus; dicebat se primas religiosæ vitæ desiderandæ scintillas è lectione pia concepisse. Omnibus humanis respectibus imperabat, oculo in Deum vbique præsentem assiduè defixo. Quare nihil sine superiorum facultate agebat. Foris bibere cùm nollet, amico ne minanter quidem importuno cessit, adeoque maluit cyathum vino plenum sibi in faciem effũdi quàm libare. Toto ante diem supremũ triennio quotidie se morti Parabat iis precibus quibus Ecclesia migrantiũ animas Deo, sanctisq; commẽdat verbis accõmodatissimè, pro illo articulo compositis. Militem febri malignâ æstuantem inuiserat, & hausto inde morbo ac morte factus est victima charitatis. Moriens pro extrema felicis mortis tesserâ in manu habere inuentus est piam formulam testamenti quam anno 1656. 30. Dec. conceptam, in pectore gestârat cum imagine S. Xauerij. In illo gratias agit linguis omnium creaturarum quæcũque sunt in mente Dei, pro omnibus beneficiis quæ ipsi & creaturis omnibus concessit aut concessurus est bonus

B. Aloysius Modestia. Lectio. Regulæ. Mors. Charitas. Mors.

nus Deus : & particulatim pro donis quibus Societatem ornauit, ac eos qui in ea fuerunt, & futuri sunt. Offert suum corpus corpori Christi, animam animæ, cor cordi, ad amandum Deum vnà cum corde Christi. Instaurat actus fidei, spei, charitatis, contritionis : dat se in fidem Deiparæ, Angeli sui custodis, Sanctorum suorum : atque ita munitus vult paratus quotidie inueniri ad mortem.

XIV. DIE IVLII.

P. IOANNES REBELLVS.

14 Iulij Lusitanus Eboræ 1602. æt. 61. Soc. 45.

QVàm diu nobiscum vixit, nullum diem omisit, quo se non cæderet, nec rarò vsque ad sanguinem; quippe hamis aspero flagello vsus vnde illi vlcera, & dolores. Quicquid temporis conscientiæ disquisitio, quicquid oratio mente concepta, vel voce deprompta occupat, id omne ille flexis genibus traducebat, ad reuerentiam Deo habendam in negotio Dei; quicquid obnunciarent ætas, morbique. Crus illi ferro, & flammis carnificatum : at ille crucifixi simulachro postulato, defixis in hunc oculis fortiter omnia toleranit, quasi in carne non sua fieret laniena. Animas Purgatorij perquàm assiduis industriis adiutum ibat, concionibus ad id alios cohortatus, sodalitatibus quoque illarum in subsidium constitutis. Deiparæ autem enixiùs colendæ studium admirandum in modum cordi habebat: aiuntque illud eius operâ per Lusitaniam luculenter propagatum : de illius rosario, & de illa, dialogos scripsit, ac multa excogitauit ad illam cultu semper ampliore colendam; adeò, vt abundè satis fecerit illi pactioni, quâ fertur aliis Patribus in familiari de rebus diuinis congressu alias virtutes contentione singulari quærendas eligentibus particulatim hunc erga Dei matrem amorem cultumque in se, ac aliis fouendum & amplificandum elegisse.

Mortific.

Oratio.

Crucifixus.

Patientia.

Purgator.

B V.

Pia colloquia.

P. THOMAS DE MONTOYA.

QVà tyrones, quà Indos in scholis, quà populum palàm docendo magnos labores exantlauit per annos plus quàm 30. istic exactos. Apud Basaias propinatum illi venenum ferunt; quo labefactatus, longâ in morte vixit, labore tamen improbo. Aiebant Indi sibi purum castimoniæ amorem eius aspectu afflari. Mira fuit eius in silentio arctè seruando religio, & verborum parsimonia cùm esset loquendum. Prandebat parcè; nec cœnabat. Per plures hebdomadas coactus est sedere, nullâ ferè interspiratione quietis ab asthmate, quod è veneno sibi propinato acceperat. Interea tamen fuit Thomas semper & zeli, & magnæ patiẽtiæ suæ compos, eo solatio, quòd, in fidei odium, fuisset odio apud illam gentem cui Christum prædicârat.

Indui è noua Hispania Manilæ 14. Iulij 1627. ætat. 59.

Fides.

Castitas.

Lingua.

Fides.

PHILIPPVS NOTTIN COAD.

Belga Traiecti 14. Iulij 1638.

AB hæreticis in fidei Catholicæ odium Cruci ferreæ insidere iussus,

ſus, manibus pedibuſque per extremos digitos ad tergum reuinctis, & manicarum ac pedicarum aculeatarum tormento dirè inſertis. Collo innexum erat collare ferreum, trifariam aculeis conſertum, quorum alij recti eminebant, alij ſurſum, deorſum alij vergebant; igne quoque quo ipſe lentè torreretur, admoto. Vbi vſta pellis ibat in bullas & puſtulas, illis ferro apertis acetum cum ſale ac pyrio pulvere infudêre. Sic per decem ipſas horas cruciatus Philippus, capite deinde plexus eſt, obtentu proditionis, re ipsâ odio fidei orthodoxæ; vt patet è narratione à Bullonio Duce conſcriptâ; & è calumnia ab hæreticis conflata per Lanſmannum, cui ob vitæ ſpem mentito, vitæ promiſſæ loco mors illata eſt. Philippus in loco ſupplicij obiecta omnia falſa eſſe affirmauit, ac dixit ſe mori innoxium, & pro Catholica, Apoſtolicâ, Romana Eccleſia.

Fidei.

GERARDVS DOMINIQVE COAD.

Gallus Muſſiponti 14. Iulij 1654.

HVnc pietate, mirâ ſimplicitate, in officiis aſſiduitate fuiſſe pçrinſignem aiunt qui cum illo vixêre. Deiparæ Virginis fuit ſtudioſus conſtanter. De illa libenter & audiebat & loquebatur. In extremâ ſenectâ eius coronam ſemper ſibi voluit præ oculis eſſe de ſella pendentem, vt eſſet ad manus: fuit in ea verſanda & recitanda multus ac frequens. Illi penſo attexebat oratiuncularum quiddam quas piè magis quàm concinnè rhythmis Gallicis olim Chriſto in cruce patienti, collachrymantique Deiparæ cecinerat. De rebus cæleſtibus & frequens & lubens colloquebatur Quocirca libentiùs cum iis verſabatur quos videbat id genus colloquiis impenſius delectari. Quos inter fuit is qui tunc Muſſiponti Theologiam ſcholaſticam explicabat. Huic poſtea (mortuo ferè ante triduum Gerardo) die S. Alexij, aliquando poſt mediam noctem ad oratorium in genua procumbenti orantique (vt annuus ei mos eſt, idcircò quòd præfati S. Alexij vita olim apud Ribadeneiram lecta religioſi eius propoſiti dux fuerit, & magiſtra) ſeſe in cubiculo ſpectandum offerre eſt viſum tum ingens & repentinum lumen, tum Chariſſimus Gerardus Coadiutor, & quidem cum veſte Societatis. Interrogatus à Patre, *an Deo frueretur*! capite, quod ſplendor ambiebat, modeſtè annuit; & ore, cui ſtellula micans inerat tanquam præmium colloquij frequentis de Deo & rebus ſpiritualibus, quibus dum viueret mirificè vnà cum Patre illo afficiebatur, commendauit dicto Patri ſermonem huiuſmodi, *vt quid inferis amarum, ſuperis verò gratiſſimum.* Deinde mox ex oculis ſe ſubduxit, hærente Patris cordi conſolationis ſenſu liquidiſſimo. Hæc omnia illicò ad P. Thomam le Blanc eius Collegij tunc Rectorem, poſtea Prouinciæ Præpoſitum, retulit is Pater, ea chirographo quoque ſuo teſtatus, Rectore etiam ſubſcribente. Vtriuſque chirographum penes me eſt dum hæc ſcribo; & ſimul eiuſdem Patris literæ Enſichemio 30 Ian anno 1661. ad me datæ eorum quæ de Gerardo narraui teſtes. Certè ea res poſtea noſtris tacito Patris nomine, narrata, propenſos aliàs ad pia colloquia animos ad continuandum pij ſermonis vſum haud mediocriter incitauit.

B.V.

Vocatio.

Stella or. Pia colloquia.

Amarum inferis.

XV. DIE IULII.

P. IGNATIVS AZEVEDIVS CVM SOCIIS 39.

Lusitanus in mari ad Palmam insulam Fortunatam. 15 Iulij 1570.

ILlustri genere natus, in Societate ad virtutis exercitium toto die aliquando nihil omninò locutus est. In dulci suo silentio absorptus pallebat ab assidua corporis afflictatione, fluebatque in lachrymas pietatis. Imitandæ Virginis Matris puritatis ergò, vestem cilicinam candidam gestabat. idque ex voto Dei Matris reuerentiâ nuncupato. Eboræ collo energumeni rosarium Deiparæ iniecit; & pertinacem dæmonem, qui multos fatigârat, eiecit. In puppi nauis quâ in Brasiliam vehebatur cum sociis, altare erexit, illique Româ secum aduectam S. MARIÆ Maioris imaginem imposuit. Ad Palmam (quæ vna est Canariarum seu Fortunatarum insularum) Piratæ hæretici in eum & socios irruêre, Ignatius, arreptâ Dei Matris effigie, socios cohortabatur ad vitam optimo Deo consecrandam. Conclamauit Soria hæreticus piratarum antesignanus, ad suos piratas; vt Iesuitas occidant: *hos enim ad proseminanda praua dogmata in Brasiliam proficisci.* Ignatius in B. Virginis imaginis complexu conculcatus, capite saucius, lanceis confossus, Romanæ fidei veritatem contestatus, atque vt pro hac socij fortes occumberent omnes vnicè hortatus, vnà cum illa Deiparæ imagine cecidit. Hanc illi è complexu cùm auellere haud satis facilè possent furenter properantes hæretici, eum seminecem in mare abiecêre; vbi etiam corpus ab aquis se efferens, Deiparæ imaginem, mortuis quoque brachiis adstringebat.

Silentium. B V. — *Mortif. Rosarium.* — *Imago.* — *Fides.* — *B V.*

Benedictus Castrius.

Ætat. 28. Soc. 9. *Crucifixus.*

Ibidem in Crucifixi amplexu se Catholicum clamans, tribus glandibus ictus à sclopo, cæsus, confossus, in aquas iniectus est.

Emmanuel Aluarus.

In facie sauciatus, tabulæ affixus, confractis cruribus, & ossibus, adhuc socios hortatus ad mortem in causa tam nobili magno animo obeundam, in mare proiectus est. Soc. 15.

Blasius Ribera.

Coram Beatissimæ Virginis imagine prouolutus, confracto gladiorum capulis capite, obtruncatus est. B.V.

Petrus Fonseca.

Coram eadem B. V. imagine, in maxilla pugione confossus occubuit. B.V.

P. Didacus Andrada.

Inter audiendum confessiones sicis confossus, cùm in mare deturbaretur clamabat: *Pugnemus fortiter, socij; demus pro eo sanguinem cuius sanguine redempti sumus.* Ætat. 40. Soc. 13.

Simon Acosta Nouitius.

Cùm liberali aspectu nobilitatem generis testaretur, eoque viam sibi ad fugam patere videret; non tantùm fugam non iniit, verùm etiam coram Soria hæretico Principe piratarum fidem orthodoxam contestatus, tenerum iugulum dedit; & in fluctus præceps datus est. Ætat. 18. *Fides.*

Aliis pluribus veste nudatis ferrum hæretici altè in viscera adegêre: ac ne natatu euaderent, præcisa quibusdam brachia priùs quàm coniicerentur in mare. Ludibrio habitę sacræ vestes, atque reliquiæ: S. Theresia hoc ipso 15. Iulij & sabbati die, hoc anno 1570. P. Balthasari Aluarez disertè dixit, quot, & quomodo sint occisi: eosque affirmauit à se visos in cælo martyrij coronâ illustres. P. Ignatius Hieronymo fratri suo absenti radiis coruscus apparuit. Anno 1616. 19. Nouembris multi de Societate qui in Paraquariam nauigabant, cùm eo ipso in loco, vbi cum sociis Ignatius cæsus fuerat, in malacia cõstitissent, gaudiis mille *Fides.* *S. Theresia.* *Mors. Calum. 19. Nou.*

mille perfusi, visas à se aquas sanguine tinctas, & manu haustas stillantibus sanguinis guttis purpureas apparuisse, & gustatu quoque suaues fuisse sanctè testati sunt. Visos tunc etiam socios vulneratos, alios pectore, alios aliâ corporis parte, non secus quàm si cædes illa tunc patraretur. Adolescens nobilis indole ac virtute, Sanctus Ioannes dictus vulgo, tironum ac sociorum modestiam adeò adamauit, vt ab Ignatio Societatem impensè flagitârit, cum iis assiduè in omni exercitatione versatus; & licèt necdum tiro, tamen candidatus, cùm socios occidi videret, se illis immiscuit, potitus morte quam exoptârat, Adauctus dictus. Nomina omnium sunt:

Alexius Delgadus Lusit. ætat. 15. Nouitius.
Alphonsus Vaena Hisp. ætat. 30. Soc. 3. aurifaber.
Aluarus Mendez. Lusit.
Andreas Gonzalez. Lusit.
Antonius Correa Lusit.
Antonius Fernandez. Lusit.
Antonius Suarez. Lusit. Minister.
Benedictus Castrius. Lusit.
Blasius Riberius. Lusit. ætat. 27. Nouitius.
Dominicus Fernandez. Lusit. Coadiutor.
Emmanuel Aluarus. Lusit.
Emmanuel Fernandez. Lusit.
Emmanuel Paceccus. Lusit.
Emmanuel Rodriguez. Lusit.
Ferdinandus Sanchez. Hisp.
Franciscus Aluarus. Lusit.
Franciscus Magallianez. Lusit.
Franciscus Perez Godoius. Hisp.
Gaspar Aluarez. Lusit. Coad.
Gonzalus Henriquez. Lusit. Diaconus.
Gregorius Scriuanus. Lusit.
P. Iacobus Andrada. Lusit.
Iacobus Perez. Lusit.
P. Ignatius Azebedius. Lusit.
Ioannes Baëza. Hispanus.
Ioannes Fernandez. Lusit. Coad.
Ioannes alter Fernandez. Lusit.
Ioannes de Mayorga. Hisp.
Ioannes à S. Martino. Hisp.
Ioannes Zaurus Hispanus.
Ludouicus Correa Lusit.
Marcus Caldeira. Lusit.
Nicolaus Dinis. Lusit.
Petrus Fonseca. Lusit.
Petrus Nunnez. Hisp.
Petrus Fontorus. Lusit. Coad.
Simon à Costa. Lusit.
Simon Lopez. Lusit.
Stephanus Zurara. Hispanus.

His 39. addunt aliqui adolescentem illum *Ioannem Adauctum* Societatis candidatum. *Stephanus Zurara* Te Deum laudamus cecinit cùm eiiceretur in mare.

Non tacendus inter hos omnes *Franciscus Perez Godoius* è P. Balthasaris Aluarez disciplina ad hanc mortem profectus. Hic rogatus in tirocinio; quid ita nitidè culinæ supellectilem breui iterùm inficiendam expoliret; respondit; se, vesperi quotidie, vnà cum singulis diei totius occupationibus peractis, Deiparæ sistere. Nolle autem se coram illa erubescere cum vasis parùm exquisitè perpurgatis. In ipso cædis, mortiumque calore, illud quod sæpè à P. Balthasare Aluarez audierat, & pro sacro axiomate vsurpabat acroama sociis idẽtidem repetiuit exclamans: *Eia, fratres, non degeneremus à præcelsis cogitationibus filiorum Dei.*

B.V.
Vesperi.
Accuratio in minimis
Filij Dei

NICOLAVS.

LVILLERIVS. NOVITIVS.

DE hoc ita scripsi in pretiosis occupationibus morientium in Societate. Coloniæ Nicolaus Luillerius Soc. Iesu Nouitius demittendi sui ac

Germanus Coloniæ 15. Iulij 1578.

ad nutum obedienter omnia faciendi virtute præcellens, æger tandem ad mortem cùm doloribus eximiè exerceretur, à Deo ad illos ferendos etiam robur accepit, notabili planè ad crucem ferendam inuitamento. Visus est, inquit Sacchinus, sibi videre Christum Dominum, prægrandi Cruce oneratum, cuius ille vestigia minori cum cruce maiori tamen molestiâ sectaretur. Verùm cùm aliquando vidisset Dominum graui sub pondere labantem & commiseratus vellet in oneris eius partem succedere; seuero ad eum vultu conuersus IESVS. Quî, inquit, magna, & aliena feras, qui tua, eaque leuiora, non potes? Hac voce miro amore succensus, quamplurima tolerandi, relicto sociis illustri excelsi pectoris exemplo, ad idus Iulias breuem cruciatum cum æterna iucunditate mutauit.

Patientia etiam in minimis pretiosa.

P. SIMON RODERICIVS.

Lusitanus Vlyssiponæ 15. Iulij 1579.

HIc è multis turbati animi salebris variè tandem eluctatus, magno documento fuit, magnos etiam prolapsioni magnæ esse vicinos, ni obedienter subsint, caueantque insidiosas fallacias Dæmonis depeculatoris diuitum etiam animarum. Fuit Simon è decemprimis Ignatij, Patris nostri sociis vnus, multitafariam quidem non semel querelas miscens, querelisque aliorum vicissim obnoxius, verùm culpâ demum agnitâ, quâ suauissimum Ignatij parentis animum temerè non sine scandalo irritârat, ab illo indulgenter acceptus, è reo se innocentem fecit. Certè illum laudat Ignatius in iis literis, in quibus illum Lusitaniæ Prouincialem creat. Et fuit ille eius Prouinciæ fundator è primis vnus. In carnem asper, suauis in alios. Conimbricensem Episcopatum sibi à Ioanne III. Rege oblatum, cum lachrymis recusauit, obnixè contra obtestatus. In *aula* sapienter, ac religiosè versatus est; eamque, *carcerem*, & *Purgatorium* appellabat; nec erubescebat ollâ pultibus plenâ onustus ire ad visendos carceres aulâ spectante; nec ad suæ stirpis, & familiæ commoda vnquam vsus est eâ Principum gratiâ, quâ pollebat. Virginitatis florem humilitate, in se ipsum aspero dominatu, & bis fugâ (dum à procacibus tentaretur) seruauit illæsum. Quæ vidit, quæ prædixit habet eius vita, vbi etiam inter diuinum officium recitandum à terra dicitur subleuatus, B. Virginis pulchritudinem suspiciens ad illa verba. *Adstitit Regina à dextris tuis*. De illo moriente in pretiosis occupationibus morientium in Societate sic scripsi: P. Simon Rodericius è primis Ignatij decemuiris vir à suis animi perturbationibus, tentationibus, doloribusque corporis multifariam exercitus; talentis, dexteritate, zelo insignis; æger non parcebat lachrymis, gemitibusque, quibus lacessebat beatam æternitatem, diuinique conspectus desideria irritabat. Sæpè Ignatium, optatissimum vitæ socium, ac Parentem, amicis vocibus compellabat, eiusque & vnà cum eo communis videndi fruendique Domini studio æstuabat. Veni, Domine, veni Deus animæ meæ; adesdum, Bone Iesu; ne cunctare diutiùs sed me quàm citissimè hinc ad te ipsum abripias. Aiunt ipso, quo Simon migrauit momento, virum grauem, & pium à somno excitatum, fenestrâ apertâ vigilantibus oculis conspexisse manifestissimam lucem domui Professorum Societatis rectà imminentem, è qua illi in animũ plurimùm liquidissimæ voluptatis influeret. Manè comperit lumen illud Roderici conclaui

Humil.

Martific.

Humilit.

Castitas.

Orans B.V.

Mors.

claui incubasse. Anno 1616. senem Vlyssiponæ (quem olim confitentem audierat) per quietem inuisit, se illi spectandum obtulit, grauiterque monuit vt peccata pœnitentiæ sacramẽto elueret; id quod ab annis iam triginta omiserat.

Confessio. Disce à martuo.

P. RVDOLPHVS AQVAVIVA ET SOCII.

Italus Coeuli 15. Iulij 1583. ætat. 33. Soc. 15.

CLaros natales, iam inde à puero, nobili virtute ornauit, quando augustissimæ Dei Matris officio quotidie recitato, sabbato singulis hebdomadis perseuerantèr ieiunabat, & per quatuor ferè horas orandi spacia producebat. Adolescens postea, vti Thomas, fœminam impudicam titione fugauit; ab eo tempore nihil in carne vnquam rebellionis expertus. In Societate quotidie per horæ dimidium se acriter verberabat, vt Indiam impetraret. Ad Mogores ire iussus, præter eos quos exantlabat labores, corpus mirè varieque vexabat pro eo popũlo ad Deum adducendo. Inde Goam, hinc ad Salsettas insula, Superiorum missu, profectus est: vbi à barbaris gladio sub genibus vulneratus cecidit in genua, & collum ad vulnus mortemque accipiendam explicuit ac exporrexit: quo tempore collum illi gladio transfixum est; alio illi humerum vulnerante, alio sagittam ex arcu expediente in pectus. Moriens: *Ignosce*, aiebat, *illis, Deus meus! S. Xaueri, ora pro me!* Tum ter adiecit: IESV, *suscipe hanc animam meam* Bernardinus Nursinus, postea inclyti illius Fundatoris, Camilli de Lellis, socius, Rudolpho tum adhuc in Italia agenti dixerat: se à Beatissima Virgine accepisse illum fore martyrem ibi quò ire optabat. P. Ioannes Fernandus noster, hoc eodem 1583. anno, & 15. Iulij die vidit totam seriem eius cædis quæ tunc in Rudolpho, & sociis patrabatur; Angelo ei dicente: id ad gloriam Dei esse. Conspectus etiam est Rudolphus in coronâ gemmis conspicuâ. Anno 1613. Neapoli quidam dicebat; Rudolphum non esse venerandum, etiam priuatâ reuerentiâ, quippe qui apud barbaros vitâ nonnisi per infortunium sit priuatus. Is ipse postea Vicario Archiepiscopi disertè dixit; sibi adfuisse Rudolphum luce multâ illustrem, & interrogasse, num se nosset? Neganti verò sibi, dixisse; Cur ergò ignotum lacesseret? se esse Rudolphum quem ipse linguâ perstrinxisset; & euanuisse. Vnà cum Rudolpho tunc trucidati sunt hi socij:

B V. Mortific. Castitas.

Oratio. Zelus animarum.

Charitas.

Mors. B V.

B V.

Angelus.

Calum.

Lingua.

P. *Alphonsus Paciecus.*

Huic lancea in pectus adacta. Dum extremum collo vulnus expectaret: *Christe*, inquit, *lanceà pro me confixe; per illam tuam lanceam te rogo, parce his; & nouos fidei magistros eis mitte.* Sic obiit. Aiunt, in ore occisi repertum cereum agnum Dei, impresso SS. IESV nomine insignem, quem paulò ante ori, velut pro tessera sui agonis, immiserat.

Hispanus ibid. ætat. 34 Soc. 16. Charitas. Mors.

Os. Iesus.

P. *Petrus Berna.*

Idola euertit; formicarum gregem (quem barbari colebant) egestâ terrâ dissipauit, & sale consperfit; illis id perquàm indignè furenterque ferentibus. Inde coortum in illum ex illo fidei zelo plurium odium; & pulchra mors. Vertex illi amputatus; oculus alter telo traiectus.

Italus ibid. ætat 30. Soc. 6.

Fides.

P. *Antonius Franciscus.*

Solebat hic inter eleuandum in sacrificio sacram hostiam martyrium à Deo flagitare; vt per illud hostia fieret Deo viuo. Ipso quo cæsus est die, sacer sanguis in calice sacrificantis ad calicis vsque labrum exundans ebulliit, diuinâ significatione mirabilis, & cor accendens.

Lusitanus ibid. Sacrum.

Franciscus Ananea. Coad.

Lusitanus ibid.

Lautâ domi re natus. Coculiniis dicebat; se apud illos templum Christo excitandum moliri; quemadmodum alibi quoque iam fecerat. Illi rabie inde incensi, ferro in gutture, ferro in costis vulneratum atque prostratum, seminecem circa idolum raptauêre. Cùm iuberetur pede altero stans idolum supplex adorare, ac id execratus, negaret se lapidibus daturum quod Dei esset, arbori alligatum, pro scopo collocauêre, sagittis petiuêre; omnibus in eum, & socios inter iaculandum conclamantibus: *Hîc templum erigetis: hîc Crucem figetis.* Paruuli, paruulæque iras maiorum pro modulo imitati, corpus illius vellebant, fodiebantque mucronibus, telis, arundinibus, manibus, &c. Instrumenta sanguine illius & sociorum vncta, idolis consecrata. Supremum vulnus Francisco in vertice impositum: & ille fidem professus illicò emortuus est. Ferunt, olim arcæ cuidam incubantem Franciscum vaticinatione verâ prædixisse, fore vt olim in odium fidei cæsus in illa conderetur. Euentus veritatem dicti affirmauit.

Fides.

Mors prædicta.

P. GEORGIVS RIGIVS.

Lusitanus Conimbricæ 15 Iulij 1614 ætat. 87. Soc. 67.

Oratio.

PEr annos 40. Conimbricæ Ministri officio mirabili virtutis laude, ac ministrorum exemplo functus est. Mirabatur fieri posse vt mens orantis aliò vagetur. Ex ægri vlcere manantem saniem semel iterumque exsuxit oblatam sibi 4. votorum professionem non admisit, tribus contentus vulgo voce omnium domi, & foris sanctus dicebatur. Fœminæ vocabulum egrè vsurpabat, adeò verecunda illi fuit lingua. Oculi pudici modestique. Vnde illos nunquam efferebat. Rarissimè prodibat in publicum intra biennium certè vix semel domo pedem extulisse est deprehensus. Integra illi semper fuit Virginitatis gloria, imò, & conscientiæ ab omni per omnem vitam letali labe illesæ; nullo & iam veniali peccato in Societate plenâ voluntatis deliberatione admisso.

Mortific. Humilitas.

Modestia.

Mortific. Castitas.

Innocentia.

P. IOSEPHVS DE CALATAYVD.

Hispanus Gandiæ 15. Iulij 1616. ætat. 71.

Confessarius.

Oratio.

GAndiæ per annos 40 summâ naui operarij laude eximiaque virtute perstitit. Quidam de illo dixit, cùm ad illum peccata expiaturus accessisset, illum à se visum toto vultu radiis collucente; seque ab illo grauium scelerum admotum, quæ hactenus abditè occultasset. Nihil vnquam colloquiorum in sacro illo tribunali admisit, magnâ Sacramenti, & loci veneratione. A loco quopiam in quo missionem meditabatur, à viro quodam potente abesse iussus, exiuit; ad Christum illum prouocauit puluere quoque de pedibus diligenter excusso: & miser ille mox repentinò corruit, vitâ functus. Pater verò à ciuibus reductus est. Quosdam sanos cõmonuit, vt se vicinæ morti pararent. Fecêre, ac breui mortem obiêre. Aliis contra ægris, ac depositis, morbo illi fore superstites ex vero prædixit. Diuinum officium recitantem illustris è purgatorio cælum petens anima salutauit vt fama est. Ante sacrificium quotidianâ se confessione parabat, & in illo celebrando totus lachrymis inundabat; nunquam infra mediæ horæ spatium operatus, ne Deo, vt aiebat, & sancto fundatori faceret iniuriam in hominum gratiam. Quotidie semel ac iterum in se acriter sæuiebat, dimidio corpore cilicio tectus propè assiduè. Castitas illi semper integerrima

Confessarius.

Missionis.

Oratio.

Purgatur.

Confes. quotid. Sacrum.

Resp. humani.

Mortific.

tegerrima flore virgineo, præceptrix magnæ illius modestiæ, quâ enitescebat, oculis potissimum; quorum modestiæ aiebat singularem in cælis gloriam seruari; sicut oculis S. Ioannis Euangelistæ. Silentium nunquam omninò violauit.

Cast. Oculi. Modestia. Silentium.

P. ANTONIVS MAZERVS.

Hispanus Esteræ in Paraqu. 15. Iulij 1653. ætat. 73. Soc. 51.

HVnc præclari vtilesque labores, & non vnum in aduersis fortiter ferendis experimentum plus quàm ordinariâ virtute inclytum reddidêre. Cùm obtentu nescio quo, à superiore durioris ingenij fuisset à Societate dimissus, sibi benè conscius cessit præcipiti tempestati; & Episcopo interea diligentem operam dedit, Societatis veste nunquam dimissâ, neque vllâ mercede admissâ; ne quid peccaret contra nostri ordinis institutum. Perscriptâ totâ eâ re ad Claudium Aquauiuam tunc Præpositum Generalem, ac Romæ expensâ, iis quæ contra illum afferebantur auditis, inconsideratè cum eo actum pronunciauit Claudius adeoque Antonius in Societate retentus est: in qua supra quinquaginta annos vixit, obedientiæ potissimum laude insignis. Rogatus à Rectore aliquando an, si iuberetur paratus esset per Vrbem incedere sine veste; illicò vestem exuit, & promptum se ad eundum quocumque iuberetur stitit. Si vel domi quopiam verbo lacesseretur, vel foris in cultione barbarorum telis impeteretur, fustibus verberaretur, serenâ fronte perstitit, semper roboris sui compos. Tot licèt annos, & cum laude insigni nobiscum esset, neque tamen in vllum gradum cooptaretur, altâ obliuione omissus, tamen obliuionem illam pari silentio sepeliuit, neque contra vnquam quicquam vel dixit, vel scripsit.

Vocatio. Obed. Humil.

P. IOANNES SIGERSREITTER.

Germanus Ingolstadij, 13. Iulij 1655 ætat. 72. Soc. 51.

CVm (quemadmodum scripsi in annuis) olim iuuenis Dilingæ in theatro peccatoris ad Deum seriò conuersi ac vitæ anteactæ dedecora deflentis personam ageret, diuino instinctu, se sensit veris lachrymis superfusum. Ergò ream, & veteris licentiæ non immemorem conscientiam coram Deo, Deique Matre affluenter deplorauit post scenam absconditus. Inde illi gliscentes bonæ scintillæ in pectore iam Purgato, eò increuêre, vt animum ad obeunda S. P. Ignatij exercitia prudenter adiecerit, ac Societatem petierit, & impetrârit. In qua humaniora, & Philosophiam docuit; rexit collegia Ratisbonæ, Dilingæ, Monachij: tùm sex annis Nouiuitiis præfuit; mox tertianis per annos quatuor Cùm Dilingæ Collegio, & Academiæ Rector præesset, atque cum Henrico Episcopo drama quoddam spectaret, è summo Theatro, structoris incuriâ hominis demortui Caluaria ad P. Ioannis pedes vsque deuoluta, vsque adeò viuam mortis illi seu imaginem, seu quoddam omen impressit, vt per septem ac vigintì reliquos vitæ annos illam velut quotidianam expectârit. Vnde cubitum cõcessurus psalmum 50. recitabat, vt indulgentiis plen. auctus eâ nocte decederet, si Deus illam ei supremam destinasset. Moriens; Veni, aiebat, ô mors optata, non me terrebis. Paratus sum, quantum id religiosus potest: plus tamen me parabo, si plus mihi temporis Deus indulserit. Cælestem sphæram ad spectandum sibi oblatam sexto ante mortem mense intuitus: sperare se aiebat, non pictos verùm

Vocatio. Mors. Vesperi. Mors.

verùm veros cælos intra semestre spectaturum. Ad Prouincialem Congregationem euntibus valedixit, tanquã interea moriturus. Et obiit antequam illi reuerterent; vir egregiè humilis, pius, & candidè sua dubia proponens etiam iunioribus proponentibusque non priùs respondens quam petito è cælis lumine: ac nonnunquam dicens, se nescire quid sit respondendum. Sacrificium missæ, Christi patientis historiam, & ordinarias suas exomologeses lachrymis aliquando aspersit; sed, illam potissimum, quam pro vltimo Iubileo instituit. Tenerrimus in eo amor paupertatis, & regularum: quippe quas ne quidem in atomo lædi vellet.

Oratio.

XVI. DIE IVLII.

P. PETRVS SANCIVS.

Hispanus Mexici 16. Iulij 1609. ætat. 31. Soc. 5t.

MExicana epistola disertè affirmat, illum Cõpluti sensisse se verbis quasi à cælesti voce articulatè expressis ad Societatem IESV impelli. Huic obsecutus, auditis postea Indicis literis, suam desidiam obiurgans excitabat sese, ac voto firmauit, se Societati, quantum in se esset, in infimis coci aliisúe officis famulaturum. Mexicanæ deinde Prouinciæ fundamenta iecit, nauigatione cymbalis horas earumque exercitationes designantibus distinctâ, planeque sanctâ illuc profectus. Ibi tria erecta ab illo seminaria iuuentuti; & Collegiorum initia constituta. Per ipsos 25. annos postmeridianam lectionem habuit ad concionem; vbi etiam librum de Regno Dei lucubrauit, postea luce donatum. Statas habuit suas flagellationes matutinas, crebram inediam; perpetuam à vino abstinentiam. Cum sanctis familiaritas illi tantâ fuisse perhibetur vt obuios cælites, vel ex ipsa oris specie se agnoscere posse affirmaret. Mortis accepto nuncio vnicam è papyro icunculam retinuit; reliqua superioribus dedit, vt pauperrimus moreretur. Ipse certè pro vno alterouè sociorum à medicis depositorum preces vbi fudit, disertè pronunciauit, & ex vero, in vita mansuros.

Vocatio.

Humilitas.

Manè. Mortific. Sancti.

Paupertas.

P. FRANCISCVS BASILIVS.

Italus Mes. sanæ 16. Iulij 1620. *Educatio.*

ANno 1559. triennis relictus orphanus, à Beatris Patris Sorore cœnobij Polizziensium sanctimonialium Antistita in ipso cœnobio educatus est ad annum ætatis vsque octauum; id quod eâ tempestate in vsu fuit. Societatem anno 1572. amplexus, Romæ in Theologia Francisci Suarez discipulus, postea Philosophiam, Theologiam conciones pro dignitate tractauit; adeò, vt religiosas virorum & virginum domos egregiè locupletârit. Illum dicentem Messanæ cùm audiret fœmina sterile hactenus matrimonium suum dolens; ô, aiebat; si vel vnum filium à Deo impetrarem quem dedicare possem Sancto isti ordini in quo tàm raræ virtutis viri sunt. Et anno euoluto filium peperit qui tametsi vnicus, Societati se addixit. B.V. officium quotidie recitauit, ieiuniis quoque ad illius festa adiectis. In S. Iosephi honorem etiam horarias preces composuit. Noctu quoties expergefiebat, dicebat: Benedicta sit S. Trinitas,

Concio.

B.V.

S. Ioseph.

SSS. Trin.

nitas, atque indiuisa vnitas confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam. *Nostin.*

P. FERDINANDVS DE MENDOZA.

Hispanus Hispali. 16. Iulij 1648. ætat. 73. Soc. 51.

IAm inde ab ætate tenerrimâ quotidie rosarium Deiparæ piè recitabat. Fuit cùm pensi illius necdum persoluti oblitus cubitum concessit: sed vbi experrecto in mentem venit rosarium obliuione omissum, se se illicò peruicit vt surgeret. Tum rosarium recitanti adfuisse dicitur splendore cælesti mirabilis virgo Mater, quæ vt in benè inchoatis pergeret illum cohortata, suam ei opem in difficillimis quibusque promisit. Et præstit. Societatem ingressus & ingenij ac doctrinæ specimen illustre dedit in cathedris, & in gubernando prudentiæ. Nullum diem omisit quin se flagris inclementer exciperet; orandi quoque studio apprimè addictus. Quare vt plus orare posset, minùs dormiebat. *B.V.* *Mortif.*

IOANNES ACKERMAN COAD.

Germanus Herbipoli 16. Iulij 1654.

HVmilitate, laborandi assiduitate, ac piâ hilaritate fuit amabilis. Fuit socius dolorum (licèt non mortis) P. Iodoci Mayering, & Andreæ Martini quos in mortibus illustribus ad annum 1634. narrat Alegambe, aitque tunc nostrum hunc Ioannem inter cadauera iacuisse, multa passum, tamen superstitem.

XVII. DIE IVLII.

P. PETRVS ANTONIVS MARSINEZ.

17. Iulij Hispanus Lucronij 1564.

SIngulari erga pœnitentes charitate, patientiâ, dexteritate præditus erat, non sine admirandis euentibus. Suâ suauitate, ac ad audiendum promptitudine quendam tranquillitati restituit, qui ab octo iam annis per artes Dæmonis vt Crucifixum, & rosarium abiiceret suadentis, & miracula se cum illo facturũ falsò promittentis, Sacramenta vsurpare non poterat; cùm & Confessarij illum horrerent, nec Eucharistiam posset accipere. Alius in fine vitæ ab illo deprehensus, conspecto ad latus P. Petri viro luce circumfuso eodemque hortatore omnia, quæ à 40. annis tacuerat flagitia sublatâ voce lachrymisque vbertim fusis confessus est, Dæmonibus nequicquam minaciter absterrentibus, ne id faceret. Aliàs in loco deuio errans, reperit fœminas duas, quarum altera iam animum obstinârat, peccata sua nunquam suo Parocho confiteri, cùm tamen istic alius confessarius nullus esset, altera, sanguinis fluxu debilis, per 8. dies Deo supplex petierat vt diuina prouidentia confessarium sibi submitteret. De Rosario cùm diceret ad concionem ingens cereus supra B.V. imaginem ardere conspectus est, Populo P. Petrum *ardentem B. V. cereum* appellante. Aiunt illum cum æger à medicis depositus olim decumberet, statim atque Deo promisit se Societati daturum nomen, à morbo conualuisse: cùm verò à destinatione illa relangueſceret, periculum rediisse. Inter obsequia charitatis apud peste cõtactos *Angelus.* *Confessio.* *B.V.* *Cereus B. V.* *Vocatio.*

tactos lue ictus Abeciæ amico sacerdoti, à quo extremum vngebatur ploranti, si scires, inquit, charitatem, quâ propediem iungendi sumus in cælo, haud fleres. Triduo post Abecia ille morientem P. Petrum secutus, vaticinationem illius impleuit. *Mors.*

P. ANDREAS BOTTELBERCH.

Belga Mechliniæ 17. Iulii 1613. ætat 56. Soc. 38.

PEr ipsos 27. annos magno fructu, & religioso exemplo concionatus est; & quidem de B. Virgine tam feliciter doctè, flagranter vt *B. Virginis Ecclesiastes* diceretur: Hansuuickanam B. Virginem cum sabbato quouis inuiseret, illam eminus conspectam verbis Angeli salutabat, eodemque die domi aliquod humilitatis officium obibat. Beneficia illius perscitè laudabat; seque aiebat non semel ab illa sospitati à graui ægritudine restitutum. Cum Archiepiscopo quoque Mechlinensi transegit, vt palàm Deiparæ imagines colendæ proponerentur in locis magis conspicuis, atque illustribus. Felix fuit in amoliendis imaginibus impudicis: & in persuadendo, vt magistratus vetaret, ne vllus palàm natare auderet. Animum confessione quotidie perpurgabat. Angeli ci illi oculi fuêre potissimũ cùm fœminas visitaret, & fuêre illi veri indices perpetuæ illius pudicitiæ virginitate illæsâ florentis. Duobus ante mortem mensibus videbatur mortẽ opperiri; adeò se omnibus exuebat, adeò ardebat dicendo, adeò accuratè ad singula erat attentus. Æger quid vellet rogatus; *calum*, respondit; & simul animam exhalauit.

B V. Sabb. *Humil.* *Imag. B.V.* *Castitas.* *Conf. quot.* *Charitas.* *Mors.*

P. BERNARDVS REVSS.

Hispanus apud Ciacios 17 Iulij 1619. ætat 28. Soc. 12.

HVnc tum adhuc puerum P. Ioannes Vasquez Peruuij Procurator in comitem adsciuerat. Vbi etiam ad Societatem postea est admissus. Quotannis anniuersariâ eius diei luce quâ illi primò adhæserat, positis coram P. Ioanne genibus gratias ei agebat, si adesset; per literas, si abesset. Primus castimoniæ nitor in illo emicuit, Deiparæ singulari auxilio conseruatus. Ad immanem in America meridionali Ciunciorum gentem dum tenderet, eo ipso tempore quo religioso Sacerdoti eius itineris comiti; pro mortis, quam imminentem expectabant, apparatione, vltimùm confitebatur, in valle Apollo, sagittis vnà cum illo, aliisque confixus est. Tribus iam sagittis saucius, Crucifixum arripuit, & sublatis in cælum oculis expirauit. Corda, illius, & aliorum, extracta, & vnà cum sagittis combusta sunt. Aiunt illum iam antea prædixisse, futurum vt in fidei odium à Ciunciis cæderetur. Et verò idcircò Societati nomen dederat, vt Christum gentibus annuncians mortem cruentam gloriosus oppeteret. *Vocatio.* *B V.* *Confessio.* *Crucifixum.* *Cor.* *Vocatio.*

P. ALPHONSVS ESQVERRA.

Hispanus Complut. 17. Iulij 1637. ætat. 87. Soc. 51.

HIc sui Patris misertus, eum licentiùs viuentem, fusis pro illo ad Deum precibus conuertit; eique persuasit, vt Beatissimæ Virginis officium (velut pro amuleto benè viuẽdi) quotidie recitaret. Vnde ille moriens aiebat; se per filium suum saluari. De Patris morte (per quietem an aliter, incertum) absens certior factus, mox è lectu- *B V.*

Purgator. lectulo surrexit, & pro illo defunctorum officium recitauit. Postquam Archidiaconi, visitatoris, aliisque functus fuisset officiis, tum Societati sese transcripsit. Bis quotidie se inclementer cædebat; quotidiano præterea vsus cilicio, eoque ferreo & acuto adeò vt illud ægrè posset à carne auellere. Cùm diceretur: eccur in his adeò modum excederet, respondit: *Quia victimus tendo ad mortem.* Toto Aduentu, ac sextâ quauis feriâ, & Sabbato seuerè ieiunabat. statim atque Societati se addixit, constituit *amore Dei Matris* omnia ea deserere, nec vnquam admittere quæ aliquid saperent deliciarum. Cibos nec sale, nec aliter condiebat. Herbis ipsis vescebatur sine sale, aceto, oleo; nisi à vicino moneretur, vt adhiberet. Vinum non nisi extremis aliquot vitę mensibus bibit; idque iussus. Ad cubiculum nihil vnquam esculenti, poculentiúe admisit, vllo ætatis vel valetudinis obtentu, totis viribus id deprecatus, licèt à superiore aliquid mitteretur. Cùm de Christo à discipulis in Emaus manere *coacto*, seu inuitato, meditatus ponderaret quomodo ipse quoque iam sanctè *cogere* Deum posset, vt cum illo maneret Deus, responsum internum audiit manifestè: *Fac tibi vim; & facies illam mihi.* Vnde illi nouum, ac potens ad se assiduè peruincendum calcar accessit. Aliàs, cùm se Deo totum offerret, audiuit claram, sed internam, vocem, quæ aiebat, illum esse sicut eum qui dicebat amico: Accipe hos 500. ducatos: & nunquam eos illi dabat, neque de arca eximebat. Extremâ ætate surdus cùm esset, inde quoque sui contemnendi occasionem captabat: gestabatque suspensam è collo tabulam cum literis alphabeti; quas Alphonso ostendebat qui ei loqui optabat, monstrato eo literarum ordine quem verba dicenda poscebant. Cùm aliis præesset, induci non poterat vt noui quicquam indueret. Rosarium serico filo insertum non priùs accepit, quàm ei loco serici chorda è fidibus inderetur. Biscoctum, vt vocant, panem, qualis ægris porrigitur, ne in morbo quidem admisit, cùm diceret; bolum illum pro religioso esse nimiũ pretiosum. Nunquam, nisi acceptâ à Maioribus facultate vel vnicam chartæ particulam, aut aliud quicquam, accepit aut dedit. Tota eius supellex erant duæ è charta imagines; altera Christi cruci affixi, altera Dei Matris; cuius cultu perficiebatur in arte salutis. Etenim cùm aliquando quiddam à superiore sibi impositum, excusatione interpositâ fuisset à se amolitus; & postridie, more solito, se Dei Matri in seruum & mancipiolum (vt ille loquitur) commendaret; responderi sibi in corde audiuit: Ad quid volo te ego; nisi vt seruias, labores, obedias? Quæ vox illum, sui memorem, in verecundiam, & in lachrymas vbertim dedit. Quocirca illicò à superiore id quod heri detrectârat petiit, atque obtinuit: & didicit eo experimento, in Dei Matris reuerentiam deinceps magis religiosè parere. Anno 1621. 6. Octobris, quo die officium recitabatur de Angelo tutelari, fama est, post orationem matutinam visum ab illo Angelum custodem ad latus specie adolescentis armati, formâ præstantis pileo tecti, & manu lanceam tenentis. Alphonsus cum illo per conclaue inambulans, veniam ab eo flagitauit, quòd parùm reuerenter cum illo antehac egisset per omnem vitam; quòd erga illum adeò inurbanus fuisset, ac ingratus adeò erga Deum. Hæc dicenti vberes lachrymæ prorupêre. Tum se abiecit in genua; & minores, quas vocamus, horas recitauit Angelo semper stante ad latus: qui Alphonsum postea ad Missæ sacrificium eun-

Mortific.

Mort. B.V.

Mortif.

Vince teipsum.

Proposita.

Surdus.

Humil.

Paupertas.

B.V.

Obed.

Ang. Cust. 6. Oct.

Manè.

Oratio

Sacrum. tem ſcribitur ad aram vſque comitatus; adſtitiſſe celebranti; caput aperuiſſe; denique Chriſtum in Euchariſtia de genibus adoraſſe. Sumpto ſanctiſſimo Sacramento videbatur ſibi Alphonſus maiore cum reuerentia aſpici, haberique ab Angelo quàm ante ſacrum. Videbatur item ſibi videre illum præſentem toto biduo: cumque inter recitandum B. Virginis coronam MARIÆ nomen pronunciaret, Angelum propiùs recitanti ſeſe adiunxiſſe. Inde Alphonſo dolor acrior de peccatis, euagationum mentis depulſio facilior, ſuauior in orando ardor & quies, cibi autem ſumendi diminutio magis attenta, & ſeuera.

Angelus. *Euch.* *B. V.* *Oratio.*

Exercitia. Aliàs tertio exercitiorum ſpiritualium die poſt ſacrum, perhibent Chriſtum longè pulcherrimum ac ſplendore illuſtrem ab Alphonſo conſpectum; qui intra Alphonſum conſidere viſus, ac eius animam inſtar formoſæ paruulæ adſtantem manu prehenſam allocutus, dixerit: *Mane mecum pauxillum.* Atque tunc intellexit Alphonſus, Deum velle, vt poſt ſacrum gratias Deo prolixiùs redderet, ac tempus illud meditando potiùs quàm in precibus voce fundendis tranſigeret. Tum ſe oculis animæ in Chriſtum defixis, illum aliquantiſper cum ſummo ſuo ſolatio aſpexiſſe, Chriſto manus animæ tenere viſo, animâ verò hiantibus in Chriſtum oculis quieſcente. Idque ſibi ſæpiùs eueniſſe. Vnde hanc deinceps tenebat rationem gratias agendi poſt miſſam, vt primò totis oculis in Chriſto quem receperat aſpiciendo habitaret, poſtea verò preces, etiam voce, depromeret. Ad orandum ſe diligentiſſimè comparabat; & poſtea horam ferè dimidiam dabat diſcutiendo, ecquid, quomodo-úe egiſſet. Extremis annis in ore illi ſemper habitabat *Aue Maria. Gloria Patri* &c. adeò vt etiam æger & in ſomno illa repeteret. Cùm ſanus eſſet, officium diuinum, & Beatiſſimæ Virginis ſemper de genibus recitabat. Librum illum, cui titulus, *Paſſus Sanctiſſimæ Virginis*, totum ſcripſit flexis humi genibus, quatuordecim annorum lucubratione adhibitâ. In vigiliis feſtorum Deiparæ, ac diebus Sabbati in triclinio ſe flagellabat. Cùm à nemine ſe videri putaret, vbicunque Dei Matris imaginem videbat, figebat humi venerabundus genua, & aliquantulum in ea ſalutanda morabatur. Hæc magiſtra conſultrix illum expoliebat; & ſi quid erraret, commonebat: hæc ad Filium introducebat. Cùm aliquando verſum illum *laua quod eſt ſordidum* mente tractaret, videre ſibi viſus eſt animam ſuam inſtar paruulæ immundæ, ac è pluribus pannis conſuto variè centone veſtitæ: cumque ſordes illas ac pannoſam & variam veſtem intelligeret eſſe ſymbolum affectuum terrenorum quibus erga ſuos conſanguineos ferebatur, profundo cordis dolore tactus ingemuit; & videre ſibi viſus eſt illicò Dei Matrem panno quodam ſordes ſuæ animæ abſtergentem, atque maculas auferentem. Sed & poſt hæc videbatur illi conſpici vlcus in anima, è quo pus & ſanguis ſcaturiebant. Quod vlcus licèt Virgo Mater aſſiduè abſtergeret, illud tamen manabat porrò aſſiduè. Atque hæc geri ei viſa toto eo tempore quo durabat oratio, & ea quam adhibere ſolebat orationis diſquiſitio, item horæ minores canonicæ, & Beatiſſimæ V. Matris officium. Tum roſario inchoato videre ſibi rurſus viſus eſt, quòd Virgo Mater curando illi vlceri adhuc intenta, illud manu preſſerit, perpurgârit, clauſerit, planéque abſterſerit, cicatrice relictâ. In hoc vlcere didicit Alphonſus macularum ſuarum, & ſordium fontem eſſe affectum erga ſuos ſanguine ſibi coniunctos, quorum commo-

Sacrum. *B. V.* *Oratio.* *B. V.* *Sabb.* *Spiritus Sanctus.* *Conſanguinei.* *B. V.* *Examen particulare.*

commoditatibus (perituris licèt, ac breuibus) aduertit angi se studereque impensiùs. Atque hunc esse (vt ille loquitur) suarum prolapsionum Regem. Illa verò verba *veni, lumen cordium* expendentis Alphonsi cor Spiritus sanctus (vt Alphonsus videre sibi videbatur) instar columbæ se super illius cor ponentis insedit, rostro illud hinc atque inde verberans, vellicansque. Pro quodam impensiùs oranti Christus; *An te*, aiebat, *plus miseret hominum quàm me, illorum misereat?*

Spiritus sanctus. Cor.

Aliàs cùm contritionis actum singulari studio elicere fuisset connisus, intellectuali, vt aiunt, visione spectauit; à Dei Matre sibi cor Iesu ad vescendum offerri, ac in os porrigi dulcissimâ sui cordis hilaritate. Atque id sibi ait à Deipara quotidie repetitum vnius anni spatio, & ampliùs, vsque ad diem corporis Christi: quo die cùm pro more *Aue Maria* recitaret, meditationem inchoaturus, adfuisse illi fertur Dei Mater, quæ magnam hostiam manu gerens, fractam eo modo quo eam sumpturi sacerdotes solent, ei in os ipsa imposuit, posteaquàm *Domine, non sum dignus* maximâ cum reuerentia pronunciasset Alphonsus. Simul verò ait se extremos Deiparæ digitos exosculatum, atque inde sibi cor magno se profundissimè demittendi studio fuisse accensum, lachrymis vbertim manantibus. Anno 1623. post vltimum sacrum in exercitiis octidui celebratum, videbatur videre sibi animam suam à Beatissima Virgine in huius Christi latus inferri, Christo ipso etiam adnitēte. Aliàs de Christi doloribus cogitans videbatur sibi à Christo amplexu stringi; ita vt Christus totum Alphonsum velut imbibere, seu intra se condere videretur. Pro felici morte oranti manè vox dicitur ad aures è cælo perlata: *Intellectum tibi dabo: & instruam te in via hac quâ gradieris: firmabo super te oculos meos.* Plura de illo in vita ad annum 1637.

Contritio. B.V.

Cor Iesu.

anno 1631.

Manè.

Euch.

Humil.

Crucifixus. B.V.

Mors. Manè.

P. IOANNES PAVLVS CARLETTVS.

MAgnus orandi artifex fuit, & magister, quà experimento, quà rectione aliorum, quà lecto, ac penitus medullis condito P. Iacobi Aluarez de oratione tractatu. Magna illi inerat spirituum discernendorum perspicientia: vnde doli ab eo sunt in eo argumento nō semel deprehensi. Quapropter ab astutâ fœmina sic detectâ, eoque iratâ, periculum subiit ne ad inquisitionem traheretur, de obscœnis facinoribus per summum mendacium accusatus. Varia illi erat mentis cum Deo præsente perpetuò occupandæ industria, & iaculatoriæ aspirationes cùm aliæ, tum hæc latina: *Deus meus, & omnia; volo tibi tua, volo tibi tua.* Qui cum illo conscientiæ suæ negocia tractabant in moribus, & in modestia vestium noscebantur. Fœminas cultu nobiliore vestitas impensè horrebat, nec oculis dignabatur. Oculorum ac linguæ dominatu insignitè excelluit, nunquam nisi benè de vllo auditus loqui. Ægro illo, expositum in templis pluribus SS. Euch. Sacramentum, & preces institutæ: at ille se obituum disertè prænunciabat: id sibi aliquot ante morbum diebus promissum à Deo, cùm quereretur se hîc tam diu hærere, nec Deum vnquam vidisse, à quo tot beneficiis fuisset ornatus. Incidit aliquando in Ioannem Baptistam Mochum Ianitorem (de quo alibi) eo ipso tempore, quo ille Angelum custodem ad cubiculum, vt prior præcederet inuitabat; & videre sibi visus Angelicum illum spiritum; ei reuerentiam humi prostratus exhibuit, admirabili lætitiæ suauitate per dies plures

Italus Placentiæ. 17. Iulij 1647. ætat. 49. Soc. 25.

Oratio.

Iaculat.

Lingua.

Amor Dei.

Ang. Custos.

Pia colloquia. plures inde redundante perfusus. Ex ore P. Ioannis diuina cum quibusdam tractantis visæ sunt flammæ quædam igneo volatu erumpere, quæ ad eiusdem cor appulsæ videre desiêre. Alteri cuidam ostensum est diuinitus, P. Ioannem præ concionatore quodam (probæ licèt notæ viro) Deo esse magis acceptum. Tempus illi summo erat in pretio, ne quid ex eo deperderet. Et si quid se temporis perdidisse opinabatur lachrymis expiabat. Tertiò post mortem die duobus ante Solis occasum horis cuidam è suis, cuius conscientiam gubernârat, magno splendore paludamentisque amictus apparere visus dixit se ferè tridui spatio in flammis Purgatoriis expiasse noxas, quas in Congregationibus, vt vocant commiserat. Explicuit simul cæruleo paludamento quo splendebat assiduum orandi studium indicari; candido, puritatem, rubeo, charitatè, ac tolerantiam aduersorum. Eidem, si quid aggredi vellet, consultus P. Ioannes consilium dabat, & futurum successum sæpiùs indicabat.

Cor. *Tempus.* *19. Iulij.* *Purgator.* *Oratio.* *Calum.*

XVIII. DIE IVLII.

PETRVS DOLIGIER COAD.

18. Iulij Gallus Auenione 1604. ætat 56. AB ingrauescente ischiade mira patientiâ & laborum perpessione perstabat, alacritate permagna mirabilis. Vesperi ad synaxim diei sequentis vt se pararet, confessionem obierat, & eâ nocte placidè in idipsum dormiit, ac requiesit in pace, mortuus manè repertus. Eâ nocte de nostris non nemo brachio tacto excitari, se ac moneri sensit, hac etiam voce auditâ: *Vigila Deoque vnum commenda è fratribus, qui iam nunc agit animam.*

Patientia. *Mors.* *Morientes. Noctu.*

NOE LEO COAD.

Germanus monachij. 18. Iulij 1613. ætat. 70. Soc. 48. CVm literarum esset omninò rudis ac Societatem se facilius impetraturum à quopiâ iam audisset, si literas condiscerat, adultam iam ætatem ad infimos paruulos ad elementa literarum discenda lubens demisit. Idoneus erat ad omnia, & promptus ad obsequia eius quam vnicè amabat, commendabat, luculentaque facundiâ extollebat inter socios beneuolentissimæ charitatis. Planè ex illius virtutis indole, genio, disciplinaque proficiscebatur quicquid ageret, diceretur. Hilaris ægrorum minister ac totus charitas Hydropem ita ipse tulit, vt dissimulanter planè illum habuerit, cuiuis bene valenti par animi tranquillitate, licèt iam ne decumbere quidem posset in lecto, sed mortem sedens opperiretur in sella.

Vocatio. *Charitas.* *Morbus.*

DOMINICVS FABER COAD.

Florentiæ incerto die Vide hist. Soc 1581. n. 60. REligiosi laboris assiduitate magno exemplo præluxit coadiutoribus vt orandi ac laborandi impigritate se Societati probarent. Florentiæ cùm templum ædificaretur egregiè suam operam nauauit Deo, cùm esset faber murarius. Respondit pio labori liberalissimus Deus. Etenim ait de illo Societatis historia, cùm ex longo morbo propè extremum vitæ curriculum accessisset

Angelus. *Morbus.*

cessisset, eleganti facie adstitisse iuuenem, qui se venisse dicebat, vt illi supremo tempore adesset. Nempe hisce solatiis dignatur cælum eos qui sancto laboris Dei causâ perseueranter impensi sudore madidi, requiescunt à laboribus suis.

EMMANVEL
A COSTA COAD.

Lusitanus in Brasilia incerto die anno 1637. ætat 33. Soc. 13.

SEdulus in labore, diligens in valetudinarij munere, sibi verò magnoperè semper infensus, afflictandi se vsu perpetuo clarus eminebat. Vnde magna id genus supellex postea reperta penes eum est quâ ille se cruciabat. *Mortif.* Farnambucum an abire vellet rogatus, respondit se nauim illicò conscensurum, si iuberetur, licèt cum discrimine capitis manifesto. Maiorum enim, aiebat, est præcipere, & meum obedire. *Obed.* Nocte qua Emmanuel migrauit è vita, vir simplex ac rectus, & *Mors.* cuius probitas fidem facilè commeretur, dixit visam sibi è collegio nostro progredi illustrem pompam, quæ de Societate mortuum quempiã, triumphali potiùs quàm exequiali apparatu efferebat, non in feretro, sed in tapete sericeo decumbentem. Secutam gloriosum funus frequentem candidatorum coronam, quæ multa vndique luce illustris, flores candidos spargebat, signa lætitiæ. Hærebat hæc videns ecquid vellent; sed manè nunciata sonante campano ære Emmanuelis mors dubitationem illi omnem exemit.

XIX. DIE IVLII.

P. LAVRENTIVS
MASSONIVS.

19. Iulij Italus Manilæ 1631. ætat. 75. Soc. 49.

BAloysij in Theologia Romæ Condiscipulus, postea in Orientis India magnos labores exantlauit itinerum, probrorum, verborum, carcerum, nauigationis, frigorum, famis per annos 30. vnde illi perfecti viri nomen ab Hispanis, indigenisque adhæsit. *Zelus.* Copiis Catholicis Sacramenta ministrauit, victoriamque pollicitus cum Crucifixo præiuit, *Crucifixus.* & victoriâ potiti nostri Ternatem insulam recepêre; vbi soricum ingentem vim sacris exorcismis ritè execratus abegit. Aliàs cùm Batauus Victor victos omnes persequeretur, Patrem, Laurentium istic immotum ignarus *B.V.* omisit; id quod Beatissimæ Virginis ope factum, quæ noctu illi conspecta est & visa hostem morari ne noceret Laurentio. Enimuerò ita ei videbatur, cum hostem ipse præiret, ac hostis præeuntem sequeretur, sed non assequeretur, iniiciente illi moras eâ quam videbat Virgine Dei Matre. Triduo impastus latuit in vepreto tandem cùm sitiret, repentè, vt aiunt, aqua è terra prosiliit ad sitim Laurentij restinguendam, & eâ extinctâ euanuit aqua in terram redux. *Sitis.* Frequentes illi manabant ab oculis lachrymæ, quòd se nescire diceret satisne illis peccata sua eluisset. Quotidie se (vt ieiunia, & cilicia crebra taceam) verberabat; *Oratio.* à dæmonibus quoque aliquando ita malè tractatus, vt lectulo debuerit hærere affixus. *Mortif.* Nullam vnquam legem Societatis visus est neglexisse, vel præteriisse. In morbo bis quotidie sacram exomologesim obibat, vt se vndequaque perpurgaret. *Confess. quotid.*

P. IOAN-

P. IOANNES RIBERA.

Hispanus Cali. 19. Iulij 1649.

APud Popaï anenses, ac latè in Quitensi vice. Prouincia, quà ibat potens opere ac sermone ita animos permiscebat, vt Niniue vndique seriâ pœnitentiæ significatione appareret. Tribus, qui mineris præerant, Sacramenta procrastinantibus minaciter prædixit fore vt sine Sacramentis morerentur, nec Deum inuenirent, cui nunc vocanti parere contemnerent. Ita euenit. Etenim eorum vnus repentino morbo, alter inter cænandum à Mauro seruo in iugulo saucius, Tertius ab eo qui eum cum sua vxore impudicè versatum fuisse suspicabatur confossus, citra SS. Pœnitentiæ, ac viatici Sacramenta interiêre. In Toro vrbe cùm abiturus quendam necdum peccata confessum sciret, palàm pro concione monuit; vt qui confessus non fuisset, id nunc faceret Patre præsente, ac inuitante. Nam si nunc prætermitteret, futurum, vt Patrem necdum in proximam Ansermæ vrbem appulsum desideraret, nec habere posset. Perstitit alter peruicax: & Patre digresso, venam secari sibi curauit: quâ imperitè apertâ læsâque arteriâ, miser ille Patrem ad confessionem accipiendam acciri ne quicquam clamans extinctus est. Rem vbi audiit P. Ioannes, aiebat se penitùs non meminisse tale quidpiam à se dictum. Dæmonē, qui palàm concionabundus dicebat se Adamum esse, qui terræ cultionem, & Petrum, qui salutis viam Populos doceret, ac arte illâ eos ad idola trahebat, ad silentium coëgit: seductos ab illo omnes expiauit, diuinâque synaxi refecit. Ægro illo dicebant Calenses, paratos se vitâ illius vel dato in pretium cordis sanguine toto redimere.

Confessio.

Prædictio.

Concio.

Dæmon.

P. FERDINANDVS VASQVES.

HVnc annuæ laudant à Mexicanæ linguæ scientia, & incredibili studio indigenas adiuuandi. Vnde Parochi & lachrymis, & exequiis quàm splendidissimis sunt eum persecuti. Aiunt eædem, mulierem istic fuisse libidine, aliisque vitiis infamem hæc sibi visa est per quietem videre Vasquium, atque audire magnoperè monentem, vt cuidam de Societate de suis flagitiis confessa, honestam vitam institueret. Cui illa ita morem gessit, vt à mortuo benè viuere, didicerit, fidemque fecerit eorum quæ narrabat.

Angelopoli in Mexico 1593. incerto die.

Disce à morte.

Confessio.

P. STEPHANVS BAROELIVS.

HIc Patauio Bassanum missus, omnes locupletandi se occasiones summâ abstinentiâ repudiabat, nullis interea seruandorum hominum viis, nullis artibus prætermissis, vt anno 1547. de eo loquitur Orlandinus: qui etiam ait, nihil illi ab vllo missum fuisse, quin gratè comiterque remiserit: eoque *sensisse, in ore pauperis esse longè fœcundissimum Dei verbum.* S. P. N. Ignatio fuit impensè addictus; & de eo loquens, liberatum se olim Romæ grauissimo morbo S. P. Ignatij precibus fusis ad S. Petri in Monte aureo, memori mente prædicabat.

Italus Genuæ 1587. die incerto.

Zelus.

Paupertas.

S. P. Ignatij.

XX. DIE

XX. DIE IVLII.

P. MICHAEL DE REYNO.

20. Iulij Hispanus Madriti 1604. ætat. 47.

DVo in hoc viro laudate præ aliis memorantur. Alterum, quòd magnâ patientiâ, constantiâ, & assiduitate, ipsos 20. annos Grammaticæ institutioni inter scholasticum puluerem impenderit rarâ laude; alterum, quòd incredibili orandi studio singularis, nobile eius occupationis argumentum stimulumque habuerit beneficiorum Dei memoriam, gratumque animum. Quapropter diuina beneficia particulatim descripta in scheda è collo suspensa gestabat ad cor, ceu tesseram officij memoriæque perpetuæ ac sanctimoniæ amuletum. Prædixit, Madritanum Collegium non priùs fundatorem habiturum, quàm fundato, quem ille impensè vrgebat, Catechismo. Vtrumque factum anno 1600. aiunt annua Coll. Manticani seu Madritensis anni 1604. Mariâ annâ Austriacâ collegij fundatrice.

Humilit. Oratio.

Gratus animus.

Catechismus

P. AMBROSIVS GERARDINVS.

Italus Nolæ 20 Iulij 1605. ætat. 42. Soc. 42.

MAgnæ humilitatis ac pietatis, ac patientiæ admirandæ, fuit P. Ambrosius. Cùm enim, vt perscriptum de illo est in annuis, totus ferè vlcus euasisset, quippe ex quo indesinenter vermes scaturiebant maximâ copiâ, qui carnes exedebant non sine dolore, ac fætore teterrimo; nunquam tamen, vel minimum edidit impatientiæ, aut mæstitiæ signum; sed animo pariter ac vultu tranquillo eos consolabatur, qui ad ipsum consolandum tantis oppressum doloribus non sine commiseratione lachrymisque accedebant. Addunt tamersi in summis Iulij mensis caloribus sit extinctus, quo teter odor halare de cadaueribus confestim solet, in P. Ambrosij cadauere sine fætore vllo, odorem quendam, & suaueolentiam deprehensam; cùm tamen viuum eius corpus, & putredo, ac vermes, graueolentiâ suâ naribus accedentium fuerint permolesti.

Patientia.

Mors.

IOANNES LASCOVVSCHI SCHOL

Polonus Cracouiæ 20. Iulij. 1624. ætat. 25. Soc. 10.

SVmma in hoc eluxit cum ingenio insigni humilitas, quam, dum in scholis doceret, cùm obsonatorem palàm sequeretur, verbis, vestibus, omni exercitatione testabatur. Quotidie se acriter verberabat. Licèt nullius vnquam peccati mortalis reus crederetur, tamen à confessariis martyr internus vocabatur, ob anxiam animi conscientiam, quæ illum toto decennio solicitum miserrimè laniabat. Eos quos magistratus morte plectebat, precibus, & flagellatione sui prosequebatur. Nostros mortuos non coronæ tantùm recitatione, sed & adiectis flagris iuuabat.

Mortif.

Purgatorium. Mortific.

P. GERARDVS PAESMAN.

Belga Traiecti 20. Iulij 1638.

IIsdem crucis ferreæ atque acutæ, collaris, manicarum, pedicarum aculeis dirè horrentium, ignis lenti, salis & aceti tormentis, quibus Phi-

lippus Nottin 14. Iulij narratus, hoc die per horas decem, obtentu proditionis, re autem verâ odio Catholicæ fidei, ab hæreticis cruciatus mortem oppetiit gloriosam, vti post eum & Rector Collegij.

P. IOANNES BAPTISTA BODDENS.

Belga ibid.

CEruisiæ coctor quidam hostiliter quidpiam machinatus, ac tentus, in tormentis suggestos sibi à tortoribus (leuamenti & veniæ spe) Patrem Boddens Collegij Rectorem, & socios nominatim, dixit conspirationis esse participes; cùm tamen ille nec Rectorem, nec socios vnquam nouerit, in magno manifestoque mendacio deprehensus. Fecit id ille spe vitæ retinendæ, certâ eius veniâ illi promissâ ab iis qui calumniæ conflatæ autores erant hæreticis, sed turpiter deceptus, ex inopinatò cæsus est: id quod è Bullonij Ducis narratione liquet. P. Ioannes Bapt. Boddens per 22. horas primùm, deinde per quatuor alias durissimè cruciatus, intestino quoque ignis vi erumpente, ea passus est quæ fusè narrare otium non patitur, & calamus erubescit, sed non erubuit impudens & inhumana hæretici furoris sæuitia. Diffissa illi genua, læua manus emortua, caput securi abscissum. Hæc omnia in fidei Catholicæ odium patrata esse, fama publica inter Catholicos, priuata instrumentorum supplicij veneratio, corpora honoratè sepulta, Ducis Bullonij epistola, & denique ipse Apostolicus Nuncius grauissimè contestatus est, literis ad Præpositum Generalem 6. Aprilis anni 1642. exaratis. Hæreticus Ministellus multis egit, vt illos ad perfidiam adduceret, sed contemptus est, & reiectus.

P. FRANCISCVS CORCIONVS.

Italus Neapoli 20. Iulij 1650. ætat. 79. Soc. 61.

DE hoc viro qui se in magna illa Neapolitanæ luis calamitate dedit victimam charitati, in heroibus meis ita scripsi. In domo professa rei domesticæ procurationem administrauit scitè, religiosè, vtiliter. Amauit hunc virum, & eo ad pœnitentia Sacramentum vsa libenter est permulta nobilitas. Inde illi administratio data est sodalitij SS. Eucharistiæ, cuius sodales *Zitti*, seu *silentiarij*, à tacendo, dicuntur; quòd in sacro quodam silentio sua peragant. Hunc cœtũ aiunt Sodalitatum in Societate vetustissimum atque ipso S.P.N. Ignatio superstite institutum, postea à Greg. XIII. approbatum. Hoc velut Instrumento vsam Societatem ad Neapolitanos diuinis mysteriis frequentandis assuefaciendos. Valuit etiam authoritate atque industriâ per illud Sodalitium ad molitiones ætatem laturas, & opera pia vt vocant condenda. Eiusmodi sunt duo illa domicilia, quæ *conseruatoria* nuncupauêre: alterum malè nuptarum, alterum Virginum quæ pietatem, ac artes, quibus vitam sustentent edocentur. Prouidentem etiam diligentiam nauauit per illum cœtum, vt commoditas non deesset pro extrariis exercitia petituris; nostris autem viaticum ad missiones profectis. Denique Sodalitatis illius molem permagnam latè porrectam, eoque laboris plenam, non solum in flore conseruauit, verùm etiam prouexit, auxitque magnis (etiam purpuratis) proceribus, ac ipso Prorege in illam adlecto, & Ferdinando Imperatore illi præfecto. Iam eius virtus plus quàm ordinariis incrementis sese attollens, eius in vulgus & vtilitates

Silentium.

Euchar. Sodales silentiarij.

Zelus.

Exercitia.

&

& opinionem augebat. Intra se ipsum sese abdens, totus demissio, totus fuit modestia, & quoddam imitamentum Angelicæ imaginis. Erga alios, totus calor, totus charitas, totus cor videbatur; cùm obsequio anteuerteret afflictos, & inopes consilio dirigeret, ac promptè opitularetur. Illud vaticinationis illius veritati datum, quòd Patrum cuipiam, quem metus pestis propè mortuali quodam mœrore perculerat, Angelico quodam vultu serenus, citra dubitationem asseueranter dixerit, atque ardenter: Caue timeas; fili, hoc malum te de vita non auferet. Dixit is Pater; se iis auditis mirum in modum tranquillatum. Et diu postea post tot vndiquaque tamque crebra pericula, eius prædictionis veritatem viuus, ac sanus testis affirmauit, superstes tot aliis, vnà cum ipso Corciono, eà lue absorptis.

Modestia.

Testis.

XXI. DIE IVLII.

P. GONSALVVS ALVAREZ.

21. Iulij Lusitanus in mari Iaponico. 1573.

CElebrabatur ab orandi, & stata æris campani seu obedientiæ tempora obseruandi studio Gõsaluus; cuius documentum fuit, quòd ad Conimbricam eo loco, quò socij ad recreandas vires ruri conueniunt cùm primo æris campani signo ad prandium dato, se in odeum conscientiam introspectum recepisset, ac signo alio seu aliter, seu obliuione, neglecto, socij alij ad prandium conuocati venissent illo inconscio, ille obliuione omissus in odeo peripsas octo horas genibus nixus perstiterit, vsque dum sub imminentis cœnę tempus istic repertus est. Adeò illi obtemperandi orandique voluptas præ prandendi necessitate fuit. Hic postea missus in Iaponiam Visitator multa tulit fecitque, donec in mari, hoc die, naufragio haustus, in littore mortuus est repertus orantis instar genibus humi positis, manibus verò sublatis in cælum, quò animã præmiserat corpori secuturo. Eius vitam latiùs do ad annum 1573. inter vitas illustres.

Examen.

Oratio.

Fides.

Oratio. Mors.

P. IACOBVS A COSTA.

IN pulpito, in cathedra, in rectione Prouinciæ vniuersæ fuit P. Iacobus vir tantus, vt inter suæ ætatis primos haberetur. Oratione, ac summi capacitate ingenij par fuit summis quibusque muneribus pro dignitate gerendis. Quatuor fratres habuit in Societate, quibus ipse accessit quintus; & Romæ fuit Magister Claudij Aquauiuæ, postea Præpositi Generalis. Antonius de Pazos Castellæ Præses, deinde Episcopus Cordubensis, tanti eum, ob dicendi felicitatem, ac docendi soliditatem faciebat, vt illum vnà cum Proceribus inuisurus, dixerit, Eamus, visamus vnum ex antiquis Ecclesiæ sanctæ Doctoribus.

Elapsis à P. Iacobi morte annis triginta, corpus eius repertum est incorruptum, & ad S. MARIÆ *de Prato* translatum; cùm à Societate illud petente ciuitatis Regalis Magistratus ad illum thesaurum à se dimittendum adduci non posset.

Hispanus in Ciuitate Regali. 21. Iulij 1585.

Mors.

P. CHRISTOPHORVS CORQVERA.

Italus Baroli 21. Iulij 1639.

IN Barolitano collegio per ipsos 46. annos magno virtutis præstantissimæ nomine vixit. Adolescens, aliquando inediam, etiam triduo, cum vno, alteroúe panis frustulo tolerauit. Gaudebat si quid alij haberent quo vires reficerent: ipse nihil præter quotidiana attingebat. Tres, ac triginta cælites delegerat præcipuâ religione colendos eo ferè modo, vt appetente cuiuspiam ex illis festo per 8. dies à carnium esu abstinens, quotidie se verberaret, & lintea è lecto abiiceret. Quicquid arduum habēt exercitia charitatis, ipse primò sibi deberi aiebat siue noctu siue interdiu. Nobili viro segetes à caloribus aridas exuri questo, eoque mœstiori; Bono animo esto, inquit, hac nocte affluenter Deus segetes opportunâ pluuiâ recreabit: atque vt maiore gaudio te cumulem, spero aioque te à Deo masculâ prole beandum. Vtrumque affirmauit euentus. Fœminæ vterum gerenti neque consciæ masculumne ferret, an fœminam dixit, velle se proli nomen dare Ignatij: & verò illa masculum enixa est. Eidem postea iterùm grauidæ hunc, inquit, Franciscum vocabimus. Respondet prædictioni & hic partus masculus: Tertiò grauida Patrem de nomine consuluit: at ille rem silentio dissimulanter inuoluit. & illa fœminam peperit. Mortui P. Christophori corpus septimo ab obitu mense viuidum, ac recens repertum est arcâ licèt ita putridâ, vt in alia noua condi debuerit.

Ieiunia. Charit. *Sancti.* *Mortific.* *Charitas.* *Prædictio.* *Mort.*

XXII. DIE IVLII.

P. BARTHOLOMÆVS COCHIVS.

22. Iulij Hispanus Maioricæ. 1587. Soc. 30.

EXempli sanctimoniâ, & dicendi felicitate magnam frugem fecit. Vnâ illius cōcione octo obscœnæ mulierculæ aliquando conuersæ. Ad de mitigandos discordiosæ simultatis furores videbatur aptus natus, & ad lites authoritate suâ terminandas, ita vt Prouerbio iactaretur; *Ipse dixit*; & communis Patriæ Pater diceretur. Incredibili siti laborabat à diro hydrope accensâ; nunquam tamen, vel sæpiùs, vel plus guttulâ vllâ admisit (etiam cùm præesset, aut ad populum diceret) quàm quantum Medicus, & Valetudinarij minister iubebant. Aderat Morienti Alphonsus Rodriques, & cæsos apertos videre sibi visus est vt à cælitibus exciperetur anima P. Bartholomæi morientis.

Concio. *Mortific. Sitis.* *Mort.*

FRANCISCVS DE MONTALBO. SCHOL.

Hispanus Villa-Gardis 22. Iulij 1627.

HVnc Villagartiensis Domus annuæ aiunt nullâ letalis noxæ labe vnquam contaminatum; eundemque visum subire cælestem gloriam triumpho insigni, palmâ quoque pulcherrimâ spectabilem.

Mort.

M. FRAN-

Predictis.

M. FRANCISCVS VANDEN BRANDEN.

Belga Bergis S. VVinoci 22. Iulij 1613. Soc. 8.

CVm Deiparam enixè amaret, atque in scholis nostris ante initam Societatem de illius cultu permulta sæpè audiret, multa in eius honorem præstabat quotidie. Inter alia illud de illo fertur, quòd per annum Beatissimæ Virginis honori & amori inediam sibi indixerit à pomis, nucibus, aliisque fructuum cupediis, quibus ætas illa vel maximè oblectatur; vt pio isto obsequio quale quale sui palati, seu fructuum illorum sacrificium Deo, per Dei Matrem, offerret. Ancillam, quam domi procacè aduerterat, timebat impensè, eoque parentes tandem perpulit vt illam sua sibi habere iuberent. Nunquam domo abiit nisi veniâ à parentibus impetratâ. In Societate nihil arduum esse credebat, quod ope Deiparæ peruincere se posse non speraret: eiusque armatus auspiciis, atque ductu nihil diffidenter aggrediebatur, nil non feliciter ad finem deducebat. Ipris cùm doceret, B.V. statuam per sodales Angelicos erigi curauit in scholarum area, publico MARIÆ pietatis inuitamento: & coram illa diebus Sabbati cereum accendit. SS. Sacramenti sæpè visendi tenereque colendi, paupertatis, temporis, librorum, suauissimæ comitatis amantissimus; si excandescere se sentiebat, silentio se domabat. Æger; *ô me felicem*, inquit, *morior religiosus*.

B.V. Mortific. Mori. Castitas. B.V. Mori. Sabbatum. Mori.

P. FRANCISCVS TAMBVRINVS.

Italus Bibonæ. 12. Iulij 1619. ætat. 38. Soc. 5.

CAltanisettense in patria sua collegium aliquot millibus aureorum iuuit; pietati, & sacro cuidam silentio (etiam cùm Rector Collegio præesset) attemperatè addictus. S. Xauerium vnicè colebat iam inde à puero: nempe posteaquam in profundum arctumque puteum prolapsus ac in cœno istic, & aquâ volutatus, vidit hominem eo cultu, quo pingitur S. Xauerius lineâ veste, quam superpelliceum vocamus; stolâque amictus; qui manu Francisco porrectâ, illum aquis iammersum eduxit, vt super aquam emergeret mox inde so spes extractus.

S. Xauerius.

THOMAS NICOFORI.

Iapon. Nagasachi. 22. Iulij. 1633.

SVb disciplina Seminarij educatus, multùm ante, ac post initam Societatem operæ industriæque attulit ad commoda rei Christianæ apud Iaponios. Idcircò exilium, & ærumnas à suis ciuibus odio fidei illatas sustinuit. Postliminiò redux ab exilio, Nangasachi flammis addictus, & viuus illustri morte in igne consumptus est.

Fidei.

P. RAYMVNDVS GVIRBAL.

Gallus: Billomi. 22. Iulij 1656. ætat. 64. Soc. 46.

IN erudienda iuuentute, ac effusâ erga pauperes charitate laudatè versatus est, simplicitate animi, tranquillâ suauitate, humilitate ac industriâ insignitè conspicuus. Eximiæ illius charitatis fœtus Billomi fuit (vt aiunt literæ Billomenses) pius ille matronarum cœtus (*misericordiæ vocant*) iis legibus institutus, vt per illas pauperum saluti ac necessitati abundè, ac prouidenter occurratur.

Zelus. Charitas.

P. EMMANVEL MARTIVS.

Lusitanus in Malabar. Trichelopali 22. Iulij 1656. ætat. 63.

A B anno 1624. in India, & ab anno 1625. in Malabarica Prouincia laborauit, alterum eius fulcrum post P. Robertum Nobilium. Multa pro fide istic scripsit: multa pro eadem perpessus est. Quater ea propter detrusus in carcerem, quòd eam doceret; bis adeò sæuum in modum vapulauit, vt sanguis illi per varias corporis partes erumperet; cicatricibus diu durantibus, & facie totâ liuidâ. Quater ductus in exilium publico populi subsannantis ludibrio expositus est, fune atque lapidibus è collo pendentibus; ipse interea plenus liquidissimæ voluptatis. Orabat assiduè. Nec deest qui iuratus affirmet; illum à se visum raptum, sublimemque in aëre cùm oraret. Nunquam vultũ, aut vocem perturbatione vllâ mutauit, semper sibi simillimus. Totis triginta, & ampliùs annis quibus istic laborauit, nunquam vestes ad nocturnam quietem exuit; nunquam lectulum habuit, pallio terraque contentus, etiam cùm febribus æstuaret. Totis iisdem 30. & ampliùs annis nunquam carnibus, aut piscibus vesci voluit. Et dici potest perpetuò ferè ieiunasse; cùm ad refectiunculam nonnisi paruulum è milio panem admitteret, per dies plures nullo alio cibo refectus. Itinera pedibus exantlabat, nullâ die prætermissâ quin virgineo suo corpori flagris inflictis veluti pensum quotidianum persolueret. Nunquam vlli vlla in re molestus fuit: nulli aliquid petenti vnquam quicquam negauit, si præstare id posset. Quicquid ad suos vsus habebat, dispersit dedit pauperibus, paucissimis ipse contentus. Quinque templa erexit. Totis diebus erudiendo suo gregi intentus, cum illo preces ac examen conscientiæ instituebat, adeò perfectè his functus, vt Christiani ex eius disciplina profecti ipsis etiam Societatis tyronibus propè pares essent, & exemplo ad fidem non paucos ipsi quoque pertraherent. A Ioguiis sacrificulis, illum plenum idolorum à conuersis acceptorum saccum domi habere questis, ad necem quæsitus, non à Christianis modò sed & à multis Ethnicis defensus est, qui nempe virtutem in illo suspiciebant, & amabant. Lignea sella quâ vtebatur, etiamnum in veneratione est apud Christianos qui se ab illo lustratos in gloriæ suæ parte ponunt: qui etiam templum super illius tumulum erexêre, non quidem illius nomine, sed vt se ac suos ad fidem, ac virtutem, illius etiam viri memoriâ excitarent.

Fides. *Oratio.* *Mortific.* *Charitas.*

XXIII. DIE IVLII.

P. ANTONIVS LOPEZ.

Hispanus in Peruana. 23. Iulij 1596. ætat. 53. Soc. 32.

DOctrinâ, sui demissione, zeli magnitudine, latè percrebrescente sanctimoniæ famâ conspicuum Antonium, arduis peregrinationibus magnas Indis vtilitates attulisse dicunt cùm aliæ, tum anni 1596. literæ; vbi etiam clerici, qui frequentes ad eius exequias confluxerant, aiunt eius cadauer admirabilem odorum fragrantiam emisisse. Epistola verò anni 1609. hominis meminit, qui se Lopecij peregrinabundi comitem sæpe numerò

Cadauer fragrans. *Odor.*

merò fuisse aiebat. Is ex ore plurium id credentium atque affirmantium asseuerabat, veneno necatum ab iis barbaris, quorum intemperantiam & ebrietatem, aliaque scelera, è Christianæ legis dogmatibus, monitor, nunc blandus, nunc acrior coarguerat; ab iisque pro martyre nunc haberi.

Fides.

P. NICOLAVS PERRIVS.

Lotharingus Rhedonis 23. Iulij 1610. Soc. 6.

VIdebatur extremo vitæ suæ anno mortem præsagire tum quia sæpiùs dictitabat; certum esse, futurum, vt eo anno istic sociorum vnus è vita migraret: tum quia se morti accinxit maturè, confessione iam inde ab incunabilis repetitâ: fama etiam fuit conspicuum illi S. P. Ignatium in Tyrocinio adfuisse.

S. P. Ignat.

MICHAEL SARTRE COAD.

Gallus Auenione 1598. incerto die.

CVm ruri ferè solus degeret Oeconomiæ administrandæ causâ, & à procacibus fœminis non semel ad turpia variè vrgeretur, sese humi proiiciebat in genua, & conceptam votorum religiosorum formulam recitabat ardenter: aiebatque id sibi semper præsentissimo remedio fuisse ad omnes turpes imagines è mente penitus abstergendas. Eam sibi legem fixerat, & persanctè seruabat, vt si inopinatus quispiam euentus illi tempus examinis, vel orationis matutinæ interuertisset, nihil omninò cibi admitteret, nisi priùs orandi, & conscientiam discutiendi tempora religiosè explessset.

Castitas.

Oratio.

Cùm ad collegium pro sacra synaxi sumenda pedes per 20. milliaria aliquando contenderet, inediâ & labore elanguit ferè ad deliquium. Tum de genibus fudit preces; & (vt aiunt Auenionenses literæ) *candidissimum panem in via conspexit*; quo refectus, inusitatum vigorem sensit ad reliquum iter nullo negotio deuorandum.

Euchar. Communio.

Oratio.

XXIV. DIE IVLII.

P. PETRVS DE SAAVEDRA.

24. Iulij Hispanus Cõpluti 1572.

CVm piissimæ suæ coniugi superstes, & de Societate Iesu amplectenda deliberabundus ad S. Didaci sepulchrum supplex consilium à Sancto illo flagitaret, strepitum Sancti corporis, & vocem (nesciebat intusne tantùm an foris quoque) sonantem audiuit, quâ nunciabatur, è maiore Dei gloriâ fore si Societati nomen daret. Filiæ suæ natu maximæ, de qua medici desperârant, sanitatem, vt piè creditur, obtinuit; aliàs quoque in orando potens ad impetrandum. De mortuæ vxoris salute solicito, adfuit illa (per quietem an vigili est incertum) seque lumine illustrem illi spectandam præbens gratias ei egit impensè quòd Societatem fuisset amplexus, & promissi memor primum sacrificium pro defunctæ vxoris anima obtu-

Vocatio.

S. Didacus.

Purgat.

obtulisset. Plura dedi de illo in vita.

P. COSMVS
ALAMANNVS.

Italus Mediolani 24. Iulij 1634.

BEnedictus Cosmi Pater primus fuit qui Societatem Mediolanum appulsam hospitali sinu excepit, eo sanctæ opere pretio, vt quinque eiusdem Benedicti filij in Societatem immigrârint. Quo in numero fuit Cosmus, inter deliberandum repentè voce illâ ad cor auditâ monitus: Societatem, Cosme, amplectere; ita pestilentiam euadens, in suscepto verò proposito te perseueranter permansurum ne dubita; ita promissam perseuerantibus salutem assequêre. Paruit monito 16. annos natus anno 1575. & ad tyrocinium profectus, audiuit Mediolani pestilentis morbi cladem latè, ac fœdè grassari, & tunc intellexit internæ illius vocis arcanum, quo dicebatur sic pestilentiam euasurus. Obediendi, & Orandi artibus à Deo impetrare putabatur quidquid ab eo flagitaret. Etenim quàm ille promptus erat ad Deum in superioribus audiendum, tam promptè audiebatur à Deo cùm oraret. Pauperum Confessiones tam lubens accipiebat vt eo humanis erepto ad pœnitentiæ ab illo administratæ sedem plures accederent, eamque osculis honorarent. B. Aloysius Gonzaga nescio quid mœroris in Cosmo aduerterat: & explicato è Psalmis versu quopiam, omnem illi doloris aculeum sapienter exemit. Hebescentem oculorum aciem aiunt illi non sine miraculo à Sancto Thomæ Aquinate, cuius doctrinæ totus erat addictus, integram conseruatam. Vt apud vniuersam cæli Rempublicam se prouidenter redderet gratiosum, ac suaui precum impendio sibi opem illorum pro more, quasi emeret, collecto ex omni vetustatis, Bibliothecarumque memoriam Sanctorum omnium, quot essent Catalogo, innumerabilem illum numerum, quò potuit, numero secutus certè, non assecutus, effecit, vt neminem quoad sciret, ex vniuersa cælitum panegyri præterierit, cuius honori non vnam, vt minimùm Dominicam, & Angelicam orationem dixisset; vt supremæ necessitati fidam auxiliarem manū ab omnia curia cælesti contra inferos pararet. Morbus illi omni virtute variè cumulatus, vt potè quem ille à Deo multis precibus poposcerit. Ad eminentissimos virtutis actus animum surrigens, continenter illud veluti dolorum laxamentum ore hilari versabat: *Benedictus Deus! Laudetur Deus!* idque vsque ad mortem.

Vocatio.

Oratio.

B. Th. Aqui.

Omnia SS. cultum.

GERARDVS
ANGELINVS COAD.

Italus Nouellariæ 24. Iulij 1656. ætat. 80.

MAgno ad omnem virtutem exemplo fuit Nouitiis, magistri socius. Inter orandum, cælestes delicias non semel degustauit; ad quas se paupertate seuerâ, & corpore asperè habito præparabat. Dum inter orandum aliquando toto animo æstuaret, has voces diuinitus missas audire sibi est visus: Bono esset animo; illum electis esse adscriptum; neque hæsitaret id agere quod illi spiritualis pater præscriberet. Inde illi tenerrima, & ad eximiæ virtutis decus experrecta lætitia. Paucis ante mortem diebus ab Angelo custode eadem prorsus audire sibi est visus nempe, vt animo esset erecto; breui vnà futuros in Patria Beatorum; & iam illum ab Angelis auidè expectari.

Oratio.

Obedient.

Mori. Angelus.

XXV. DIE IVLII.

P. BALTHASAR ALVAREZ.

15. Iulij Hispanus Belmonti 1580. ætat. 47. Soc. 25.

MAgna fuit huius viri tam cum Deo quàm cum hominibus loquentis efficacitas ad impetrandum, accendendum, persuadendum. Inter sacrificandum S. Theresia vidit illum splendore coronatum. Eadem illum in eminentissimo quodam virtutis eminentissimæ fastigio esse intellexit inter eos, qui tunc viuebant. In domo lauretana Beatissima Virgo illi singularem erga S. Iosephum cultum, pietatem, vt fama est, eximiè commendauit. Ad S. Mariæ maioris imaginem, quam secum Roma allatam in tyronum sacrario collocârat, noctes totas aliquando peruigilatione sanctâ duxit. Dæmon illum iam inde ab ineunte tyrocinio turbans, quietem illi promisit, si in B. Virginis cultu relangueſceret. *Remitte*, inquit, *tu; & ego remittam: præcipuè erga istam fœminam, quam dicunt Mariam.* Sed Balthasar eò in illa percolenda exarsit flagrantiùs. In B. V. imagine (quam secum gestabat semper) aspicienda, ne fœminas in quodam spectaculo aspicere cogeretur, plures horas consumpsit. Sui odium, & diuinus amor, quantus in eo fuerit, illius epistolæ, discipuli, quibus dux fuit ad sanctimoniam, luculenta sunt documenta. Morienti S. P. Ignatius, & Angeli adfuêre vt fama est, lectulo circumfusi. Plura de illo in vita ad annum 1580.

Sacrum.

S. Ioseph.

B. V.

Constantia in bene cœpiis.

Imago. B. V. Modestia.

Oratio.

Obedient.

Mori. Angelus.

S. P. Ignat. Mori.

MATTHIAS MARIVS SCHOL.

Germanus Lanspergæ 25. Iulij 1581. Soc. 4. *B. V.*

INgolstadij Philosophiæ operam nauanti Matthiæ, in horto stellæ quædam visæ; ac penes illarum vnam Virgo Deipara radiis & ipsa vndequaque collucens materno vultu in Matthiam iucundè amanterque conuerso. Post paulò æger Landspergam missus, ibi eò, vt spes est, abiit quò illum stellæ, quoque Virgo Regina stellarum, & cæli, vultu illo amabili præmonens, inuitârat.

P. MARTINVS BENEDICTVS.

Moranus Pragæ 25. Iulij 1649. ætat. 53. Soc. 30. *Obed. Humil.*

QVicquid illi dabatur in mandatis acuratè id ab eo perficiêdum securus erat superior, nullâ eius curæ parte sibi retentâ. De se abiectè sentiebat: idque non obscuris argumentis ita testabatur, vt verè illius linguam & vultum ab humili eius corde non dissentire indubitatum esset. Ad singulas horas ignea quædam suspiria vibrabat in cælum, & habebat id pro egregia internæ flammæ alendæ industria, neruoque rerum religiosè, ac benè agendarum. Heroicæ peste laborantium adiuuandorum palestræ semel superstes, in eadem iterum aditâ cecidit felix victima charitatis. Plura de illo dixi in albo Heroum.

Sing. horis. Oratio

Charitas.

P. GVILIELMVS ROSE.

Gallus Cestochouiæ. 25. Iulij 1657. ætat. Soc.

ERga Caluomontanum in patria sua Collegium, adeò fuit beneficus, vt confundatoris quod aiunt, nomen tulerit. Cùm Collegio Mussipontano præesset difficillimis temporibus, in publica inopia quatuor circiter francorum millia ad opem egenis ferendam corrasit; paratus etiam sacram supellectilem argenteam erogare, si liceret. Veste vsus est adeò attritâ, vt vix adhiberi potuerit ad eum in illa tumulandum. Habeo id ex eo qui eum vidit Parisiis cælo valdè frigido vnicâ, eâque perenni ac æstiuâ veste vti, non admissâ vllâ è panno subuculâ. Lectulus illi erant nudi asseres; vnus alterúe liber, ceruical; pallium reliquam lecti supellectilem supplebat. Aliquando humile scamnum illi & pro lectulo & pro mensula fuit. Somnus quoque ac cibus perparcus. Toto anno, Dominicis ferè tantùm exceptis, ieiunabat. Toto licèt die aliquando in animarum adiuuandarum laboribus versaretur, tamen ne tum quidem totam noctem somno indulgebat, nocte dimidiâ ad orandum, legendum, scribendumque impensa. In Poloniam cum Regina profectus aulæ toti religioso exemplo fuit. In Silesia hospitium ei destinatum, alij quidam è ministris Regiis per iniuriam occupârant. Siluit Guilielmus, & cælo asperrimo, sub dio pernoctauit; vtque malum in bono vinceret, eorum cuidam ægro, ipse quoque infirmus, dedit suum lectulum meliorem, ipse longè deteriore contentus. Cùm catenam quâ vtebatur, supremum æger in lateribus gestare iam non posset, morbo, & maiorum imperio prohibitus; illam gestabat è collo: quod signum esse aiebat, se Deiparæ esse captiuũ. Cestochouiæ, in honorem Deiparæ istic celeberrimæ, nouendiales preces piè instituit; vt veram, quemadmodum aiebat ipse, & solidam humanarum rerum despicientiam ab ea impetraret. Iam æger, quærebat è socio quem in diem incideret S. Iacobi festum. Eo autem festo illucescente, piè exclamans, Breui tandem, aiebat, Deo benè faciente, fiet ærumnis meis modus! Cùm quota esset hora rogasset, ac secundam post meridiem esse audisset; Benedictus Deus, inquit, vna mihi superest laborum hora. Et ita vti dixerat euenit. Corpus à religiosis S. Pauli primi Eremitæ Patribus & exequiis honoratũ, & sub ara sacelli Marianis miraculis clari ad dextrum latus conditum est. Aiunt eum visis etiam cælestibus, & quibusdam admiratione dignis claruisse. Ex quorum numero non postremum censent illud, quòd in morbo ante supremum proximo S. Nicolaus, vt aiunt, ei se spectabilem præbens, illum de ope suâ implorandâ dicatur monuisse; & (an tunc an aliàs, incertum esse ait epistola) exhibuerit oculis ægrotantis varia chartacea emblemata, singula vocibus hisce inscripta: Polonia vastabitur: at orandum. in quorum vltimo hæc legit: Polonia restituetur in integrum: at orandum. Fide dignissimi testes vulgarunt, se ab illo tacere iussos dum viueret, quòd febres solâ manuum impositione non semel dispulerit. Frusta ex eius baculo ligneo simplici dicuntur vestes quas contingunt odore miro imbuere. Proximâ post mortem Cestochouiæ obitum nocte, quidam de Societate sanctè testatus est, videri sibi visum, auditumque P. Guilielmum quasi per ambulacrum ad aram primariam iret, cantaretque *Gloria Patri* &c. Nobilis fœmina, quæ auersum à se Reginæ animum dolebat, opem

Charitas. *Paupertas.* *Mortific.* *Charitas.* *Mortif.* *D.V.* *Mort.* *S. Nicolaus.* *Oratio.* *SSS. Trin.*

opem P. Guilielmi implorauit, & sensit. Etenim eum sibi præsentem videre post mortem visa, se ad eius pedes abiecit, illo ex oculis abeunte. Persuasit deinde marito, vt voto concepto sacrificia aliquot curarentur in honorem SSS. Trinitatis, cuius cultui P. Guilielmum impensè addictum fuisse constabat. Curata sunt sacrificia, & Regina hactenus inexorabilis, mirâ facilitate ac liberalitate illam, cui antea infensior videbatur, hilarauit.

XXVI. DIE IVLII.

P. MARTINVS SMIGLETIVS,

16 Iulij Polonus Calissij. 1568. ætat 50. Soc. 18.

Pij sermonis in familiari congressu miscendi egregius fuit artifex non sine ingenio inserendi, & elisum restituendi: id quod erat insigne diuini amoris indicium, quem aliquando ferè extra se positus vultu quoque ipso sanctè prodebat. Cùm 15. ferè esset annorum, puer illi æqualis post mortem ei apparuisse fertur, & rogasse vt libros quosdam (quos ipse à condiscipulis olim viuus ad vsum acceperat) reddi curaret iis ad quos spectabant nominatim expressis, id quod Martinus accuratè est executus. Contra hæreticos quà calamo, quâ disputatrice linguâ, cum victoria celebri non semel decertauit. Familiare id est hæreticis, vt insigni quopiam contra eum à quo victi sunt mendacio fucum faciant populo. Idipsum cum Smiglecio eorum cuipiam infeliciter vsu venit, Deo rem non dissimulante. Disputârat vilnæ contra Caluinum palàm & præclarè victor Martinus. Digressis omnibus, Gabriel è Regis aula iuuenis hæreticus victum ex arena cessisse Martinum affirmans, mendacio fidem vt adstrueret malè se execrari cœpit ni verum diceret. Audiuit imprecantis diras, ac mendacium Deus; & periurus ille ita vt sibi malè fuerat imprecatus constringi sibi gutturſentiens, angi suffocarique se vidit in arctum redactus. Verùm vbi se ab iis qui aderant adiutum aduertit, pœnâ mendacij minimè agnitâ, iterùm malè sibi precari ac iurare perrexit, affirmareque verum fuisse, quod dixerat de victo Martino. Tũ verò quem Deus indulgenter hactenus tantùm terruerat tunc plectere voluit, vt vocant, in flagranti. Namque qui eum & peierantem audiebant. & ne offocaretur adiuuerant, aduertêre stupentes repentinò illum iterùm ad extrema redactum hærere, stupere, angi, constringi gutture periuram animam agere, suffocari, denique strangulatu miserabili collapsum planè intermori, magnum periurij, ac defensæ à Deo Martini seu Famæ seu Fidei documentum.

Pia colloquia. Iustitia. Fides.

P. NICOLAVS HENINGIVS.

Germanus Torunij. 16. Iulij.

Ex hæresi puer ad orthodoxam fidem, deinde ad Societatem conuolauit, & Posnaniæ ac Torunij in Polonia Germanicè ad concionem dicem magnas rei Catholicæ accessiones fecit. Paupertatem amore singulari complexus exquisitè illam colebat, vbique Breuiarij vetustate iam laceri pagellas calamo supplebat; vestibus quoque laceris delectatus. Deiparæ cultum alebat quotidiano eius officio,

Fides. Paupertas.

officio, & rosario recitato. Mortui cilicium illustri matronæ aliquid è Sancti, vt aiebat, viri rebus poscenti, datum. *Mortif.*

XXVII. DIE IVLII.

P. LVCAS XAMPELLVS NOVITIVS

27 Iulij Sardus Cadari. 1566. ætat. 31. Soc. 2. *Leuitatis.*

HIc ante initam Societatem poësi (non turpi quidem illâ sed ludicrâ, & Sacerdotis nomini parùm consentaneâ) felici ad pangendos versus vernaculos ingenio delectabatur, & canebat iuuentus passim, quæ Lucas lucubrabat, non sine stomacho virorum grauiorũ. Nosocomium fortè ingressus, cùm intentè contemplaretur P. Petrum Spiga (virum primæ planè virtutis) infirmis sese multifariam impendentem, exemplo illo vehementer permotus est; maximè cùm Spiga verba quoque pro inuitamento quædam illi subderet acria & velut sagittas è Dei arcu missas. Dedit operi manus Lucas, & postea Societati nomen; in qua 20. mensibus annos virtutum vixit. Dabo eius laudum compendium è Soc. historia & ore multorum; Nunquam vox eius ore insonuit, nisi de Deo. Neque id vnquam nisi cum audientium summâ iucunditate: nec deerat quod sanctè grateque diceret. Adeò vena cordis abundabat. nihil magnum, aut paruum in eo animaduersum, quod leuissimæ culpæ affine, vel à perfectione alienum videri posset. Admirationi erat indefatigabile illius corpus pariter, & animus laboribus charitatis. Petrus ille Spiga verò vir sanctè perspicax ait, os illud sanctissimum etiam inter dolores, ab laudibus Dei nunquam cessasse. Nunquam visus est tristis; nunquam quicquam desiderans, aut anxius, aut parturbatus; sed ore semper angelico eodem vultu ad omnia quæ agenda erant accedebat. Plura de illo in historia Sacchinus.

Exemplum. *Vocatio.* *Exempli vis.* *Lingua.* *Morbus.*

P. IACOBVS WIECVS.

ROmæ in Societatem cooptatus, postea linguarum, & omnis literaturæ scientiâ clarus Sigismundi Batori Transyluaniæ Principis fuit magister. Facilis erat ad lachrymas teneræ pietatis. In morbo supremo S. Augustini exemplo 7. Psalmos pœnitentiales audiens meditabatur, lachrymis affluenter manantibus. Magna de viuo, & mortuo, cùm doceret, cùm regeret, in aula, & domi, fuit de illo opinio. Dextera illius manus, quâ pro fide orthodoxa plura præclarè scripserat, aliquot à morte annis consumpto reliquo corpore inuenta est incorrupta. Ossa anno 1610. nouo loculo inclusa, & loco nobiliore sunt posita. Polonus Cracouiæ 27. Iulij 1597. ætat. 57. Soc. 31. *Mors.*

P. GVILIELMVS LEONIVS.

HOllandicæ expeditioni 22. annos impendit strenuè; quicquid æmuli contra, quicquid alij fremerent, & obtrectarent. Vltraiecti, rebus maximè turbidis, in turbido quoque scitè feliciterque piscatus est; non minus orandi studio quàm animarum quærendarum assiduitate laudatus; idque adeò, vt eum inter orandum domestici Belga Vltraiecti. 27. Iulij 1612. *Oratio.*

stici clarâ luce aliquando circumfusum repererint. Illud vehementer in eo admirati sunt alij, quòd absentum cogitata ita quandoque enucleatè aperuerit quasi eorum corde, ac mentibus introspectis.

XXVIII. DIE IVLII.

P. QVINTINVS CHARLARTVS.

28 Iulij Belgæ Tornaci. 1556.

QVintinum ante Societatem quoque initam fama summæ virtutis celebrauit quæ aliquibus ad fidem orthodoxam inuitamentum fuit. A Sancto Patre Ignatio Collegij Romani Rector renunciatus, ad omnia vbique idoneus magno animarum studio flagrauit. Pro quodam, qui SS. Eucharistiam pedibus impiè subiecerat, voluntariam sibi vnius anni à carnibus abstinentiam indixit, siue vt iniuriam diuino illi Angelorum pani factam quoquomodo sarciret; siue, vt impium illum conuerteret. Ab hæreticis nonnullis ad necem fraude petitus est; odio inde nato, quòd illum tam studiosè rem Catholicam agere indignarentur. Prædixit se propediem moriturum. Idem alteri cuidam ex verò est vaticinatus. Et verò mortem ipse breui obiit eam, quam heroës obeunt in opere charitatis apud lue contactos. Supra illius, & sociorum duorum sepulchrum ciuium quidam lumina & splendores sibi videre sunt visi. Ludouicus Blosius Abbas aiebat eius exemplum rei Catholicæ amplificandæ plus profuisse quàm Ecclesiastæ pro pulpitis, militesque in campo profuerint. Hæretici aiebant, in Patre illo nihil esse quod displicere possit, nisi quòd esset Papista, siue Catholicus. Tornaci cùm esset Canonicus, domum aliquando sine pallio, sine tunicâ aliàs, nonnunquam sine calceis redibat, cùm ea obuio petenti, ac seminudo pauperi cuipiam dedisset. Noctu domos pauperum verecundorum visebat, S. Nicolai exemplo in eos liberalis: & cùm sua iam dedisset, alios ad id genus eleëmosynam liberaliter faciendam inuitabat, vrgebat, peruincebat.

Polonus Cracouiæ 27. Iulij 1597. ætat. 57. Soc. 31.

Euch. Zelus. Mortif.

Mors.

Fides.

Mors.

Belga Vltraiecti. 27. Iulij 1612.

Eleem.

Oratio.

P. FRANCISCVS CORDVBENSIS.

FIlius Ducis Cardonæ, & Segoruæ marchionis Comarensis, dignus P. Balthasare Aluarez magistro tyro. Triclinium, præ teneritate intimæ demissionis, positis humi genibus verrebat, pauimentum osculis, & lachrymis veneratus. Ingenti animi grandi-tate contemnebat quicquid honorum æstimat Mundus insipiens, publicos de vanitate triumphos agens contemptione sui palàm nobili, etiam Salmanticæ in oculis vniuersitatis, cuius Rector olim fuerat. Si à quopiam minoris se fieri aduerteret, cum illo agebat longè frequentiùs, atque libentiùs. In tertiæ probationis anno cùm è pago porcellos Villagartiam ageret ac eorum vnum fessum videret, eum in nobiles illos humeros sublatum portauit; vt olim in monte Cassino Carlomannus: domi quoque haram illi, alnisque ipse crudis lateribus extruxit aluitque: idque sole ardente. Inde illi febris, & mors.

Hispanus Villa-Gartiæ 38. Iulij 1580. Soc. 9.

Humil.

IOANNES ORTVNIVS SCHOL.

Hispanus Salmatricæ. ætat. 13. Soc. 9.

DE hoc aiebat eius in tyrocinio magister magnus ille Balthasar Aluarez; nunquam se in anachoretarum veterum vitis grandiora iis legisse quæ in Ioanne isto vidisset. Obedientiæ cæcæ insignia in illo exempla fuêre; vt cùm expectare iussus, sub dio perstitit cælo asperrimo, niue cadente; perstiturus totâ nocte, nisi repertus tandem, & auocatus fuisset. Iussus certæ hortuli parti tres situlas quotidie aspergere, id præstitit etiam iis diebus quibus copiosus imber cadebat. Examinis particularis tanta illi cura, vt eum libellum etiam æger in lectulo secum habuerit, nec examen omiserit vsque ad penultimum vitæ diē. Cùm à chirurgo lanienâ miserabili cruciaretur, & chirurgus & medicus heroicam in illo patientiam stupuêre. Aiebat se non metuere mortem de Dei manibus venientem, nec dolore terreri. Opinio est, per omnem vitam ab illo nihil commissum quod existimari posset esse mortale peccatum. Diem eius mortis necdum comperi.

Obed. *Examen partic.* *Mors.*

XXIX. DIE IVLII.

P. IOANNES MANVEL.

29. Iulij Hispanus Toleti. 1586. ætat. 56. Soc. 34.

PRæter scientiam, & mores Angelicos charitas in illo præstans eluxit. Toleti Domui professæ cùm præesset, neque nisi tres domi panes esse audiret, iussit tamen pauperi honorato panem flagitanti vnum ex illis dari. Vnà ferè antè quàm ad tricliniū eundi tempus esset horâ, venit ad portam cum panibus adolescens, & *Accipe*, inquit nostro cuipiam, *panem hunc; nec enim habent quo vescantur.* Rogatus adolescens, à quo esset missus; negauit id sciri debere; & abiit. Cuidam è sociis hæc in mandatis dedit, cùm præesset: *Quoties mihi obuius fies, toties me admone vt Dei meminerim: & vesperi quotidie mihi refer quid eo die in me quod emendari debeat notaueris; & me coargue vt magister discipulum.* Id quod quò accuratiùs præstabat is quē id agere iusserat, eò Ioannes vberiores illi gratias referebat. Caninâ, quam vocant, fame aliquando cruciatus, illam non nisi frusto panis cibarij, & aquâ mitigabat; neque medicinas maioris pretij admittebat vnquam, cùm diceret; *debere nos, debere hoc legibus nostris, vt verè pauperes essimus, & etiam videamur.* Orādi assiduitas omne tempus quod necessariis occupationibus non dabatur, obtinebat. Vnde ad laxanda orandi otia, vnâ horâ post alios cubitum concedebat, & ante alios vnâ horâ surgebat. Magnæ sibi vtilitati esse experiebatur quoddam exercitium quo vti solebat quadrifariā 1. Omnia se in præsentis Dei oculis agere cogitabat. 2. quicquid videbat, vel audiebat, ad eum referebat. 3. E singulis introspectis inueniebat materiam de Deo cogitandi, & semper ac vbique gratias ei agendi. 4. Deo præsenti omnia quæ aggrediebatur offerebat; & opere peracto eadem examinabat. Ex hoc hausisse creditur etiam lumen ad futura quædam prædicenda. Ferdinandi de Auila tunc infantis auiæ dixit se ad concionem dicturum

Charitas. *Paupertas.* *Oratio.* *Mortif.* *Præsentia Dei.* *Humil.* *Mortific.*

cturum quando Ferdinandus Neomysta primum ingressurus esset ad altare Dei, pro primo sacrificio celebrando: id quod euenit. Moriturus, totus in eliciendos diuini amoris, & contritionis actus incubuit. aiebat opportunum salutis quærendæ tempus esse sanitatem; in morbo animum aliis distineri, aliud esse loqui de morte absente, aliud illam iam imminentem opperiri, atque sentire. Mortui gloriam cuidam diuinitus manifestam ferunt. Quæ res magnam quâ Toleti celebrabatur opinionem confirmauit. Historia Societatis ait eum ægrè compulsum esse vt studia literarum prosequeretur, adeoque cupiuisse in humilibus Marthæ ministeriis vitam exigere: præclarè diuina pro suggestu tractasse: cum laude tyronibus præfuisse: iracundam naturam studio & compressione sui assiduâ ad immutabilem propè lenitatem perduxisse: honoratiorum congressum demissè vitasse: cupiuisse ad suum collegium mitti valetudinarios infirmosque; cùm diceret, per hoc opus charitatis, & orationes eorum, benedictionem cælestem descensuram in domum totam.

Mort. *Humilit.* *Charit.*

P. BALTHASSAR PINNA.

Hispanus Limæ 29. Iulij 1611. ætat. 84. Soc. 61.

NVllius per omnem vitam lætalis noxæ cõscientiâ reus fuisse creditur. Orandi vsu, ad concionem dicendi, regendique arte singulari præstabat. id, quod videns quidam, pro Balthassare desperanter ægro in vita retinendo se obtulit Deo, impetrauitque, vt morbus à Balthassare ad illum transierit. In Peruanam Prouinciam appulit 50. annos natus, & ibi S. Vincentij Ferrerij, S. Bernardini, S. Pauli nomine ob concionum admirabilitatem honoratus est. Cùm & vitæ integritate, & linguæ gratiâ excelleret. Fama fuit aues quoque sui securas ad eum aduolitasse atque manu ab eo missas abiisse. Cùm Collegia & Prouinciam gubernaret, nihil verebatur disciplinam sartam tectamque valdè velle in quolibet ac enixè curare, quippe integerrimi atque accuratissimi ad singulas leges exempli vir, eoque impauidus, ac animum procul à laxamentis, à commodis, ab elegantiis, ab humanis respectibus habens. Si quid in aliis dissimulanter neglexisset, in se ipso seuerè, ac publicè castigabat. Ægra quædam insigni virtutis nomine celebris dixit sibi voce quadam internâ dictum: *Felix P. Pinna, quia vbi primùm ex hac vita migrauerit, recto cursu ibit in cælum.*

Concio. *Aues.* *Superior.*

P. CLAVDIVS VIOLA.

Gallus Baroduci 29. Iulij 1632. *Humil. Charitas.*

CErtâ Parisiensis Episcopatus adipiscendi spe posthabitâ, elegit abiectus esse in Domo Dei, sed odio perpetuo, & victoriâ persecutus, incredibiliqué martyrij, desiderio flagrans. Audomari seruierat peste infectis: eoque munere iam per plures menses perfunctus, aderat ægro cuipiam, qui stomacho indignante statim à percepto viatico, quod accepit vomuerat peruicit se Claudius, & hausit quod ille reddiderat. Cùm Indiam impetrare non posset, martyrij desiderium in diram sui carnificinam conuertit. Conclaui suo se abdens arundinem sumebat in manus, Christi patientis imitatione, coronâ quoque spineâ capiti impositâ: tum se fiduciis, mox virgis, deinde aculeis ferreis cruentabat, ita vt parietes quoque, ac pauimentum sanguine late respergeret. Ex arcano eius libello putant aliqui

Victoria sui. Euch. *Mortific.* *Pass. Christi.*

qui eum cælestibus etiam visis recreatum, Christi potissimum quem *sanguinum sponsum* vocat, & sæpè in libello ponit hæc tria *Iesu Mariæ sanguis.* 8 V.

XXX. DIE IVLII.

P. AVGVSTINVS DE VILLAZA.

Hispanus 1634. die incerto, in vrbe S Iacobi Prou. Chilensi.

MAgnâ animarum Deo quærendarum cupiditate peritiâ, magnâ virtutis existimatione celebratus P. Augustinus præclaram de se, etiam post mortem, apud omnes opinionem rem reliquit. Quâ incitatus Hispanus miles, cùm se à barbaris saucium, & humi iacentem sine vlla spe leuamenti videret, mortemque opperiretur (quippe breui conculcandus ab exercitu barbaro illac vbi ille iacebat transituro) P. Augustini licèt vitâ tunc iam functi, opem apud Deũ implorauit, & P. Augustinum illicò sibi adesse, ac se ab illo pallio contra barbaros tegi sibi videre visus est, donec dilapsis barbaris, ipse quoque videri desiit à milite vulnerato, & illius opè contra hostes, mortemque protecto. Quin & victoriam de barbaris tunc relatam illi piâ quadam de illo existimatione, adscripsêre Christiani victores. Hic est ille Augustinus quẽ in Cuncorum Prouincia ad aras diuinis operantem aggressi barbari, effuso Christi sanguine, calicem ad combibendum adhibuêre. Compactus in vinculis P. Augustinus, disertè prædixit; illos tanti sacrilegij pœnas daturos propediem, id quod euenit. Nam breui adfuit Ignatius della Carrera Chilensium Insularum Dux, & peremptis barbaris qui sacrilegio illi interfuerant ferè trecentis, tum calicem, tum P. Augustinum illis eripuit.

A morte.

Sacrum.

P. PETRVS HALLOIX.

30. Iulij Belga Leodij. 1656. ætat. 70.

HVnc virum eximiè commendat insignis eruditio, nec minor in orando ac se ipso seueriùs afflictando assiduitas. De illo sic in annuis Gallo belgicæ: Natiua in illo elucebat imago priscæ simplicitatis. Totis primis decem in Societate annis asperum à carne cilicium vix amouit, donec illud superioris iussu cum cinctu cilicino commutauit, quod tantâ deinceps constantiâ per annos aliquot gestauit vt sub inde per annum totum illud nunquam deponeret. Iussu P. Oliuerij Manaræi coactus & illud deponere, ob valetudinem, eius loco sub mediam noctem, ad orandum & se flagellis diuerberandum surgebat semper vsque ad 70. annum ætatis nam tunc attritæ vires illum ad alias mitiores se afflictandi exercitationes inuitauêre. Humi ferè tantùm, nec nisi 5. vel 4. horas dabat somno 11. ad pretium temporis redimendum 2. ad excutiendum torporem, acuendumque vigilanter ingenium somno hebes 3. quia vigilare quædam cælestium spirituum in carne, imò ipsius Dei imitatio est. Nihil inchoabat inconsulto Deo: nec studere priùs incipiebat quàm *veni creator spiritus &c.* pronunciasset id quod aliis etiam suadebat: aliàs studia bonum aiebat exitum non sortiri, nisi à Deo inchoata ad Deum referantur.

Mortific.

Nocte.

Studia.

MAR.

MARCVS LAINEZ.

Hispanus Romæ 30. Iulio 1541.

FOrmâ corporis, ac indole animi dignus Iacobo Laynez fratre germanus. Audierat ille Iacobum nouum Clericorũ ordinem iniuisse; ac animi auxius, ne quam in hæresim se implicaret, per tres ipsos annos symbolum Apostolorum pro illo in sacro quotidie recitabat. Romæ per *Exercitia* Societati se addixit, cumque in Nosocomio seruiret ardentiùs, febre correreptus Iulio mense mortem oppetiit. A funere, inquit Ribadeneira, statim P. Laynio simulacrum illius oblatum, iubet parentes de salute suâ securos consoletur; secum enim agi præclarè.

Fides. *Charitas.* *Mors.*

XXXI. DIE IVLII.

S. P. IGNATIVS DE LOYLA SOCIET. IESV FVNDATOR.

Hispanus obiit Romæ 31. Iulij 1556. ætat. 65. Societatis confirmatæ 10.

DE hoc, tanquam Societatis prouectore, bonâ Lectoris veniâ, plura dicam quàm pro more meo. Illustris Loyolarum Domus apud Cantabros in Hispania Oñazianæ stirpi à suis originibus illigata, loco vetustioris resseræ nobilitatis (quã olim claritudinis & opulentiæ suæ testem habuerat) ob victoriam Betibensem anno 1221. reportatam, pro insignibus *baltheum in aureo campo* à Rege accepit. Hac Domo, anno 1491. natus è Beltramo de Oñaz & Loyola, ac Marina Saëz de Lizana inter octo filios postremus *Ignatius*, fratrem habuit Martinum aliis superstitem, cuius postea neptis Laurentia, Ioanni, Beati Francisci Borgiæ filio, nupsit.

Insignia.

Ignatius Adolescens in aula Ferdinandi Regis Catholici inter primores educatus, deinde anno 1521. 20. Maij cùm Pampelonam defenderet, in crure, murali pilâ, seu globo, vulneratus, & 28. Iunij à vulnere ad extrema deductus; eadem nocte à S. Petro Apostolo (quem aliquando ingeniosè hispano carmine celebrârat) visitatus ac periculo mortis exemptus; cùm decumberet, lectis, ac eleganter in commentariolum relatis Christi, Deiparæ atque Sanctorum vitis, conuersus est. Inde Christo se per diuinam eius matrem dedicauit, contremiscente conclaui: quòd aliàs quoque contremuit non semel postea, quando quidam in illo hospites nescio quid designabant sacro illo loco indignum. Ibidem noctu peruigil, atque orans, non sine longiore atque amabili morâ vidit aspectabilem sibi cum infante in sinu puero IESV Dei matrem, quæ illi omnes puritati aduersas imagines è mente planè absterset; impertito simul dono mirabili castitatis in se aliisque tuendæ, vt in loco dicam. Peregrinabundus deinde Ignatius, per iter se flagris cædebat quotidie; quoad vsque in Aranzuzano Deiparæ Sanctuario peruigilatione noctis vnius peractâ, ad Parthenium Serrati montem concessit, vbi arma sua (totâ Dei Matris ab Angelo salutatæ nocte peruigil) pro eiusdem tholo appendit, anathema & symbolum dedicationis cordis illi iam ex asse transcripti, animo per vitæ totius exomologesim accuratissimam perpurgato. Aiunt, terræ Ignatij genibus tunc istic pressæ

20. Maij

28. Iunij. *S. Petrus.*

B. V. *Castitas.* *Peregrinatio.* *Mortific. B. V.* *Dedicatio sui.*

pulueres ad morbos pellendos pluribus profuisse. Sacco demum quasi cilicino (post vestes pauperi donatas) amictus, Crucifixi Iesu, ac Deiparæ imaginibus in pectore semper gestatis munitus ad cor, à pueris irrisus, & homo à sacco appellatus, Mantesam profectus est: vbi saxum pro ceruicali, terram pro lectulo habuit; carne, ac vino Dominicis tantùm diebus admisso, & reliquâ hebdomadâ perpetuo inediæ tenore ductâ, duris cibarij, & mendicato corrogati panis frustulis, aut herbis, illi epulum breue parcumque præbentibus; quas ipsas delicias terrâ & cinere permiscebat. Sæpè triduo toto (semel per octo dies) nihil cibi, nihil potionis admisit. Quicquid à breuissima noctis quiete illi supererat, id omne obtinebat oratio, & repetitus corporis laniatus; cùm semel post noctem mediam, deinde sub auroram, tum interdiu in se tertiò, ac sæpè quinquies desæuiret catenis ferreis, quas cùm cruentas viderent qui eum obseruabant, & fusos humi sanguinis riuos, manantesque ab oculis lachrymas suspiriis IESVM & misericordiam implorantibus permistas, hærebant muto dolore attoniti, collachrymantes vbertim. Ibidem septenas omninò horas orando ducebat quotidie, genibus humi defixis. Deiparæ Villadordensis templum interuisebat identidem, nouo genere cilicij ex asperrima quadam planta contexti armatus, & lumbos catenâ ferreâ oneratus. Dæmoni aliquando, specioso, & insidioso obtentu mitiora suadenti, ac liberalis formæ adolescentis vultum induto nihil responsi dare dignatus, ad idem Dei matris sanctuarium contendit, victoriamque obtinuit ope Deiparæ istic imploratâ in preces lachrymasque effusus, & ieiunio addens inediam longiorem. Dæmonem stellis asperſi serpentis instar dolosè blandum, aliàs horrendis monstrorum formis, & vlulatu, strepitu catenarum sibi oranti molestum despexit; & neque se loco mouere dignatus, ita vt genibus nixus orabat perstitit, etiam quando Dæmon variè vafer fœtam illigatis inuicem serpentibus nubem super orantis caput appendit. Paratum se aiebat Ignatius ferre quidquid Deus vellet, aut dæmon posset permissu diuino: & sperare se victoriam Christi amore ac ope obtinendam. Ita & tunc & aliâs immundum illum spiritum per contemptionem pede vel baculo, vt canem, abigebat. De SSS. Trinitatis mysterio mira vidit, mira scripsit & tunc, & Romæ postea; etiam de creatione mundi atque aliis fidei mysteriis luce admirandâ perfusus. Ex orantis & à terra cubitis aliquot eleuati, ac splendoribus Sanctorum vndequaque collucentis Ignatij ore auditæ sunt hæ voces cum singultu fusæ identidem: *O Deus! ô Domine, si te homines nossent! Deus, amor cordis mei!* conclaui quoque in quo orabat luce ab Ignatij facie vibratâ perfuso. In illa sua veluti Thebaide, diuinum illum, tantisque plurimorum vtilitatibus celebratum exercitiorum librum, inter admiranda mysteriorum cælestium meditamenta performabat; & genibus nixus, de Christo, ac rebus æternis tanto sensu animi loquebatur, vt iam tunc nobiles quædam quæ illum audiebant, octauo quoque die diuina Sacramenta frequentarent, vnde & *Ignatiæ* dicebantur. Ægris tenerâ commiseratione seruiebat, nec sine fusis lachrymis aliquando: sæpè illos amplexus fouere, ac vlcera non semel exosculari conspectus, imò & saniem inde scaturientem, ingenti S. Catharinæ Senensis exemplo non rarò exugere. Admirabilis fuit Ignatiana illa hebdomada, quando in cælesti abreptæ in Deum mentis

Martific. *Mensa.* *Oratio.* *Martif.* *Oratio.* *Deipara.* *Mortific.* *Tentat.* *B V.* *Oratio.* *Tentat.* *Oratio.* *Charitas.* *Oratio.*

Sabbatum. mentis excessu, cùm oraret, à Sabbato ad alterum Sabbatum vsque iacuit sensuum planè impos; & illâ expletâ ad se reuertit. *Ah* IESV! *Ah* IESV! ingeminans. Vnde Sacellum in eo loco erectum *Sacellum raptus* est appellatum. Ibidem Manresæ denique, rotis extremis octo mensibus, nunc in antro, nunc ad proximam illi crucem, Christum & Christi matrem vidit plusquàm tricies, & crebro singultu illud inculcare auditus est: *In solo Christo, & in Christi cruce reperitur vera lætitia.* Vnde Ignatio, vt dixi sēper in sinu habitabat ad cor gestata ab eo Christi cruci affixi effigies, & imago Deiparæ sub cruce gementis; de qua plura attuli in annalibus Marianis Soc. Iesu: vbi de Ignatio dedi non pauca quæ hic nō repeto. Cælestem illum exercitiorum libellum ope Deiparæ conscripsit, quem & Paulus III. Pont. Max. Borgia Duce Gandiæ adnitente, approbauit anno 1548. 31. Iunij, ac S. Carolus Cardinalis Borromæus instar bibliothecæ ac encyclopdiæ habuit, & sapientissimi quique plenum thesauris cælestibus reperêre, ac laudauêre. Barcinonæ concionem attentè audientis Ignatij caput & vultus conspectus est radiis cælestibus, velut diademate, coronatus. Romam peregrè profectus est, tenerâ erga Deum fiduciâ contentus pro viatico luculento. Româ Venetias eunti Christus luce suâ splendidus apparuit, eumque intuitu amabili est solatus. Venetiis sub S. Marci porticu iacentem Senator venetus domum suam abduxit, cùm noctu vocem è cælo accepisset velut exprobrantis, quòd ipse in lectulo mollem noctem duceret, seruus Dei verò foris duram sub dio. Hierosolymam peregrinus appulsus, cùm istic singula religiosè inuestigaret, ab Armeno minaciter raptatus, Christū in cælo spectabilem itineris ærumnosi comitem vnà euntem vidit incredibili voluptate. Hierosolymus redux, Barcinone se studiis infimis tertio ac trigesimo ætatis anno addixit; quæ tandem Parisiis ad Philosophiam vsque Theologiamque deduxit; Xauerio istic, Fabro, Lainio, aliisque sociis adlectis in Societatem IESV tunc nascentem, & in Mariano Martyrum monte voti religione firmatam, postea verò anno 1540. Romæ confirmatam à Paulo III. Farnesio immortalis memoriæ Pontifice visâ instituti formulâ dicente: *Digitus Dei est hic*; atque à Concilio quoque Tridentino laudatam; posteaquam per iter propè vrbem Romam ab æterno Patre se Christo crucis baiulo enixè commendari vidit, & Christi vocem audiuit disertè in hæc verba loquentis: *Ego vobis Romæ propitius ero.* Id quod Ignatius Fabro ac Lainio eius itineris comitibus perdiligenter narrauit, silentio imperato; & quod (variè licèt agitata) semper verum esse experta est, Dei & piorum alis contra multiformes insidiatores perbenè tecta Societas. Aliàs quoque Ignatius Christum tres ferè ac triginta annos nati viri specie conspexit vultu splendido, cum maiestate arridentem; ac per horas plures docentem audiuit. Vicentiæ 40. dies in sancto secessu, in ieiunio, & asperrimo vitę genere duxerat antequam Romam veniret ad Societatem Pontificis oraculo constabiliendam, ac latiùs propagandam. Antonius eremita celebris magnâ virtutis famâ, cum in Ignatio nihil esse magnoperè inspiciendum secum reputaret, diuinitùs edoctus est quantus sanctus esset, atque quanto spiritu plenus Ignatius. B. Ioannes Texeda, notum orbis Hispani lumen, Ignatium vocabat *templum pacis, & sanctitatis.* Sanctimoniæ compendium illi erat perpetuum diuini amoris & gloriæ studium, suique victoria,

Latitia. Crux. B.V. Concio. Iter. Studia. Crux. Fiducia. Oratio. Mortificat. Testimonia de S. Ignatio.

ctoria. Hinc Sanctum Franciscum Xauerium in Indiam Orientis misit *sortem ad sortia* istic postea patrata decennio: vbi cùm Xauerius insigne quodpiam virtutis eximiæ documentum rogatus, diceret: *vince teipsum*: ac rogaretur cur illud tam crebrò commendaret; respondit: *Quia hoc didici ex optimo parente nostro Ignatio.* Xauerium & alios ad sacras expeditiones mittentis acroama erat: *Irote! omnia incendite ac inflammate!* illo nempe igne amoris cuius æstu plenus, crebro ad superos misso suspirio, defixis in cælum oculis, lachrymans, Romæ ad S. Balbinæ vineam, aliasque dicebat identidem: *Heu quàm sordet terra dum cælum aspicio!* Et aliàs: *Domine, ecquid volo ego, aut quid velle possum extra te.* Hinc toto animo contendebat non solùm id facere quod Deo gratum esset, verùm id quod præ aliis gratum & ad *maiorem* gloriam Dei esset. Vnde perfrequens illi fuit illud in epistolis, vt lumen gratiæ à Deo petamus ad faciendum *aquello que le ha de sermas agradable*, vt ille scribebat; siue, *vt faciamus id quod illi magis gratum futurum est.* E cælo se didicisse aiebat; idque magni faciendum esse ducebat, vt attendamus, *quantâ cum reuerentia sit versandum in oculis Dei.* Quocirca inter familiaria eius ad Deum suspiria erat istud: *Dad me humilidad, y reuereneia amorosa! Da mihi humilitatem, & amoris tui plenam reuerentiam!* Hinc accuratè fieri volebat omnia; eò quòd fierent Dei amore. Vnde Coadiutori nescio quid indiligenter agenti, & rogato quem in finem id referret, ac respondenti, se id *amore Dei* agere, seuero vultu dixit: Tolerabile futurum fuisse si hominum causâ sic ageret; nunc verò commeruisse pœnam, quòd ea, quæ diuinæ gloriæ atque amoris causâ faceret, omnibus diligentiæ numeris non vndequaque absoluèret.

Amor Dei.

Intentio.

Præs. Dei.

Humilit.

Amor Dei.

Hoc diuini amoris igne singula quæ agebat perpurgabat, & diligentissimè excoquebat. Vnde Sancti Petrus, & Paulus Apostoli cuidam religioso ac sapienti viro in sommis an aliter incertum, conspecti dixêre; vt P. Ignatio diceret, illum Christo *valdè placere*; probati ea quæ ageret, eumque à Christo electum ad commune bonum Ecclesiæ quibus dictis videri Apostoli desiêre. Cùm Romæ doctrinâ christianâ paruulos erudiret, solebat illi finem imponere hisce verbis: *Amate Deum ex toto corde, ex tota animâ, & ex tota voluntate.* De diuinis rebus libenter & illuminatè, ac solidè loquebatur cum quolibet; scripto quoque postea testatus, se cum nullo mortalium, quantumlibet peccatis inuoluto, de rebus Dei sermonem habuisse, quin plurimum inde lucri retulerit. Ad hoc diuinæ flammæ lumen introspiciebat sese adeò vt in summario processuum de eo affirmetur, *Ignatium ita fuisse compositum, vt nec manum, nec oculum, membrumue aliud sine causa & ratione moueret*; id quod crebro & longo *particularis*, vt nos illud vocamus, *examinis* vsu est assecutus; cuius artem illùm Beatissima Virgo Manresæ docuit. Vnde libellum illum Societati (vt ait magnus ille asceta Iacobus Aluarez) *testamento reliquit moriens, Ignatius: ad cuius caput ab iis est, qui decumbenti assistebant inuentus.* Huius amoris igne voluit illiquefactam nobis inesse ceream quandam voluntatum facilitatem ad morem gerendum Deo in Superioribus nos regenti. Vnde iussit aliquandò è sociis quempiam scribere monita de obedientia, quæ aiebat se Societati velle sui velut monumentum ac pignus relinquere. Inter alia erat: *debere me esse non meum, sed illius à quo creatus sum, & qui sui loco hunc mihi præfecit: adeoq; debere me esse in eius manibus instar ceræ mollis, & velut parvulam*

SS. Petrus & Paulus.

P. Andreas Ouiedo.

Amor Dei.

Fol. 206.

Exam. part.

Andr. Lucas vitæ l. 5. c. 18.

De Perfectione to. 1. col. 815.

Obedientia.

uulam Christi crucifixi effigiem quæ se sinit tenentis manui atque arbitrio.

Sacrum. Hinc manabat summa illa inter sacrificandum reuerentia, & apparatio. Primum Sacrificium Romæ obtulit ad S. Mariæ Maioris, seu ad Præsepe, die Natiuitatis Christi, anno 1538. (vt ipse anno 1539. 2. Februarij adnotauit) eiusque apparationi plusquàm anni vnius interuallum religiosè impendit. Scribit se diuinitùs didicisse; *debere se pro celebrando diuino Missæ Sacrificio Angeli instar esse.* Christum in diuina hostia non semel aspectabili specie vidit: & supra caput diuina mysteria celebrantis Ignatij, à pluribus globus igneus illi diu imminens conspectus est. Feria quadam sextâ Romæ in Quadragesima cùm gratias Deo redderet post sacrificium celebratum, cælestem Beatorum gloriam, & Regem Sanctorum omnium Deum trinum ac vnum vidit, lumine admirando perfusus quomodo Pater esset in Filio, ac Spiritu sancto; & Filius in Patre ac Spiritu sancto, hic verò vicissim in vtroque. Aliàs quoque ad sacri cui piè, intererat ingressum ad illa verba: *Et omnibus sanctis,* vidit Sanctorum choros, & socij nuper defuncti animam inter cælites agnouit, alio quoque de sociis aliàs in patria cælesti conspecto. Francisco Villanouæ scripsit, se à summo Pontifice priuilegium impetrasse quod suis dare possit, Sacro quolibet vnam è purgatorio animam eximendi. In quodam Sacrificio quod de Beatissima Virgine celebrabat, æternus Pater vultu amabili eum dignatus, illi ostendit, *placere sibi si per Beatam Virginem rogaretur.* Aliquando splendorem cælestem vidit templi tabernaculo imminere. Fidei, ac moribus è fidei norma fingendis ancillari voluit Societatis doctrinam, & scholas, vt *in doctrinis* glorificaret Dominum pia ac docta Societas. Vt fidem in Germania, & Septentrione feliciùs propagaret, anno 1553. die 25. Iulij datis ad Societatem litteris, vnum Sacrum per Societatem, etiam inter Indos laborantem, in menses singulos pro Germania & Septentrione indixit. Puritatis incredibilem etiam à longinquo custodiam vndique septam sancto sensuum circumscriptorum officio voluit; adeoque in illa excelluit, beneficio Dei matris, vt plures iurati affirmârint, se à tentationibus nõ semel vnico aspectu Ignatij liberatos. A S. Philippo Nerio cælestis quædam lux eius vultum implens conspecta est; qui etiam sublimem ac sanctam orandi artem in Ignatio admiratus, illum pro magno orandi Magistro habebat; auditus aliquando dicere, illos qui in Societate finirent vitam, morte sanctâ defungi. Vidi S. Francisci Xauerij chirographum Ignatio sic scribentis: *A my in Christo Santo Padre Ignatio. Meo in Christo Sancto Patri Ignatio.* In comperto etiam est Ignatio litteras de genibus scripsisse Xauerium. In obligando Barbarorum apud Indos exercitu aiunt Ignatium, tunc adhuc superstitem, suo Xauerio in India spectabilem adfuisse; vti & P. Leonardo Kesselio Coloniæ. Ferdinandus Vghelius, de Bartholomæo Cardinale Guidiccionio (anno 1549. mortuo) loquens, ait illum alienum fuisse à nouis religiosis ordinibus consilio suo approbandis, tamen *à S. Ignatio,* inquit, *in somnis admonitus ita studium vertit vt Iesu Societatem & iuuerit, & diplomatibus Pontificiis confirmandam curauerit.* Hæc ille ad verbum. Romæ Collegium Germanicum instituit, & domicilium S. Marthæ, S. Catharinæ ad funarios, puellarum SS. Quatuor coronatorum, puerorum orborum, catechumenorum &c. Voto peculiari Societatem Sedi Apostolicæ obligari, & honores ab illa prouiden-

Fer. 6.

Post. Sacrum.

Purgator.

B. V.

Fidei.

Castitas.

Italiæ sacræ tom. 1. col. 890.

Charitas.

Humil.

ter omni studio arceri voluit, atque constituit.

Modestia. Modestiæ canones condens, eos oratione plurimâ lachrymisque rigauit. Reliquas Societatis leges scribenti adfuit Magister IESVS, & IESV mater in eo cubiculo quod etiamnum religiosè colimus in quo tabellæ auro elegantes visuntur in hæc verba inscriptæ.

Regula. B.V. *Hic S.P. Ignatius Societatis Constitutiones conscribens, vidit Deiparam eas cælitus approbantem.*

Sacrum. *Hic S.P. Ignatius rem diuinam faciebat Sanctissimæ Trinitatis personis et sæpenumero apparentibus.*

Sancti. *Hic diuina meditanti S. Ignatio, Sanctorum in cælis chori sese conspiciendos præbent.*

Spirit. Sact. *Hic S.P. Ignatio oranti, Spiritus Sanctus specie ignis, vt olim Apostolis, apparuit.*

Oratio. *Hic S.P. Ignatius precationibus intentus sæpissimè beatâ quadam luce circumfusus conspectus est.*

Regula. *Hic S.P. Ignatium Constitutiones Societatis scribentem, sæpè diuina persona multis luminibus illustrarunt.*

1556. 31. Iulij. Obiit ferià sextà in Domo Professorum Romæ in eodem cubiculo, cum ardente in manu cereo, quem nunc Bruxellis seruari affirmant.

Mortui. Viuus mortuum vnum suscitasse fertur in Processibus: mortuus verò plures.

Vide And. Lucam in eius vita l. 7. c. 10. & Bidermannum. In Mexico Inda fæmina paruulum quem ante aliquot menses, B. Ignatij precibus à Deo impetrârat, & peperat, acerbâ morte amissum, altari B. Ignatij imposuit post multas preces, eoque ibi relicto domum reuersa est: & post plures horas redux, illum viuum reperit; vixitque is postea multos annos.

In Hispania loco Pardos dicto puella 12. annos nata postquam per 4. horas mortua iacuisset, orante ad B. Ignatium matre, vitæ reddita, *Domina Mater*, inquit, *iam benè habeo, Sanctus Ignatius me vitæ restituit, imperauitq; vt Munebregense eius Sacellum inuiserem.*

Munebregæ mortuum Medici filium oleo Ignatianæ lampadis vnxit mater B. Ignatio supplex, & ille vitæ ac sanitati est restitutus.

Alia pia Mater mortui sui infantis cadauerî imaginem B. Ignatij imposuit, assiduis precibus lachrymisque intenta, & pronunciatâ quinquies precatione dominicâ cum salutatione Angelicâ infans ad vitam rediit Gandiæ 1601.

Anno 1609. Neapoli quidam, qui pro paruulo suo (qui mortuus vel erat vel putabatur) Beatum Ignatium impensè orabat, videre sibi visus est *B. Ignatium coram Deo supplicem*, vtà paruulo illo æternæ vitæ iacturam auerteret. Interea paruulus edito vagitu viuere se testatus & expiatus, vno tantùm die superstes, decessit felix.

Anno 1611. Nobilis Matrona mortuum paruulum peperit qui per tres horas iacebat frigidum iam nigrumque cadauer. Orauit enixius Beatum suum Ignatium Mater pro paruulo, & ille mox edidit vitæ signa, & Baptismo ablutus aliquandiu adhuc vixit.

Anno 1626. Granatæ infans per plures horas mortuus iacuerat: & ad vitam tantisper rediit dum posset sacro fonte expiari; id quod à Deo per S.P. Ignatium flagitabatur. Vbi spirantem videre paruulum, *miraculum, miraculum, resurrectio, resurrectio!* ab omnibus cum gaudio clamabatur; & paruulus cælesti fonte lotus migrauit è vita.

Charitas. Infirmi. Qui verò ægros incredibili propensione voluntatis complectebatur, & sæpè visebat cùm inter mortales versaretur Ignatius, videtur eius moris memor acretinens etiam cælo iam receptus. Vnde sæpe illum ægri è cælo

lo venientem vidêre, vel sibi videre sunt visi, quos accommodatè solatus, eorum non paucos etiam pristinæ incolũmitati restituit. Do paucos è multis.

Apparuit, seu videri est visus ægris S. Ignatius.

ANno 1586. Comi piissimæ *cuidam Virgini apparuit*: eamque ad insigne obedientiæ studium excitauit.

Item alij, eumque solatus est, omni terrore absterso, quem è dæmone conspecto conceperat.

Anno 1593. *Nouitio* Sacerdoti cum P. Iacobo Laynez, & aliis aliquot è Societate, coruos & canes ab ægri lectulo visus baculo & signo crucis aspellere, vbi æger conualuit, in cubiculo .P. Generalis conspectâ Patris Laynez Imagine illum cum B. Ignatio fuisse agnouit.

Anno 1594. *Patientiæ de Simone*; & dixit *Filia fide Deo, conualuisti*: euigilauit sana, & conspectâ Ignatij imagine, illum sibi per quietem visum agnouit.

P. Maximiliano Cappelli. Anno 1598. Duaci, *Refredæ*, cum eius Confessario vitâ iam functo; & sanitatem flagitanti, blandè annuit. Experrecta, se sanam gauisa est 1599. Maceratæ, *Isabellæ* Maroniæ; eique sanitatem ex vero prædixit. Idem *eidem* dixerant Sanctæ Virgines MM. Catharina, & Vrsula, contestatæ illi sanitatem à Deo impetratam precibus B. Ignatij Soc. Fundatoris; & conualuit.

B.V. Anno 1600. Auenione cum Christo & Beatissima Virgine ægro Vicario: eumque persanauit, vt latè dixi in Annalibus Marianis num. 998.

Apparuit. Anno 1601. Gandiæ, *Annæ Barcelonæ*; eamque contactu sanitati restituit. Ibidem *Iacobo Ortizio*; eumque surgere iussum, à morbo caduco liberauit.

Anno 1602. Ibidem cum socio cuidam ægræ visus dixit: omitte timorem, filia, haudquaquam enim isto morbo cruciaberis. Abiit Ignatius ex oculis: & illa eodem die à cardiaco, ac aliis morbis libera Ignatij vultum ex imagine agnouit.

Anno 1603. *Præfectæ* cœnobij apud Balearicos: quam etiam reddidit valetudini pristinæ: & illa eius conspectâ effigie, hunc esse dixit à quo visitata fuerit, & sanata.

Anno 1604. Gandiæ à febri & dissenteria sospitem reddidit quendam, cui sopito apparuit eâdem oris specie & habitu quo visitur in templi sacello, luce tantâ circumfusus, vt etiam cubiculum illustraret.

Anno 1605. Carauacæ infirmæ à medicis depositæ adstitit, & suaui voce iussit se curam esse ab eo morbo de vita. Medicus valentem inuenit.

Eodem anno in Peruana S. Iacobi vrbe Sacerdos acerrimo lateris dolore prostratus, medicis obnuntiantibus, B. Ignatij opem implorauit, eum splendidâ facie præsentem vidit, & valuit.

Anno 1606. Landspergæ fœmina partui vicina deposita iam erat iudicio medicorum, sed imploratum B. Ignatium noctu per quietem vidit, audiuitque pollicentem & partum & sanitatem, euentu secuto.

Anno 1607. Pragæ P. V. Prouincialis Transyluaniæ peste correptus, & à vena imperitè incisa vitæ incertus, voto ad B.V. Lauretanam & B. Ignatium concepto & illam & illum eadem nocte ab emisso voto ad lectulum assistentes videre sibi est visus & ad vitæ spem haud dubiam excitari. conualuit.

Anno 1608. Aquipani in Peruana B.V. Prouincia nobilis matrona à quarto iam anno tumida morti se parabat: & B. Ignatij reliquias venerata, secundùm

dùm quietem, augustiorem humanâ specie fœminam (Dei Matrem) conspicata est in hæc verba loquentem. En adest filius meus, qui recuperandæ tuæ sanitati valida præbebit remedia. Tum de Societate præsentem quempiam vidit, qui suam ei operam pollicitus, monstrumque quoddam ostendens, dicebat fore vt illud euomeret. Experrecta ægra dixit, se bufonem vomitu eiecturam. id quod euenit. Cùm verò eadem species illi ter apparuisset, serpentem eiecit vomitu alio, & breui conualuit.

Anno 1610. Viennæ Austriæ ægro ciui hæretico apparuit B. Ignatius, eiusque contumaciam & socordiam accusauit; hæreseos fallacias ostendit; mortem ni resipisceret, minatus est; & ille resipuit.

Anno 1611. Viennæ in Gallia nobili fœminæ in morbo extremo cum quinque aliis sociis manifesta in luce conspectus ast B. P. Ignatius pro ægra orans coram Iudice Deo.

Eodem anno Mexici piam puellam graui morbo correptam, & B. Virginis ac B. Ignatij auxilium implorantem B. Ignatius cum B. Virginisit, ad virtutem hortatus est, & sanauit.

Anno 1612. Tarraconæ puella à morbo graui conualuit, B. Ignatio per quietem viso: & imagine illius in templo conspectâ, illum à se visum sospitatorem dixit.

Eodem anno Limæ è Sodalitate Sacerdotum quidam in lethali morbo B. Ignatium (cuius opem implorârat) multo fulgore splendentem vidit; & ab illo valetudinis Dei munere sibi redditæ nuncium accepit, ac valuit.

Eodem anno Flexiæ B. Ignatius à Religioso è S. Dominici familia in ancipite vitæ periculo imploratus, per quietem augusto verendus aspectu se videndum præbuit, nunciauitque valetudine mprosperam ei breui redituram. Æger verò somno simul & morbo solutus est.

Anno 1613. Cadurci adolescentem ægrum visens B. Ignatius propè accessit, & ex eo morbo non moriturum dixit. Conualuit contra omnem spem medicorum.

Anno 1622. decessit P. Guilielmus Leuesquius Neapoli, cuius suasu fœmina de partu solicita votum Deo nuncupauit in honorem B. Ignatij, felici euentu; nam illi partui iam vicinæ apparuit cum libro Ignatius, & dixit: confide, filia, Societas à Iesu electa, & præelecta orat pro te. Feliciter peperit; contra quàm opinabantur medici, cùm à 22. annis nullam prolem susceperit. Paruulo *Ignatij* nomen datum.

Anno 1650 Ægræ & vigili fœminæ apparuit S. Ignatius Sandomiriæ, iussitque in templo Ignatianum sacellum ab ea visitari; & illa se viribus restitutam sensit, ac paruit.

Apparuit, seu videri visus est & aliis eosq; ad virtutem variè incitauit, vel aliàs profuit in vita, vel in agone extremo.

CVidam *cor* suum ostendit, & in eo SS. Iesu nomen aureo charactere inscriptum exhibuit. *Cori*

Barcinona charo suo amico Ioanni Pasquali in templo noctu oranti inter Angelos canentes conspectus est sacro paludamento insignis, ac thus adolens è thuribulo coram SS. Sacramento, & Ioanni accito benè precatus, illum suauissimâ æternæ salutis adipiscendæ fiduciâ recreauit. In Vasconia quendam qui de Societate ac ipso Ignatio sinistrè loquebatur, per quietem in Angelorum corona inuisit, blandoque vultu eum intuitus, conuertit. *Iesu. Oratio. Amici. Euch. Inimici.*

Corcagiæ

Corcagiæ in Hibernia Prætori per quietem visus S. Ignatius, gratias egit prolixè pro Societate strenuè defensa, vt dixi in annuis Hiberniæ anno 1650. id quod habeo ab eo cui rem Prætor ipse narrauit.

P. Ioannes Iongh.

Condomij in Aquitania homini in Societatem dicaci, noctu B. Ignatius in multa luce inter Angelorum choros apparuit, eumque per quartam ferè horæ partem blando vultu intuitus solatij plenum reliquit. Et ille postea pietate, ac opibus auctus, Ignatio addictissimus fuit semper.

Iesus.

Alij conspectus est in sacro paludamento pleno IESV nominibus auro & acu phrygiâ pictis, manu tenens hostiam in qua relucebat viuus infans IESVS veluti velo tectus.

Eucharist.

Anno 1556. ipso die quo Romæ obiit, Bononiæ, Margaritæ Liliæ apparuit velut gloriæ sole amictus; & dixit: Margarita, ecce ita vt vides ego vado, *commendo tibi filios Societatis nostræ.*

Studia.

Anno 1566. in Collegio Romano apparuit noctu Iacobo Tirio scholastico nostro, eumque seuerè monuit, ne pro studiis auderet quicquam decerpere ex officiis pietatis, aut de temporibus pietati ab obedientia assignatis. Eodem tempore Iacobus à scrupulis conquieuit quibus antea torquebatur.

Cor.

Iesus.

Oratio.

Anno 1569. dum B. Ignatij corpus transferretur, vt Farnesianæ Basilicæ fundamenta iacerentur, collucentes in Ignatij loculo stellæ cõspectæ sunt, concentu quoque cælesti per biduum diu noctuque audito; vt fama est constans.

Stella in loculo.

Amici Euch.

Castitas.

Anno 1574. Panormi Saga à dæmonis castris ad frugem conuersa, fassa est se cum aliis impudicis sagis à dæmone in Collegium Societatis IESV noctu vectam per aëra; vt Patres ac magistros ad aliquid turpe alliceret; sed prohibitos aiebat vectores dæmones, & sagas vectas; Ignatio illis obuio, & radiis cælestibus glorioso, eorum vim retundente ne pergerent.

Inimici.

Anno 1579. visus est (per quietem an aliter, non habeo exploratũ) Ignatius plurimo splendore conspicuus cum aliis Generalibus Laynio & B. Borgia velut consultare de Societatis incolumitate.

Anno 1580. conspectus est B. Ignatius cum aliis quatuor cælitibus inter Angelos de cælo descendere ad migrantis Patris cuiusdam animam in cælum abducendam.

Anno 1581. Apparuit B. Ignatius cũ S. Bernardo ad latus Beatissimæ Virginis Claudium Aquauiuam Deo cõmendantis. Eodem anno Sylvester Blancodius (postea Episcopus) videre sibi visus est B. Ignatium, qui Claudium amplexu stringebat dicebatque Generalem fore; sed vulgari vetabat. S. Bern.

Anno 1583. B. Ignatius P. Iulio Mancinello videri visus est in gloria cum pluribus de Societate IESV; eumque ad Constantinopolitanam (in qua tunc versabatur) missionem mirificè inflammauit.

Anno 1587. Nouemb. 18. cùm ossa B. Ignatij aliò transferenda essent, duo Patres lucida sidera in Ignatij loculo conspexêre, vt fama est. 18. Nou.

Anno 1590. Quidam de Societate Vratislauiæ moriens, iucundo viso Patris nostri Ignatij est mirificè recreatus.

Anno 1590. B. Ignatius cum Christo in magno cælitum comitatu in Hispania Sanctimoniali cuidam oranti, & de perfectione consequenda multùm solicitæ apparuit, & eidem à Christo datus est in vitæ spiritualis magistrum ac ducem. Et verò sub hoc magistro illa cùm in aliis virtutibus excelluit, tum verò in obedientia & humilitate quàm maximè. Obed. Humil.

Anno 1593. P. Iulius Manunellus Romæ de Societatis rebus solicitus, videre sibi visus est B.P.Ignatiũ & socios laboranti Societati succurrentes.

Eodem anno B. Ignatius cum B. Xauerio alij de Societate infirmo se spectandum obtulit, eumque bono animo esse iussum, dixit breui ad socios in cælum abiturum.

18.Decemb. Anno 1594. B. Magdalena de Pazzis Florentiæ Sanctimonialis, 18. Decembris vidit B. Ignatium qui ad illam fuerat missus à B. Virgine: & eiusdem exhortationem de humilitate audiuit, de qua dixi in Annalibus marianis. Postea inambulans per cœnobium cum Deipara B. Ignatius ei dixit: *Hoc cœnobium, ô Maria, est hortus tuus longè pulcherrimus.*

B.V. Hortus.

Eodem anno P. Iulius Mancinellus cum sociis in tempestate Algeriensi cùm se B.Ignatij ac Sociorum cælitum precibus commendaret, visus est videre cælo aperto B. Ignatium & cum eo de Societate complures, qui læto aspectu ei prospera omnia nunciabant.

P. Stanislao Oborski. Anno 1597. B. P. Ignatius cum B. Aloysio & Stanislao apparuit cuidam de Societate morti iam vicino, & dixit: *Gaude, breui venies ad Societatem nostram.* Et ille breui migrauit.

Vallisoleti Christus in gloria maiestatis suæ conspectus, chartæ candidæ hæc verba inscripsit. *Iesus Christus Deus & homo verus* chartaque illâ piæ cuidam animæ porrectâ eam iussit petere quidquid vellet. Petiuit illa gratiam vt semper id faceret *quod placet Deo,* & vt Ecclesia B Ignatio cælitum honores decerneret: Annuit Christus; & id amplissimis verbis illi folio inscripsit, pollicitus id omne quod illa petierat chirographum verò Angelo illius custodi dedit.

17.Iunij. *Amor Dei, B V. Zelus.* Anno 1598. Iunij 17. apparuit cum Beatissima Virgine B. Ignatius facie rutilante, veste lapidibus pretiosis perinsigni, qui Christo intra tabernaculum in sede aurea sedenti, ac pulcherrimo quinque vulnerum splendore collucenti, Societatem flexis genibus offerebat, petens à Christo pro Societate flagrantissimum amorem Dei, ac studium animarum; illis verò qui in ea præsunt charitatem. Ad quæ benignè amabilis Christus, dixit se Societatem in corde gerere: velle se in ea vigere cæcam obedientiam, & eos, qui se disciplinæ non satis accommodant ab ea expediri.

Charitas. *Obedientia.*

Anno 1599. Nouembris 7. P. Iulius Mancinellus videre sibi visus est corpus B.Ignatij velut in ara sublimi collocatum; ad quod appensa lampas, ignis loco fundebat flumen aquæ lucidæ in altum salientis, & postea per templum pleno alueo aut canali effusæ. 7 Nouemb.

Anno 1600. in Prouincia Tolosana, quidam noctu visus est sibi videre B. P. Ignatium; qui hortabatur vt Christum intrepidè sequeretur: & manum ad eum tendens eam illi velut auxiliatricem porrigebat. Et paruit. *Sequi Christum.*

Anno 1601. Florentiæ B. P. Ignatius & Xauerius Donato patrifamilias ardentem suam domum illi commendanti 26. Februarij adstitêre formâ conspicuâ. & Ignatius dixit illum adiutum iri. Cessauit ventus, & flamma. 26 Febr.

Eodem anno Baëzæ Coadiutori, seu laico, de Societate deferenda cogitanti, posteaquàm ægrè adductus fuisset vt B. Ignatij auxilio implorando semel orationem Dominicam, & semel salutationem Angelicam coram eius imagine recitaret, in horto Ignatius apparuit variè fluctuanti. Cùm verò ille Ignatium in cælesti luce sibi vicinum videret, ac stupens diceret: ô Sancte Pater! pro tam breui oratione quam tibi recitaui tanto me fauore dignaris? Respondit Ignatius: Fili mi, ego modico sum contentus. & amanter illum intuitus, eius animum tranquil- *Tentatio. Vocatio.* *Modicum.*

quillauit; ac videri desiit.

Aiunt annuæ, Philippinæ; anno 1637. Indum quemdam, per biduum in Ogtoniano freto naufragum, immissis in os reliquiis S. P. Ignatij, eius auxilium implorantem, eiusdem aspectu ac præsentiâ recreatum, & periculo ereptum. Aiebat postea ritè interrogatus Indus, adfuisse tunc sibi spectabilem S.P.Ignatium, qui apprehenso quod Indus è collo gestabat Dei Matris Rosario, eum repentè saluum atque incolumem ad terram deduxerit.

Naufragus. seruatus.

Hac occasione plurima afferri possent de tentationibus quà obscœnis; quà aliis, Ignatij ope discussis, & de dæmonibus profligatis, excerpo pauca de multis.

Dæmones profligati.

In Æthiopia Gorgoræ dæmon fœminam variè vexabat, nunc illam obsidens, nũc eius gutturi se volens illigare in specie serpentum, sed imploratus ab illa Ignatius, adesse illi est visus, ac dicere: *Nil metue.* dixit; & dæmonem flagro flammeo, quod manu vibrabat, in fugam egit.

Ignium flagrum.

Anno 1558. in Regno Neapolitano varij à tentationibus variis liberati sunt per particulas vestium Ignatij piis precibus implorati.

Tentationes.

Anno 1571. Sanctimonialis quæpiam insertâ Breuiario suo B. Ignatij imagine, fusis ad illum precibus, à tentationibus vexari desiit, quibus assiduè ante torquebatur.

Ira.

Francisca Bernui Sanctimonialis Burgensis cùm aliquos irâ præcipites videret, illos Ignatij precibus commendabat, & illi pacem inibant, positâ simultate.

Anno 1578. Maria de Alana coram P. Ignatij imagine orans, molestam tentationem abegit: audiuitque cælitus *Ignatij* nomen esse illi quem illa errore fœmineo *Athanasiũ* appellaret.

Vocatio.

Anno 1594. Panormi nouitius cùm retrò ad seculum animo perturbato respectaret, iussu P. Rectoris B. Ignatij imaginem piè osculatus, dixit se illicò toto animo tranquillatum. Eadem industriâ plures alij liberati à dæmonis turbamentis.

Imago.

P. Petrus Antonius Spinellus scribit anno 1595. Archiepiscopum quendam claræ in Italia familiæ, cùm fœdis cogitationibus, nec sine prolapsionis periculo, vrgeretur, positis humi genibus, nomen Ignatij imploraſſe, ac molestas illas mentis imagines abegisse. At cùm illæ iterùm post anni interuallum redirent, lectulo suo B. Ignatij imaginem appendisse, atque ita turpes illas mentis illecebras penitus euanuisse.

Castitas.

Anno 1595. Honorata, Gelassij Senensis filia, cùm à molestis, & adspectabilibus inferni geniis diu ad scelera inuitaretur, & nec minis, nec plagis ad ea induci posset, ad obeunda Beati Ignatij exercitia adiecit animũ: quæ dum exequeretur, coram B. Ignatij imagine se in fidem illi vnicè commendans, ex eo tempore se ab immundis illis vexatoribus immunem factam esse gauisa est. Alia, vt primùm imaginem B. Ignatij suo pectori imposuit, iuuari ab eo petens ab obscœnis, quibus inuita vexabatur cogitationum spectris, conquieuit.

Castitas.

Anno 1600. Melitæ adolescens ad sordes carnis mollior, post alia complura nequicquam tentata remedia, imaginem B. Ignatij, lectulo appendit, & eius honori ter dominicam precationem, ter item salutationem angelicam victoriæ obtinendæ causâ recitauit; & impetrauit. Etenim liber ab omni sensu libidinis, postea fassus est, se per integros quatuor menses ne minimâ quidem oppugnatione tentatũ.

Imago. Lectus.

Messanæ 1601. quidam à variis dæmonis impugnationibus & spectris liberatus est per imaginem B. Ignatij,

& peccata expiata pœnitentiæ Sacramento.

Ferrariæ adolescens nescio quâ petulantis genij intemperie procax matrem verberare ac domo pellere meditabatur. Mater ad B.Ignatium supplex, remedium reperit. Etenim postridie prodigus ille filius ex alio iam alius ad pedes piæ matris abiectus, & lachrymans impiæ libertatis veniam ab ea flagitauit.

Eodem anno 1601. Calari in Sardinia puella pudicissima voto promisit se singulis hebdomadis semel ieiunaturam ac 35.Pater & Aue recitaturam honori B. Ignatij tot annis à conuersione superstitis. Et ab eo tempore quieta vixit in casta hilaritate, animi antehac à dæmone immundo perbiennium afflicti; cùm ei variâ canis, porci, adolescentis, virorumque obscœna loquentium formâ se ostendens, illam ad sordes illecebris variis allicere tentaret, ingentem puellarum post longa id genus prælia tandem lapsarum turbam ostenderet, ac vim etiam minaretur. Sed victus abscessit. *Castitas.*

Anno 1602. Gandiæ fœmina turpissimis amoribus illigata, cùm imaginem B. Ignatij suo lectulo affixisset, eumque flagranter vt miseræ opitularetur rogasset, repentè sensit amoris intemperiem, quâ perditum quendam deperibat, versam in sanctum odium, adeò vt illum ne quidem oculis dignaretur.

And. Lucas lib. 7. c. 15. Incertum quo anno, quidam B.Ignatij nomen implorans aquam sacris eius lipsanis contactam & expiatam bibit; & per omnam vitam ab omni carnis rebellione se liberum esse lætatus est, ac testatus.

Item alius aquâ simili extinxit fœdum incendium quo ardebat, & iam erat vicinus vt rueret.

Tentabatur alius, & iam consenserat, vt se de medio tolleret anno 1605. *Desperatio.* Pragæ. sed resipuit; dixitque postea visum sibi Iesuitam (cuius imaginem in templo vidisset) alterâ manu IESV nomen tenentem, alterâ ipsum contra sicam globosque defendentem, ne sibi sicâ, ferreâque; fistulâ, præcipitioue mortem (id quod non semel tentârat) afferret.

Anno 1652. Parmæ adolescenti nobili de tentatione quapiam victori adfuit S.Ignatius cum Beatissima Virgine & S. Iosepho, eumque tanquam suum, amplexus est. Eidem postea apparuit, monuitque ne se decipi sineret à dæmone religiosam nescio cuius ordinis vestem mentito; Adiecit Sanctus, se ad illum à Beatissima Dei matre missum esse, suasitque vt pectoris arcana omnia confessario aperiret. *Tentatio. B.V. S. Ioseph. B.V. Confessio.*

S. Ignatium sæpiùs aliàs cum Beatissima Virgine conspectum narraui, & hic, & in meis Annalibus Marianis. Triburgi 1610. B. Ignatius cum Beatissima Dei Matre ac alio de Societate cuidam ægro apparuit, visus illi religiosam suam vestem porrigere: & ille conualuit, ac postea Societatem amplexus est.

Anno 1650. Messanæ Matronæ nobili per quietem oblata est luculenta species S.Ignatij cælesti splendore perfusi, & pulcherrimam augustissimæ Dei Matris effigiem manu gestantis, ac se opem illi Deiparæ patrocinio allaturum pollicentis, vt latiùs dixi in annuis Siciliæ. *Imago B.V. in manu S. P. Ignatij.* n. 19.

Ad conscientiam accuratè perpurgandam, ad orationem, & ad varia virtutum decora magno suis adiumento fuit Ignatius.

Hispali fœmina cùm se à detestanda quam per septem annos cum dæmone habuerat familiaritate vellet auellere confessarij consilio coram B. Ignatij imagine orabat ardentiùs, & rogabat vt iuuaretur ad peccata per pœnitentiæ Sacramentum accuratè ac dolenter *Castitas. Confessio.*

dolenter explicanda & expianda. Et verò adiuta est. Etenim perfecit fortiter id quod moliebatur, quicquid molliora suaderet dæmon, nunc eremitæ instar se Româ indulgentias amplissimas illi afferre mentitus; nunc in vetulæ specie dicens ab eius confessario se venire, ac eius nomine nunciare, Deum ita constituisse vt illa damnaretur. quare ageret pro libidine quicquid vellet. Aliàs imaginem B. Ignatij ei de manibus rapuit, & in ignem abiecit; quæ tamen illæsa in fœminæ sinum & manus vltrò resiliit. Expiatæ iam, & Eucharistia refectæ adfuit instar adolescentis consuetâ olim formâ, sed iratus ac tristis, dixitque confessarium, & illam imaginem plus potuisse, quàm ipse potuerit. Et fragore edito videri demum desiit. illa verò quieta vixit.

Dæmon.

Aliàs quoque dæmon religiosâ veste personatus illustrissimæ Marchioni Riani (quæ cum Ioanna vrsina se B. Ignatij commentationibus exercebat) apparuit, suasitque vt illas tricas relinqueret. Sed cùm illa diceret exercitiorum illorum authorem esse Ignatium sanctimoniæ passim celebratæ virum, dæmon ad illud nomen vnà cum Socio euanuit. Ita ipsa hæc narrauit P. Laurentio Magio confessario suo, & Siluestro Brancodio postea montis Marani Episcopo; adiecitque dæmonem illum sibi spectatum in specie sui cuiusdam confessarij, quem olim habuerat.

Exercitia.

Anno 1611. Tolosæ duæ de cælo Virgines (S. Vrsulæ socias fuisse est opinio) sublatam à dæmone Beati Ignatij imaginem ad fœminam Coadiutoris cuiusdam nostri matrem, à dæmone vexatam, retulêre. Ecce tibi, aiebant, sublatam iconem; sed *caue in posterum, ne quando otio torpentem te aut non occupatam hominum hostis inueniat.*

Imago.

Otium.

Gandiæ cuidam non ritè confesso apparuit B. Ignatius; & quinque peccata mortalia illi reuocauit in mentem, quæ in confessione seu volens, seu negligens, certè reus, omiserat.

Confessio.

Anno 1650. Monachij cum S. Xauerio cuidam licenter viuente apparuit S. P. Ignatius, eumque iussit conscientiam pœnitentiâ expiare.

In magno quodam Italiæ Collegio, si quispiam Sociorum exitiali rerum spiritualium nauseâ langueret, admotis cordi reliquiis S. P. Ignatij, incendebatur ardore quodam ad cælestium rerum famem ac sitim.

Amor Dei.

Baëzæ in Bætica 1603. fœminæ piæquidem, sed quæ nonnihil relanguerat, B. Ignatius in somnis conspiciendum se præbuit, ac tepidæ illius vitæ illam suauissimis verbis admonuit, quibus illa & somnum & torporem serio animo experrecta excussit.

Tepor.

Eodem anno quidam dixit se Deo nouem dierum ieiunium in honorem B. Ignatij obtulisse ac ope illius Sancti pudorem exitialem quo ab expiandà ritè conscientiâ per annos quatuor fuerat præpeditus, feliciter superasse.

Ieiunium.

Confessio.

Anno 1604. Oropesæ fœmina B. Ignatio magnopeté addicta, in morbo extremo dixit conspectum à se virum de Societate, monentem vt accersito è Collegio Patri conscientiam aperiret; ac de æterna sua salute præclaram fiduciam corde læto conciperet.

Eodem anno apud Almagrenses nobilis quidam vir ludendi ac peierandi consuetudine deprauatus, vidit per somnium, se ad Dei tribunal rapi, ac ibi vehementer premi obiectorũ criminum grauitate; sed ex illis angustiis ereptum auxilio & intercessione cuiuspiam de Societate qui imagini B. Ignatii erat simillimus. somno solutus, vitam omnem confessione accuratâ expiauit: vno ferè post mense in morbum incidit, ac ipso B. Ignatii die

Iudicium.

nomen illius implorans piè de vita migrauit.

Anno 1606. Genuæ Sodalis cùm se ad confessionem parans discuteret, neque vllâ diligentiâ adhibitâ illi peccata venirent in mentem enixè B. Ignatii auxilium expetiit, vt laboranti adesset, nec mora, eodem temporis puncto ita sese vniuersæ vitæ crimina ei ob mentis oculos velut in catalogo obiecêre, vt non secus atque in tabella ea sibi legere videretur.

Confessio.

Anno 1608. Granatæ nobili fœminæ infirmæ manifesta B. Ignatii species obiecta est, qui eam solatus dixit, sine confessione non morituram; imò breui ita animo tranquillandam, vt omnes qui animum angerent scrupulos distinctè posset explicare. Id quod illa cùm euentu firmatum videret, pro festo B. Ignatii celebrando insignem templi ornatum suis expensis curauit.

Scrupuli.

Anno 1609. Malacæ ægro cuidam B. Ignatius sub imagine crucifixi ad lectum appensi apparuit, eo situ ac gestu, quasi paratus confitentem audire, ac eum velut inuitans. Quo spectaculo vir ille aliàs à peccatis expiandis alienus, quendam de Societate accciuit, & id quod viderat (ac postea peccata) non sine lachrymis enarrauit.

Crucifixus.

Confessio.

In orationis studio iuuit Ignatius anno 1607. Monialem sibi addictam in Caccabensi Siciliæ cœnobio: quæ cùm inter orandum corde arido gemeret, ac opem Ignatij expeteret, illi coram spectabilis adfuit, prædixitque fore vt eò de Societate Patres quidam breui venirent: ab illis intellecturam quid esset agendum, id quod euenit. Eidem à tibiæ vulnere ægræ B. Ignatius adfuit, eamque recreauit, & persanauit.

Oratio.

Etiam Limæ 1608. Sacerdoti ægro per quietem adfuit B. Ignatius, eique peruasit vt se Congregationi Sacerdotum addiceret, paruit ille consilio; & breui conualuit.

Congregatio.

Anno 1645. mensæ Iulio P. Alphonso Medrano ægro S. P. Ignatius cum Christo ac pluribus de Societate comitibus videri est visus. & Alphonsus de quorundam salute certior redditus, liber à morbo relictus est, Angelis ac Sanctis inter abeundum canentibus: *In memoria æterna erit iustus ab auditione mala non timebit.*

Sed hæc atque his plura de Ignatio admiranda, erit fortasse qui inseriem annorum digeret ac dabit luci. Vrbes, & sodalitia quæ illum Patronum elegêre ac Templa ad maiorem Dei gloriam in honorem S. Ignatij erecta ibidem dari poterunt. Nunc mihi, Sacellis omissis, hæc ferè templa eius nomine insignita occurrunt.

Templa S. P. Ignatij.

Abulense in Hispania.
Anduxarense in Hispania.
Angrense in Lusitania.
Antuerpiense in Belgio.
Augense in Gallia.
Aurelianense in Gallia.
Baëzanum in Hispania.
Bononiense in Italia.
Breznicense in Bohemia.
Cantauense in Chinis.
Cæsaraugustanum in Hispania.
Caluomontanum in Gallia.
Carmonense in Hispania.
Carolopolitanum in Gallia.
Castrinoui in Italia.
Collelæ in Æthiopia.
Firmanum in Italia.
Fridecense in Bohemia.
In Freyenstein in Styria.
Girzniense in Bohemia.
In pago ad Heiligenstadiũ in Germ.
Hispalense in Hispania.
Iaurinense in Hungaria.
Illerdense in Hispania.
Landishutanum in Germania.
Madritanum in Hispania.
Manresanum in Hispania.
Mexicanum in India Occidentali.

Monaste-

Monasteriense Eisliæ in Germania.
Montis ad Triburgum in Heluetia.
In Monte ad Herbipolim in Germania.
Montis Sancti in Italia.
Namurcense in Belgio.
Neapolitanum in Italia.
Ossunense in Hispania.
Pistoriense in Italia.
Premisliense in Polonia.
Puntanum in Valle Tellina.
Racholense in Salsetis in India Orientali.
Rhedonense in Gallia.
Ad Rhegium in Calabria. à *Fiumara, di maro.* vulgo.
Rhemense in Gallia.
Romanum in Collegio Romano.
Tolosanum in Gallia.
Vallis augustæ prope Taurinum in Italia.
Vallisoletanum in Hispania.
Vergarense in Hispania.
Viennense in Germania.
Vilnense in Lithuania.
Vlyssiponense in Lusitania.

P. FERDINANDVS CAPECIVS.

Italus Claudiopoli 31. Iulij 1586. ætat 40.

HIc vir fuit secundùm cor Claudij Aquauiuæ Generalis. Magno animarum studio flagrabat, eoque Angliam expetebat. Eius loco Transyluania illi concessa. Ibi Principi apprimè gratus atque Catholicis, cùm lue postea grassante, cuidam è sociis illa correpto seruiret, infectus tantâ cum eximiæ supra ordinariam virtutis famâ occubuit, vt nobilium Transyluanorum plures testarentur, se vidisse illius animam inter Angelorum choros ad cælum ascendentem. Vnde frequenter auditi sunt dicere ipsi quoque hæretici: Vtinam anima mea esset cũ anima P. Ferdinandi, plura de illo in Heroibus Alegambe. Certè Stephanus Batorius Poloniæ Rex immortali memoriâ dignus, dicitur Ferdinandi morti sæpiùs illachrymatus, quem institutorẽ Sigismundo Batorio Transyluaniæ Principi destinabat.

Charitas.

Mors.

P. IOANNES CARRVCHIVS.

Sardus Calari. 31. Iulij 1618 ætat. 83. Soc. 63.

TYrones Calari magnâ peritiâ, & exemplo non delicato, viua norma omnium, per annos plures (postea etiam Prouinciam) feliciter gubernauit. Labori, suique diuexandi contentioni erat impensè addictus; quatuor horis quotidie pro sancto orandi otio præstitutis. Opinio sanctimoniæ apud omnes de illo magna: vnde neque vestibus neque cadaueri pepercit pietas importuna affluentium ad exequias. Illud præ aliis est, quòd in orando insigni assiduitate, attentione, gratiâ excelluerit vnde alicui visa est aliquando tota eius ab oratione redeuntis facies instar solis micantes radios vibrare, & splendidissimum iubar emittere, vt de illo Calari perscriptum est.

Oratio.

Oratio.

P. PETRVS IVSTINELLVS.

Italus Castellione 31. Iulij 1630.

PVeritiâ laudatè traductâ, in sodalitate ad Patris Præsidis euocati pedes abiectus, Beatissimæ Virgini coram illo factus est supplex, quò per ipsam accessum haberet ad Societatem filij IESV; Patrem quoque obtestatus vt susceptum consilium adiuuaret. Et peruicit obices non paucos: atque tandem admissus, perseuerè se habuit. In vigilia Christi nati cùm se pro animabus purgatorij flagellaret visa ei est flamma lucidissima è terra in cælum

D.V.

24. Decem. *Mortif. Purgator.*

Vig. Nat. Christi. lum ferri quâ ille apprimè est inflammatus. Puer, se in Carmelitarum, & in Rosarij sodalitatem dederat, adeoque postea adolescens ipse adolescentum cœtum collegerat, quos ad amorẽ cultũq; De iparæ erudiebat quotidiano *Mariani* officij penso, Sabbatino ieiunio, Dominici diei synaxi, sui denique dedicatione. Ipse quotidie coram B.V. ara 12. *Aue Maria* recitans 12. illius prærogatiuas expendebat: 12. sociis pedes sabbato exosculabatur; iisdem priuilegiis honorandis, litanias illius quotidie executus, ac de illa peritè ardenterque loquens & scribens. Incolumitatem quibusdam illum vel prædixisse, vel reddidisse memorat, in heroibus Alegambe; virtutes quoque illius prosecutus. Nec vano sermone iactatum est visam Petri sepulchro aliquando lucem quandam instar flammulæ imminere.

B.V.

Mort.

NICOLAVS KEYAN

FVCVNANGA. SCHOL.

Iapon. Nãgasachi. 31. Iulij 1633. ætat. 63. Soc. 45.

IN Seminario per triennium latinâ literaturâ imbutus, illam plenâ cælestis zeli facundiâ nobilitauit. Eapropter à suis ciuibus in scrobem, deorsum verso, & asserculis duobus incluso capite, manibus reuinctis, è pedibus pendens demissus est primus. At Beatissima Dei Mater, cuius dulcissimo nomini apprimè erat deuotus, illum istic non semel inuisit; ad sedendum & quiescendum, è suspendiario illo supplicio tantisper deposuit; potu frigidæ indulgenter recreauit; cuius etiam cyathus cum aquâ, ipso à vinculis absoluto inuento, repertus. Interrogatus ecquid ægrè sentiret? Respondit; quòd Imperatorem, & omnem longè, lateque Iaponiam non posset (ita vt vehementer optabat, & laborabat) ad Christi sui cultum adducere: hoc enimuerò impensè sibi esse vniceque molestum, & luculentissimâ diuinæ Matris potum seruo suo præbentis beneficẽtiâ enarratâ, quarto posteaquam suspensus fuerat die, in scrobe decessit, eâ ipsâ luce quâ S.P. Ignatij dies augustè percolitur.

B.V.

Zelus Fidei.

B.V. Potus.

P. IOANNES

RORWOLFF.

Germanus Ilbenstadij in Castris Cæsareis. 31. Iulij 1646.

A Concionibus, à sancta quadam pro animabus sedulitate morumque perpetuâ suauitate laudabatur; & iam ad Commotouiense Collegium regendum destinabatur, cùm illum euocauit è statione Imperator cælestis, de illo hunc in modum scripsi in pretiosis occupationibus morientium in Societate cap. 18. In Cæsareis castris P. Ioannes Rorvvolff ob morum suauitatem passim Angelus vocabatur. Atque hic Angelus ipso S.P.N. Ignatij natali die ad cæleste Angelorum Collegium accersitus, æternæ pacis patriam est ingressus. Duodeuigesimo ante obitum die, cum iam æger decumberet, duos, eosque olim, cum inter viuos agerent, sibi familiares Patres vidit, agnouit, & ecquid vitâ iam pridem functi aduenissent percontactus, responsum audiit, disertè dicentium; adesse se vt amicum suum ad cælestem Societatem inuitarent. Et verò adeò valuit inuitatio, vt cælestium plenus deliciarum Ioannes, totus per reliquos vitæ dies hiaret in cælum; neque alium nisi de felici excessu sermonem admitteret. Ita nos præcessit eò quò fuit inuitatus.

Mort.

Inuitamur ad cælum.

AVGVS-